

KONTRA

**Ο Μακρόν ως
υπάλληλος των
γαλλικών μονοπωλίων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Εχει δρόμο η
κινεζοποίηση**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Καταστρέφουν τη Λίμνη
της Στυμφαλίας**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Διαφημιστές του
μεταπρατισμού του
ελληνικού κεφαλαίου**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Ηρθαν και στην Ελλάδα
μολυσμένα αυγά!**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Επιθετική διείσδυση Τσίπρα
στην Κεντροαριστερά**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Γαλλία

**Οδοστρωτήρας
εργατικών δικαιωμάτων
με προεδρικά
διατάγματα!**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Ηξεις αφήξεις από
Γαβρόγλου**

ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 929 - 9 Σεπτέμβρη 2017

www.eksegersi.gr

**Πλιάτσικο και
κινεζοποίηση**

Scripta... Verba...

Αν θέλουμε να βγούμε από αυτήν την κρίση πρέπει, πρωτίστως φυσικά, να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο, ένα περιβάλλον φιλικό στην επιχειρηματικότητα.

Αλέξης Τσίπρας

Ο δουλικότερος των δούλων του κεφαλαίου.

Ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης κ. Δημήτρης Παπαδημητρίου συναντήθηκε σήμερα με τον πρέσβη των ΗΠΑ κ. Geoffrey Pyatt. Ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης υπογράμμισε ότι η Ελλάδα αποτελεί φιλικό προσορισμό προς την ανάπτυξη νέων επενδυτικών σχεδίων και ότι η κυβέρνηση εργάζεται προκειμένου να διευκολύνει τις ξένες άμεσες επενδύσεις.

Δελτίο Τύπου υπ. Οικονομίας

Καλά, αυτός βρίσκεται στο στοιχείο του. Σαν το ψάρι στο νερό. Και αγαπάει ΗΠΑ. Από εκεί μας ήρθε, άλλωστε.

Το επόμενο νομοσχέδιο, το εργασιακό, για την αλλαγή του συνδικαλιστικού νόμου, θα περιλαμβάνει μέσα το περίφημο 50+, για την αλλαγή της πλειοψηφίας στα πρωτοβάθμια σωματεία, κάτι το οποίο η ΝΔ θα το ψηφίσει, μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ θα το ψηφίσουμε αυτό, κύριοι της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας.

Γιάννης Βρούτσης

ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι. Όσο για τον Βρούτση, στενοχωριέται που δεν μπόρεσε να το κάνει αυτός το 2014, γιατί αντέδρασε το ΠΑΣΟΚ.

Μόλις τώρα μας είπε ο κ. Βρούτσης, ότι η ΝΔ θα το στηρίξει αυτό. Εχουμε, λοιπόν, εδώ χέρι-χέρι ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία, να κατακρημνίσουμε τα δικαιώματα του συνδικαλισεσθαι στη χώρα.

Εύη Χριστοφιλοπούλου

Το ΠΑΣΟΚ βγαίνει από τ' αριστερά στον ΣΥΡΙΖΑ.

Επειτα από τρία Μνημόνια, ο Κυριάκος πολύ πιθανόν να είναι η τελευταία μας ευκαιρία.

Κώστας Μπακογιάννης

Πόσο... μητσοτακικό είναι εκείνο το «πιθανόν»!

Το Κογκρέσο δεν υποτάσσεται στον Πρόεδρο. Όπως φυσικά ούτε ο Πρόεδρος υποτάσσεται στο Κογκρέσο. Το ζήτημα είναι να βρίσκουμε πάντα την κατάλληλη ισορροπία. Ισως σήμερα τα πράγματα να είναι λίγο πιο δύσκολα, δεν ανησυχώ ωστόσο.

Τζον Μακ Κέιν

Μαστίγιο και καρότο για τον απρόβλεπτο Τραμπ.

Το σχέδιό μου είναι απλό: ανοιχτό Κέντρο και ανένδοτος αγώνας για μια δίκαιη πατρίδα.

Σταύρος Θεοδωράκης

Τρέμε Γουαρντίολα, το «τίκι τάκα» σου θα αντικατασταθεί από το «τσάκα τσούκα» του Σταύρου.

ΡΙΠΕΣ

♦ «Ηταν ο Ανδρέας... ψεύτης;» ρωτάει (ρητορικά) ο Τσίπρας ♦ Μεγάλος ψεύτης, αλλά εσένα δε σε φτάνει κανένας ♦ Αφού η σπέκουλα του Τσίπρα με τον Ανδρέα είναι «κωμική», γιατί αντέδρασαν τόσο υστερικά οι πασόκοι; ♦ Σα να τους έπιασε τον κώλο πετάχτηκαν πάνω ♦ Ο Τσίπρας είναι «ΠΑΣΟΚ», γι' αυτό δεν αμφιβάλλουμε ♦ Αναρωτιόμαστε μόνο, πότε θα βάλει γραβάτα ♦ Όπως ο Αντρέας που παράτησε το ζιβάνγκο μόλις έγινε πρωθυπουργός ♦ Πόσο γελοίος μπορεί να γίνει ένας σοβαρός καθηγητής πανεπιστημίου! ♦ Φτάνει να γίνει υπουργός ♦ Κώστας Γαβρόγλου ♦ Τη μια μέρα καταργεί τις εξετάσεις ♦ Την επομένη τις επαναφέρει εις διπλούν ♦ Την τρίτη καταγγέλλει όσους γελούν με τα καμώματά του ♦ Αμνηχανία στα παπαγαλάκια των Αλαφουζομαρινάκηδων από τη ρητορική Τσίπρα υπέρ του κεφαλαίου ♦ Τους χαλάει το

οικοδόμημα του... σοσιαλιστή Τσίπρα, που προσπαθούσαν να χτίσουν ♦ Δεν τους έμεινε τίποτ' άλλο από το να τον κατηγορούν για διγλωσσία ♦ Οι καπιταλιστές, όμως, γελούν με κάτι τέτοια ♦ Κι επειδή αυτοί ξέρουν, δεν αποσύρουν την υποστήριξή τους από τον Τσίπρα ♦ Πού θα βρουν καλύτερο στη σημερινή συγκυρία; ♦ Τελικά, λύθηκε το μυστήριο με τον παππού της Εύας ♦ Δεν ήταν ακριβώς... παππούς της, αλλά ο πρώτος άντρας της γιαγιάς της ♦ Και δεν τον σκότωσαν «εγκληματίες κομμουνιστές», αλλά τον σκότωσε το 1943 ένας карадеξιός δωσίλογος ♦ Κι όχι για πολιτικά, αλλά για... γκομενικά ♦ Ατάραχη η Εύα, μετά τις αποκαλύψεις, δήλωσε ♦ «Η εθνική συμφιλίωση έγινε πράξη στην οικογένειά μας. Αυτό γιατί δεν είναι ενδιαφέρον;» ♦ Ξέρετε ποιο είναι το δυστύχημα; ♦ Οτι αυτό το (διαγράφεται μια λέξη) εκλέχτηκε κατ'επα-

νάληψη στη Βουλή ♦ Κι ότι εκλέχτηκε πρώτη με σταυρό ευρωβουλευτίνα του ΠΑΣΟΚ ♦ Κι ότι μπορεί να ξαναεκλεγεί ♦ Απορούμε γιατί δεν έβαλε υποψηφιότητα για αρχηγός του νέου κόμματος ♦ Πάντως, εκλογές για αρχηγό χωρίς Πόντα θα είναι σκέτο ξενέρωμα ♦ Τι θα πει «ποιος είναι ο Πόντας;» ♦ Ο πρόεδρος της ΕΔΕΜ, άσχετοι, βασική συνιστώσας της ΔΗΣΥ ♦ «Δεν λέω ότι δεν έχω όνειρα και φιλοδοξίες, λέω όμως ότι δεν θα ήμουν σοβαρός αν **τώρα**, δυόμισι χρόνια πριν από τις εκλογές, είχα κάτι άλλο στο μυαλό μου εκτός από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας» ♦ Πανέτοιμος για την κεντρική πολιτική σκηνή ο γιος της Ντόρας ♦ Η Φώφη γιόρτασε την 3η Σεπτέμβρη στο Ζάππειο και ο Γιωργάκης στα γραφεία της Google ♦ Πάντα στην πρωτοπορία ♦ Βλέπετε, είχε πάει δυο μέρες πριν ο Τσίπρας σε άλλο διαδικτυακό μαγαζί ♦

Δεν είναι δυνατόν να μου κλέβει τη δόξα ο άσχετος, σκέφτηκε ο ΓΑΠ ♦ Όταν εγώ ασχολούμουν με την «ηλεκτρονική διακυβέρνηση», αυτός δεν ήξερε τι θα πει Ιντερνετ ♦ Βάνα Μπάρμπα και Θεόδωρος Πάγκαλος αντάμωσαν στα μπουζούκια ♦ Πήγαν ν' ακούσουν τον... Χρήστο Κυριαζή ♦ («Μου θυμίζεις τη μάνα μου», «Εχω κλάψει» κτλ) ♦ Κάτι σε θερινή σύναξη των βρυκολάκων έφερνε το reunion όλων αυτών των «πρώην» ♦ «Το έργο μου είναι η υπογραφή της αξιοπιστίας μου» δήλωσε ο υποψήφιος αρχηγός Ιωάννης Μανιάτης ♦ Για ποιο έργο μιλάει ο ποιητής; ♦ Απαιχτος ο υφυπουργός Πετρόπουλος, μας άφησε πάλι κάγκελο ♦ «Αποτρέψαμε την οριζόντια μείωση των επικουρικών συντάξεων» ♦ Ναι, ναι, είναι αυτός που -όπως λέει- τον βρίσκουν στον δρόμο και του φωνάζουν «μπράβο!» ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΤι γκάφα κι αυτή του κυρ-Αλέκου (φαίνεται πως έφταιγε που δεν είχε φρέντο στο στούντιο). Δεν πήραν, είπε, λεφτά από το «σχέδιο Γιούνκερ», γιατί «έχει μια τρομακτική διαδικασία. Πρέπει να καταθέσεις business plan, το πως θα το κάνεις. Και θέλει για να το εγκρίνεις, θέλει έσοδα - έξοδα να είναι συν για να μπορεί να δίνεται πίσω (το δάνειο)»! «Δεν γίνονται σε ένα χρόνο αυτά τα πράγματα. Είμαστε κυβέρνηση δύο χρόνια», κατέληξε ο κυρ-Αλέκος, για να καταλήξει σαν γνήσιος κομματάρχης του '50: «Τον Αύγουστο του 2018 θα βγούμε από το Μνημόνιο και τότε θα ανοίξουν οι κάνουλες»! Εμείς θυμίζουμε μόνο, ότι το περιβόητο «σχέδιο Γιούνκερ» ήταν η καραμέλα που πιπιλίζουν από το πρωί μέχρι το βράδυ οι Τσιπραίοι, όταν υπέγραφαν το τρίτο Μνημόνιο. Θυμίζουμε, επίσης, τι γράφαμε εμείς. Οτι δε θα πάρουν φράγκο, γιατί το «σχέδιο Γιούνκερ» δεν είναι παρά ένα προπαγανδιστικό

«σουμάρισμα» κονδυλίων που ήδη προβλέπονταν, τα οποία κατευθύνονται κατά κύριο λόγο στις μεγάλες επιχειρήσεις των χωρών του μονοπωλιακού καπι-

ταλισμού.

ΚΑυτός ο τύπος, που συμπεριφέρεται σαν ξεφτιλιτρόλ του Διαδικτύου, είναι πρόεδρος

Trumpism 4.0™
@Team_Trump45

pic.twitter.com/o1x6X2qQdM
5:02 AM - Sep 3, 2017

της ισχυρότερης ιμπεριαλιστικής χώρας του πλανήτη!

ΚΤο ΠΑΣΟΚ ζήτησε από την επιτροπή Αλιβιζάτου να προβλέψει γραπτή δέσμευση από τους υποψήφιους αρχηγούς του νέου κόμματος (που δεν ξέρουμε ούτε πώς θα το λένε ούτε τι μορφή θα έχει), ότι θα συνεχίσουν να συμμετέχουν στον νέο φορέα ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της εκλογικής διαδικασίας. Η επιτροπή Αλιβιζάτου το δέχτηκε. Κι εμείς πρέπει να κάνουμε τους χαζούς. Σα να μην ξέρουμε ότι το πιο εύκολο πράγμα του κόσμου είναι να βρεθεί μια «βάσιμη» δικαιολογία για να την κάνει (όποιος θέλει να την κάνει), ρίχνοντας το φταίξιμο σ'

αυτούς που έμειναν.

Κ«Το ενοποιητικό νήμα των τριών αυτών προϋποθέσεων, η Διακήρυξη της 3ης του Σεπτεμβρίου, δεν ήταν μόνο σωστή, δίκαιη και επαναστατική για την εποχή, αλλά και εφαρμόσιμη, εφικτή, καταλυτική. Όπως έλεγε και ο Γκράμσι, οι ιδέες είναι μεγάλες όταν είναι εφικτές». Ο Τσίπρας στο άρθρο-ύμνο για τον Ανδρέα Παπανδρέου και το «παλιό» ΠΑΣΟΚ. Ουσί!...

ΚΟρφανέψαμε από... ελληνόπουλα στον Λευκό Οίκο. Μετά τον Πρίμπους, ο Τραμπ «έφαγε» και τον Τζορτζ Τζιτζίκος. Ρε, μπας και είναι τουρκικός δάκτυλος;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το διαγώνισμα του 1ου τετραμήνου, τον Ιανουάριο, έχει ως βασικό στόχο να αποδραματοποιήσει τις τελικές εξετάσεις του Ιουνίου και να μειώσει το άγχος που προκαλεί η ιδέα ότι τα πάντα κρίνονται από μια τριώρη εξέταση.

Κώστας Γαβρόγλου

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

9/9: Βόρεια Κορέα: Εθνική γιορτή (1948), Βουλγαρία, Λουξεμβούργο: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 9/9/1922: Γέννηση Μανώλη Γλέζου 9/9/1942: Απολύονται όσοι δημόσιοι υπάλληλοι απήργησαν το προηγούμενο διήμερο στην κατοική Αθήνα, εκτοπισμός συλληφθέντων 9/9/1971: Σύλληψη δέκα μελών Κου Κλουξ Κλαν που έβαλαν βόμβες σε ισάριθμα σχολικά αυτοκίνητα (ΗΠΑ) 9/9/1984: Ενοποίηση Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων 10/9: Ημέρα κατά της αυτοκτονίας 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο του Νάσβιλ που δέχτηκε μαύρους (ΗΠΑ) 10/9/1976: Βομβιστική απόπειρα εμπρησμού κτιρίου ΣΕΒ (ΕΛΑ) 10/9/1976: Θάνατος Μάο Τσε Τούνγκ 11/9/1929: Συγκρούσεις καπνεργατών και χωροφυλακής (Αργέντινα) 11/9/1972: Ανατίναξη πυλώνα ΔΕΗ στην Κηφισιά (Ομάδα Αρης) 11/9/1976: Χτύπημα γραφείων

Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) 11/9/2001: Χτύπημα δίδυμων πύργων (ΗΠΑ) 12/9: Πράσινο Ακρωτήριο, Γουινέα Μπισάου: Εθνική γιορτή 12/9/1990: Επιδρομή αστυνομίας στα σπίτια πέντε δημοσιογράφων ως υπόπτων για συμμετοχή στη 17Ν 12/9/2002: Σύλληψη Αγγελικής Σωτηροπούλου 13/9: Ημέρα κατά σήψης, Ροδεσία: Ημέρα εξερευννητών (1923) 13/9/1944: Δύο νεκροί αξιωματικοί και ένας οπλίτης αστυνομίας σε συμπλοκή με αντάρτες (Παγκράτι) 13/9/1949: Ο Πάπας αφορίζει τους καθολικούς κομμουνιστές 13/9/1967: Αποχώρηση Αλβανίας από το Σύμφωνο της Βαρσοβίας 13/9/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στα γραφεία χουντικής εφημερίδας "Νέα Πολιτεία" 13/9/1975: Απόφαση δίκης βασανιστών ΕΣΑ, δεκαέξι «καταδίκες» 13/9/1982: Τούρκοι πολιτικοί πρόσφυγες

ξυλοκοπούν τον στρατιωτικό ακόλουθο της Τουρκίας στην Ελλάδα 14/9: Ημέρα πρώτων βοηθειών 14/9/2000: Ιδρυση ΛαΟΣ (Γιόργος Καρατζαφέρης) 15/9: Ημέρα δημοκρατίας, ημέρα κατά καρκίνου του προστάτη, Μεξικό, Κόστα Ρίκα, Σαλβαδόρ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1821) 15/9/1942: Βόμβα (ΠΕΑΝ) στα γραφεία της φιλοφασιστικής ΟΕΔΕ (Αθήνα) 15/9/1944: Μάχη Μελιγαλά μεταξύ ΕΛΑΣ και ταγματασφαλιτών 15/9/1947: Καταδίκη 52 μελών της ΟΠΛΑ σε θάνατο από το στρατοδικείο Θεσσαλονίκης 15/9/1968: Ιδρυση ΚΝΕ 15/9/1971: Ιδρυση «Greenpeace» (Καναδάς) 15/9/1982: Σφαγή Παλαιστινίων σε Σάμπρα και Σατίλα.

Επιθετική διείσδυση Τσίπρα στην Κεντροαριστερά

Μπορεί ο Κυρίτσης «προσωπικά να τόνιζε άλλα πράγματα αν έγραφε ένα τέτοιο άρθρο», μπορεί η Καζάντη να τα πήρε στο κρανίο και να έγραψε άρθρο με τον δηκτικό τίτλο «Ηταν ο Ανδρέας τροτσικιστής;», το οποίο με συνοπτικές διαδικασίες κατέβηκε από την ιστοσελίδα της φράξιας των 53+, μπορεί ο Μπαλάφας να ενθουσιάστηκε, βρίσκοντας «αρχοντιά» στο άρθρο του Τσίπρα, και να είπε, με τον δικό του, αμίμητο τρόπο (μην ξεχνάτε ότι ο Μπαλάφας δεν είναι καμιά... λουλού), ότι «ούτε ο όρος ψεύτης, ούτε ο όρος λαϊκιστής δεν ισχύει για τον Τσίπρα και τον Ανδρέα», μπορεί ο Βίτσας να ξεπέρασε και τον Μπαλάφα, δηλώνοντας ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν ότι και ο Σαλβαδόρ Αλιέντε (!), όμως εμείς θα πρέπει να δώσουμε βάση σ' αυτά που είπε ο Παππάς: «Ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ το '81 έλυσαν το κορυφαίο πολιτικό ζήτημα στην Ελλάδα, ότι ο μισός πληθυσμός βρισκόταν στο πολιτικό και οικονομικό ημίφως, απόρροια του μετεμφυλιακού κράτους. [...] Ως εκ τούτου, το ΠΑΣΟΚ αποτέλεσε τον κορμό της προοδευτικής μεριάς του πολιτικού φάσματος. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατ' αναλογία αυτήν τη στιγμή είναι ο κορμός της προοδευτικής παράταξης, ο οποίος καλείται να λύσει το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα».

Να δώσουμε βάση και σ' αυτά που είπε ο Τζανακόπουλος: «Στην πρώτη περίοδο το ΠΑΣΟΚ εγγραφόταν σε μία παράδοση η οποία θα μπορούσε να τοποθετηθεί στο αριστερό άκρο του φάσματος», ενώ «σήμερα το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Συμπράταξη έχουν φθάσει να εκπροσωπούν πο-

λιτικά και ιδεολογικά εντελώς διαφορετικές πολιτικές αρχές από αυτές που εκπροσωπούσαν στην αρχή της πορείας τους, από το 74 μέχρι το 82-83».

Πόσο πιο καθαρά να πουν ποια είναι η στόχευση του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία υπηρετεί και το άρθρο του Τσίπρα στην Documento; Παρά ταύτα, ο Τύπος που έχει αναλάβει υπό την προστασία του την Κεντροαριστερά και πασχίζει να μαζέψει όλα τα μπάζα της σε ενιαίο κόμμα, προσπαθεί να μας πείσει ότι ο Τσίπρας διέπραξε μεγάλη γκάφα. Από πού συνάγεται αυτό; Από το ότι αντέδρασαν η Φώφη, ο Σταύρος, ο Ραγκούσης και τ' άλλα παιδιά (ξέχασαν να μας πουν ότι εξίσου έντονα αντέδρασε και ο Κούλης που κατηγορήσε τον Τσίπρα για... έλλειψη ταυτότητας). Ο Τσίπρας, όμως, δεν απευθύνθηκε στη Φώφη, τον Σταύρο και τ' άλλα παιδιά (αυτούς τους έχει απέναντι, είναι πολιτικοί του αντίπαλοι). Απευθύνθηκε στους ψηφοφόρους που κάποτε ψήφιζαν ΠΑΣΟΚ. Και σ' αυτούς που από το 2012 και μετά άρχισαν να ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ και ενδεχομένως το σκέφτονται την επόμενη φορά να ψηφίσουν ΠΑΣΟΚ (ή το

νέο κόμμα, αν φτιαχτεί) και σ' εκείνους που εξακολούθησαν να ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ ή Ποτάμι ή ΚΙΔΗΣΟ.

Σ' αυτούς τους ψηφοφόρους απευθύνθηκε ο Τσίπρας, συγκρίνοντας τον εαυτό του με τον Ανδρέα και τον ΣΥΡΙΖΑ με το «ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα». Και προσπαθώντας να ενεργοποιήσει τα παραδοσιακά αντιδεξιά ανταντακλαστικά (αφού του έστρωσε τον δρόμο ο Λαλιώτης, με το άρθρο στην φιλική προς τον ΣΥΡΙΖΑ κυριακάτικη εφημερίδα του Λιβάνη). Σύμμαχό του σ' αυτόν τον διεμβολισμό ο Τσίπρας έχει και την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, η οποία τον έχει αγκαλιάσει, τον έχει δεχτεί στους κόλπους της, τον χρησιμοποιεί (όσο μπορεί) για να κερδίσει «πόντους» σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες.

Το άρθρο Τσίπρα ήταν αναμφισβήτητη μια προκλητική επιθετική κίνηση απέναντι στους «κληρονόμους» του Ανδρέα Παπανδρέου. Κι αυτό αποκαλύπτει φόβο απέναντι στην εν εξελίξει προσπάθεια να συνενωθούν σε ενιαίο μόρφωμα (έστω και συμμαχικό) όλοι οι «σατράπες» που σκόρπισαν μετά την εκλογική κατάρρευση του ΠΑΣΟΚ. Αν οι εκλογές

ήταν να γίνουν άμεσα, ο Τσίπρας δε θα τους φοβόταν. Θα είχε τη δεύτερη θέση στο τσεπάκι του. Χαλαρά. Με ανοιχτό, όμως, τον εκλογικό ορίζοντα, φοβάται. Είναι τόσο ρευστό το πολιτικό σκηνικό και τόσο μεγάλη η αδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ να ασκήσει μια -οριακά έστω- δημαγωγική πρακτική πολιτική, που φοβάται ότι η ενωμένη Κεντροαριστερά μπορεί τελικά να επαναφέρει τα πράγματα στην προηγούμενη θέση τους: αν όχι να πάρει τη δεύτερη θέση, να κλείσει την τεράστια ψαλίδα με τον ΣΥΡΙΖΑ και να απειλεί ότι την επόμενη φορά θα τον υπερσκελίσει και θα βυθίσει τον Τσίπρα και την παρέα του στην εκλογική ανυποληψία.

Αυτούς τους φόβους τους μετέτρεψαν σε όπλο επίθεσης οι Τσιπραίοι, βάζοντας στην Κεντροαριστερά το δίλημμα που την πονάει, γιατί μπορεί να δράσει αντισυμπεριωτικά: με εμάς ή με τον Κούλη, τον Αδωνη και τον Βορίδη; Αν εξαιρέσει κανείς τη Φώφη και τους μέντορές της (Λαλιώτη, Σκανδαλίδη κλπ.) και την παρέα του Γιωργάκη, όλοι οι άλλοι κεντροαριστεροί είναι απλώς αντι-ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, εν δυνάμει σύμμαχοι (και κυβερνητικοί εταίροι του Κούλη). Ο Τσίπρας τους βάζει να λύσουν το πρόβλημα πολιτικού προσανατολισμού, ώστε να τους διασπάσει και να σύρει σε συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ το μεγαλύτερο μέρος. Με ηγεμόνα τον ίδιο βέβαια.

Οπως έδειξαν οι σπασμωδικές αντιδράσεις όλων των κεντροαριστερών, ο Τσίπρας κατάφερε τελικά να μετατρέψει τους φόβους του σε όπλο, με το οποίο προκάλεσε ταραχή στον «όμορφο πολιτικό χώρο». Μένει να δούμε τις εξελίξεις σ' αυτόν τον χώρο.

«Παρών»

Είδε ότι κανείς δεν ασχολείται μαζί του (δεν τον μνημονεύουν καν ως παράγοντα της Κεντροαριστεράς), οπότε είπε και ο Λυκούδης να φωνάξει «παρών», για να θυμίσει την παρουσία του. Του παραχωρήθηκε, λοιπόν, μια σελίδα στα «Νέα» του Μαρινάκη, για να καταθέσει «τις σκέψεις και τις προτάσεις του». Εκανε, λοιπόν, κάποιες προτάσεις (που τις έχουν κάνει και άλλοι), αλλά ουδείς ασχολείται με προτάσεις. Όλοι ασχολούνται με την κούρσα για αρχηγό. Η επείδη ο Λυκούδης ξέρεει πως δεν έχει καμιά τύχη για αρχηγός, προτιμά να τονίζει τη «διαφορετικότητα» του, για να πλασαριστεί ως βαρόνος του νέου κόμματος δίπλα σε όποιον εκλεγεί αρχηγός.

Στ' αυγά του

Ο Θεοχαρόπουλος της ΔΗΜΑΡ, το τίποτα που έγινε κάτι χάρη στη διάλυση που προκάλεσε ο Κουβέλης στο πρώην κόμμα του, ανακοίνωσε ότι δε θα είναι υποψήφιος για αρχηγός του νέου κόμματος, επειδή δεν έγινε δεκτή η πρότασή του για διπλή κάλη (στη δεύτερη κάλη θα ψήφιζαν οι ενδιαφερόμενοι αν θέλουν ενιαίο κόμμα ή συμμαχία κομμάτων). Στην πραγματικότητα, τον «μάζεψαν» ο Χατζησωκράτης, ο Μαργαρίτης και οι άλλοι «δημογέροντες» της ΔΗΜΑΡ, μπροστά στον κίνδυνο να γίνουν από δυο χωριά χωριάτες, καθώς η μισή ΔΗΜΑΡ ήθελε να στηρίξει τον Καμίνη, με την ελπίδα ότι αυτός μπορεί να εκλεγεί (ελπίδα που ούτε κατά διάνοια είχε ο Θεοχαρόπουλος).

Οσα δε φτάνει η αλεπού...

Το μέγα πρόβλημα του Σταύρου Θεοδωράκη δεν είναι η μορφή που θα έχει το κόμμα που (λένε ότι) θέλουν να φτιάξουν, ούτε οι ιδεολογικοπολιτικές αρχές του. Αλλωστε, όταν συζητούνταν αυτές, ο Θεοδωράκης και το Ποτάμι δεν πήραν μέρος στο λεγόμενο προγραμματικό συνέδριο της Κεντροαριστεράς. Το μεγάλο πρόβλημά του είναι να γίνει ηλεκτρονική ψηφοφορία, για να έχει ο ίδιος αυξημένες πιθανότητες να περάσει στον δεύτερο γύρο και -γιατί όχι;- να εκλεγεί αρχηγός. Γι' αυτό και συνέγραψε άρθρο αποκλειστικά μ' αυτό το θέμα, χωρίς καμιά αναφορά σε ζητήματα ιδεολογικοπολιτικής και οργανωτικής φυσιογνωμίας του κόμματος που (λένε ότι) θέλουν να φτιάξουν.

Για να προσδώσει, μάλιστα, κύρος στην άποψή του, να την περιβάλλει με τη χρυσόσκονη «πολιτικής θέσης αρχών», υποστηρίζει ότι πρέπει «να ψηφίζουν οι πολίτες ηλεκτρονικά και στις βουλευτικές εκλογές». Οποιος δεν συμμερίζεται αυτή την άποψη, είναι... καθυστερημένος, σαν εκείνους που δεν παίρνουν τραπεζική κάρτα γιατί έχει «μέσα» τον αντίχριστο με τη μορφή του δόβ.

Το κίνητρο του Θεοδωράκη, φυσικά, είναι καθαρά υπολογιστικό. Ο ίδιος δεν έχει παρά έναν ιντερνετικό μηχανισμό. Μια μεγάλη λίστα ανθρώπων, αγνώστων εν πολλοίς μεταξύ τους, οι οποίοι συνομιλούν μόνο μέσω του πληκτρολόγιου. Έτσι λειτουργεί το Ποτάμι, που δεν έχει ούτε γραφεία στις πρωτεύουσες των νομών. Ούτε καφέ δεν μπορούν να πιουν μεταξύ τους τα «μέλη» του μορφώματος. Ο καθένας φτιάχνει τον καφέ του, κάθεται μπροστά στον υπολογιστή και «τσατάρει» με όσους είναι διαθέσιμοι ή έχουν όρεξη εκείνη τη στιγμή. Αυτοί, όμως, έχουν «διασπορά» στο Ιντερνετ, στα λεγόμενα «κοινωνικά δίκτυα», και μπορεί να «ψήσουν» και άλλους να ψηφίσουν, άμα η ψηφοφορία είναι ηλεκτρονική. Τι κοστίζει, άλλωστε, ένα «κλικ» στο όνομα του Σταύρακα; Με δεδομένο ότι η πολιτική συμμετοχή είναι γενικά σε χάλια επίπεδα και δεν υπάρχει κάποιος ενθουσιασμός που θα συνεγείρει τα πλήθη να πάνε, να στηθούν στην ουρά και να ψηφίσουν στις κάλπες που θα στηθούν, ο Θεοδωράκης εκτιμά ότι μπορεί «να βγει μπροστά». Είναι η μοναδική του ευκαιρία, γιατί έτσι και η ψηφοφορία γίνει μόνο με κάλη, θα ψάχνει να βρει ψήφους. Μόνο οι πασόκοι (όσοι έχουν απομείνει και κινούν λίγο κόσμο μέσω των οργανώσεών του) θα πάνε να ψηφίσουν και η Φώφη θα νικήσει χαλαρά.

Πέρα από το πολιτικάντικο παιχνίδι που παίζεται στους κόλπους της συρρικνωμένης Κεντροαριστεράς, όλη αυτή η φιλολογία περί ηλεκτρονικής ψήφου έχει και μια ευρύτερη σημασία, καθώς προωθεί τον... εκχιτιστισμό της πολιτικής. Τα μαζικά κόμματα υπήρξαν εργαλείο για την αστική τάξη, γιατί μέσω αυτών ενσωμάτωνε λαϊκές μάζες στο σύστημά της. Πάντοτε, όμως, αυτό το εργαλείο περιλάμβανε τον κίνδυνο της σχετικής αυτονομίας των τμημάτων αυτών των μαζών. Δε θυμόμαστε παράδειγμα που να υπήρξε νικηφόρα «επανάσταση των μελών» σε αστικό κόμμα, όμως η πολιτική δραστηριοποίηση πάντοτε δημιουργούσε προβλήματα στις ηγεσίες, που έπρεπε να διαχειριστούν καταστάσεις κρίσης, με διαγραφές στελεχών, ακόμα και ολόκληρων οργανώσεων. Η ηλεκτρονική ψηφοφορία και η ηλεκτρονική οργάνωση των κομμάτων ξεπερνά αυτά τα προβλήματα. Υψώνει έναν τοίχο ανάμεσα στα «μέλη» και την ηγεσία. Εξαφανίζει ακόμα κι αυτή την ψευδαίσθηση συμμετοχής που είχαν τα μέλη των παλιών κομμάτων. Δημιουργεί μηχανισμούς πιο συγκεντρωτικούς, πιο αυταρχικούς, πιο αντιδημοκρατικούς.

Τα Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης χρόνια έπαιζαν τον ρόλο του διαμεσολαβητή ανάμεσα στις ηγεσίες των αστικών κομμάτων και στη βάση τους. Διαμόρφωναν το κλίμα. Οσο αδυνάτιζε αυτό που ονομάζουμε συμμετοχή στην πολιτική τόσο δυνάμωνε η παρεμβατική δυνατότητα των ΜΜΠ, που βαθμιαία έπαιρνε καθοριστική σημασία. Δεν ήταν λίγες οι φορές που συγκροτήματα βρέθηκαν σε σύγκρουση με κομματικές ηγεσίες, με τον ένα ή τον άλλο πρωθυπουργό, αρχηγό κόμματος, υπουργό. Και πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που ένας αστός πολιτικός ηγέτης κατάφερε να επικρατήσει επί ενός εκδοτικού συγκροτήματος με το οποίο βρέθηκε σε αντιπαράθεση. Τα ΜΜΠ αντικατέστησαν τις μαζικές κομματικές οργανώσεις, στις οποίες γινόταν παλαιότερα το παιχνίδι της διαμόρφωσης των συσχετισμών. Τα ΜΜΠ άρχισαν να γίνονται ο αποκλειστικός μεσάζοντας ανάμεσα στις πολιτικές ηγεσίες και τους ψηφοφόρους. Αυτά πωλούν την πραγματικότητα του κάθε κόμματος και του κάθε πολιτικού.

Το Διαδίκτυο, που γνώρισε ραγδαία άνοδο τα τελευταία χρόνια, ήρθε να προσφέρει κάποιες δυνατότητες στα αστικά πολιτικά επιτελεία. Απέχει όμως σε δύναμη σε σχέση με την τηλεόραση. Πότε γίνεται πιο δυνατό το Διαδίκτυο; Όταν είναι ταυτόχρονα μέσο προπαγάνδας και μέσο ψηφοφορίας. Τότε, ακόμα κι ένας φελός μπορεί να εκλεγεί... δημοκρατικότατα. Οσο για τον δημοκρατισμό που υποτίθεται ότι διέπει το Διαδίκτυο, δε χρειάστηκε πολύς καιρός για να αποκαλυφθεί και αυτός ο μύθος. Όταν τα κομματικά επιτελεία και τα μιντιακά Συγκροτήματα άρχισαν να ρίχνουν χρήμα, να μισθώνουν κόσμο που κάνει ακόμα και τη δουλειά του «τρολ» σε 24ωρη βάση, η ισότητα και η δημοκρατικότητα εξαφανίστηκαν.

Ποια είναι η πραγματική απειλή;

«Το άτιμο έθνος της Βόρειας Κορέας έχει γίνει μεγάλη απειλή και όνειδος για την Κίνα η οποία προσπαθεί να βοηθήσει, όμως με μικρή επιτυχία». Με αυτά τα λόγια, μεταξύ άλλων, σχολίασε από τον λογαριασμό του στο Twitter ο Τραμπ την έκρηξη πυρηνική δοκιμή της Βόρειας Κορέας την προηγούμενη βδομάδα, η οποία αναζωπύρωσε την ένταση των σχέσεων της με τις ΗΠΑ και τάραξε τα δημοσιογραφικά νερά, γεννώντας αμέτρητα δημοσιεύματα ανά την υφήλιο γεμάτα κινδυνολογία για την βορειοκορεάτικη απειλή και τη σύγκρουση με τις ΗΠΑ που έρχεται ολοένα και πιο κοντά. Ανεξάρτητα από τον αντιδραστικό χαρακτήρα του βορειοκορεάτικου καθεστώτος, θα πρέπει όμως να παραδεχτούμε ότι η «μεγάλη απειλή» δεν προέρχεται απ' αυτό, όσο κι αν φαίνεται ότι... γυαλίζει το μάτι του βορειοκορεάτη προέδρου Κιμ Γιονγκ Ουν.

Όμως, η θεωρία του «τρελού» δικτάτορα (που στο παρελθόν έχει χρησιμοποιηθεί επανειλημμένα από τους κρατούντες για να συσκοτίσει τις πραγματικές αιτίες των πολέμων και φαίνεται να ταιριάζει γάντι αυτή τη φορά με τον Κιμ), δεν αντέχει σε στοιχειώδη ανάλυση των δεδομένων της πραγματικότητας. Κι αυτό γιατί ο Κιμ (όπως και ο Τραμπ και όλοι οι πρόεδροι ανά τον πλανήτη) δεν εκφράζει τίποτα περισσότερο από τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης που κά-

νει κουμάντο στη χώρα, η οποία έχει δώσει στον Κιμ (κατ' αναλογία όπως στον Τραμπ η αμερικάνικη κεφαλαιοκρατία) το δικαίωμα να διαχειρίζεται τα ηνία της εξουσίας της.

Μπορεί όλος ο πλανήτης να θορυβήθηκε από την πυρηνική δοκιμή της Βόρειας Κορέας και τη δοκιμή της υδρογονοβόμβας λίγες μέρες αργότερα, όμως λίγοι (έως κανένας) θορυβήθηκαν από τις κοινές αμερικανο-νοτιοκορεάτικες «αμυντικές» ασκήσεις που έγιναν το τελευταίο δεκαήμερο του Αυγούστου υπό την κωδική ονομασία Ulchi-Freedom Guardian, στις οποίες συμμετείχαν γύρω στους 17.500 αμερικάνοι στρατιώτες και βοηθητικό προσωπικό, από τους οποίους οι 14.500 σταθμεύουν μόνιμα στις στρατιωτικές βάσεις των ΗΠΑ στη Νότια Κορέα, καθώς και 50.000 στρατιώτες της Νότιας Κορέας μαζί με μισό εκατομμύριο άτομα ως πολιτικό προσωπικό. Πρόκειται για τις μεγαλύτερες ετήσιες στρατιωτικές ασκήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, σύμφωνα με το ινστιτούτο Global Security (βλ. <http://www.globalsecurity.org/military/ops/ulchi-freedom-guardian.htm>), οι οποίες γίνονται κάθε χρόνο από τον Νοέμβριο του 1978 μέχρι σήμερα και βασίζονται σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα προσομοίωσης πολεμικών επιχειρήσεων.

Μετά από την Ιαπωνία και τη Γερμανία, η Νότια Κορέα «φιλοξενεί» την τρίτη μεγαλύτερη αμερικάνικη

στρατιωτική μηχανή στον κόσμο, με 35.000 στρατιώτες σε 83 στρατιωτικές εγκαταστάσεις ανά τη χώρα, σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα Guardian (<https://www.theguardian.com/world/2017/aug/11/north-korea-us-south-korea-huge-military-exercise>). Μετά το τέλος του πολέμου της Κορέας (1953), οι ΗΠΑ και η Νότια Κορέα διεξάγουν κάθε χρόνο στρατιωτικές ασκήσεις, επιπρόσθετα των ασκήσεων που γίνονται από τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία (η τελευταία κοινή αμερικανο-ιαπωνική άσκηση με πραγματικά πυρά έγινε λίγο αργότερα από την κοινή άσκηση ΗΠΑ-Νότιας Κορέας και διήρκεσε 18 μέρες).

Τον περασμένο Απρίλη, οι ΗΠΑ εγκατέστησαν στη Νότια Κορέα εξελιγμένο σύστημα αντιπυραυλικής ασπίδας, το οποίο δοκίμασαν για πρώτη φορά με την τελευταία τους άσκηση.

Συνεπώς, η πυρηνική δοκιμή της Βόρειας Κορέας δεν γίνεται επειδή κάποιο πρωί ξύπνησε κακοδιάθετος ο «τρελάρας» Κιμ για να πετάξει τους πυραύλους του πάνω από την Ιαπωνία. Είναι κρίκος της πολεμικής αλυσίδας που εκτείνεται χρόνια με στρατιωτικές ενέργειες κι από τις δύο πλευρές. Ορισμένοι αναλυτές (βλ. New York Times) υποστηρίζουν ότι η βορειοκορεάτικη δοκιμή είναι ένα μήνυμα στο Πεκίνο (τον σταθερό και μακρόχρονο σύμμαχο της Βόρειας Κορέας) για να δράσει πιο

ενεργά στην κατεύθυνση της έναρξης διαλόγου με τις ΗΠΑ, προκειμένου να μειωθεί η στρατιωτική τους παρουσία στην περιοχή και να γίνει αποδεκτή η ύπαρξη του πυρηνικού οπλοστασίου της Βόρειας Κορέας.

Από τη στιγμή που η Κίνα είναι η ιμπεριαλιστική δύναμη που στηρίζει και ελέγχει οικονομικά το βορειοκορεάτικο καθεστώς, το πιθανότερο είναι να είναι η ίδια η Κίνα που ανάβει το «πράσινο φως» στη Βόρεια Κορέα να κάνει τους λεονταρισμούς της, δίνοντας έτσι ένα μήνυμα στο Πεκίνο, ότι οι ΗΠΑ δεν μπορούν να κάνουν μόνες τους παιχνίδι στη Νοτιοανατολική Ασία. Δεν έχει σημασία που η Κίνα καταδίκασε την πυρηνική δοκιμή της Βόρειας Κορέας. Τα λόγια αυτά είναι καλά για το διπλωματικό παιχνίδι, όμως η Κίνα δεν σταματά να διατηρεί τις άψογες οικονομικές σχέσεις με τη Βόρεια Κορέα, η οποία εξαρτάται κατά 90% από την Κίνα ως προς τις ενεργειακές και διατροφικές της ανάγκες. Αρκούσε η απειλή της Κίνας για διακοπή των οικονομικών σχέσεων με το βορειοκορεάτικο καθεστώς και οι λεονταρισμοί της Βόρειας Κορέας θα πήγαιναν περίπατο, όπως περίπατο είχαν πάει το 2007, όταν οι ΗΠΑ (επί προέδρου Μπους του νεότερου) είχαν αναθερμάνει προσωρινά τις σχέσεις τους με τη Βόρεια Κορέα που έκανε γαργάρα τους λεονταρισμούς της.

Γιατί όμως να το κάνει αυτό; Δε βο-

λεύει την Κίνα η ύπαρξη της Βόρειας Κορέας, όπως βολεύει τις ΗΠΑ η ύπαρξη του Ισραήλ, για παράδειγμα; Τη βολεύει, προφανώς, ως αντίβαρο στην αμερικάνικη στρατιωτική παρουσία στην περιοχή, γι' αυτό και ουσιαστικά δεν κάνει τίποτα για να σταματήσει τη βορειοκορεάτικη επιθετικότητα όσο διατηρείται ανέπαφη η αμερικάνικη επιθετικότητα.

Και μόνο η σύγκριση μεταξύ ΗΠΑ και Βόρειας Κορέας ως προς το ποιος έχει εξαπολύσει περισσότερους πολέμους ανά την υφήλιο, αρκεί για να καταλάβει κανείς ποιος συνιστά τη μεγαλύτερη απειλή για τον κόσμο. Αυτό δεν το λέμε για να βγάλουμε λάδι το βορειοκορεάτικο καθεστώς, το οποίο εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ιμπεριαλιστικής Κίνας, αλλά για να τελειώνουμε κάποια φορά με το παραμύθι του «άξονα του κακού» έναντι των «καλών» Αμερικάνων. Μόνη απειλή για τον πλανήτη και τους λαούς του είναι ο ιμπεριαλισμός και όχι κάποιοι ξεκάρφωτοι δικτάτορες. Αυτός είναι που μετατρέπει τον πόλεμο σε επικερδή μπιζνα και στην τελική λύση για να επικρατήσουν τα κοράκια του κεφαλαίου (είτε βιομηχανικού, είτε εμπορικού, είτε χρηματιστικού) της κάθε ιμπεριαλιστικής χώρας στις διεθνείς αγορές, αδιαφορώντας για την απώλεια ανθρώπινων ζωών. Με αυτόν θα πρέπει να τελειώνουμε αν θέλουμε να είμαστε πραγματικά ασφαλείς...

Νότιος Λίβανος

Οι σιωνιστές ακονίζουν τα μαχαίρια τους

Τις μεγαλύτερες στρατιωτικές ασκήσεις των τελευταίων 20 χρόνων ξεκίνησε ο ισραηλινός στρατός την Τρίτη 5 Σεπτεμβρίου. Οι στρατιωτικές ασκήσεις, που θα διαρκέσουν 10 μέρες, έχουν ως στόχο να προσομοιώσουν έναν πόλεμο μαζικής κλίμακας με την λιβανέζικη Χεζμπολά και το Ιράν.

Το πολεμικό σενάριο των ασκήσεων περιλαμβάνει επίθεση χερσαίων δυνάμεων εναντίον του οικισμού Σαβεί Τζιόν, 15 χιλιόμετρα μέσα στο έδαφος του Ισραήλ, με ταυτόχρονη επίθεση δυνάμεων της Χεζμπολά στην περιοχή Γκεσέρ Μπενότ Γιακόβ στα υψίπεδα του Γκολάν, ταυτόχρονα με την εισβολή ισραηλινού στρατού στον νότιο Λίβανο και την ταχεία εκκένωση των ισραηλινών πόλεων δίπλα στα σύνορα με τον Λίβανο, εν αναμονή μαζικών πυραυλικών επιθέσεων από τη Χεζμπολά.

Στις ασκήσεις θα πάρουν μέρος το πολεμικό ναυτικό και η πολεμική αεροπορία μαζί με τις μονάδες κυβερνοπολέμου του ισραηλινού στρατού, που θα είναι επιφορτισμένες με την απόκρουση προσομοιωμένων κυβερνοεπιθέσεων μεγάλης κλίμακας, σύμφωνα με τους Times of Israel. Ταυτόχρονα ισραηλινές ειδικές δυνάμεις μηχανικού Γιαχαλόν θα συμμετέχουν στις ασκήσεις εξουδετερώνοντας νάρκες, διασχίζοντας ποτάμια και πολεμώντας σε υπόγεια τούνελ που το Ισραήλ εκτιμά ότι έχει κατασκευάσει μαζικά στον νότιο

Λίβανο η Χεζμπολά. Ήταν μεγάλη η έκπληξη του σιωνιστικού στρατού κατά την εισβολή στο νότιο Λίβανο το 2006, όταν διαπίστωσαν ότι είχε κατασκευαστεί ολόκληρο σύστημα με υπόγεια τούνελ, από τα οποία έβγαιναν οι μαχητές της Χεζμπολά και χτυπούσαν τα υπερσύγχρονα και πανάκριβα ισραηλινά άρματα μάχης Μερκάβα καταστρέφοντας πάνω από 100 (τα τανκ αυτά θεωρούνταν μέχρι τότε «ανίκητα»).

Σύμφωνα με δηλώσεις αξιωματούχου του ισραηλινού στρατού στην ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, στον επόμενο πόλεμο του Ισραήλ με τη Χεζμπολά, η κυβέρνηση θα δώσει εντολή στον στρατό να εξαλείψει πλήρως τη Χεζμπολά ή να της επιφέρει τέτοια χτυπήματα που θα την καταστήσουν ανίκανη να συνεχίσει τον πόλεμο και να χτυπήσει αποτελεσματικά το Ισρα-

ήλ. Στόχος των σιωνιστών δεν είναι απλά να αγοράσουν μερικά χρόνια ησυχίας, αλλά η ολοκληρωτική εξάλειψη της λιβανέζικης σιιτικής οργάνωσης, όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο ισραηλινός αξιωματούχος.

Βέβαια, τα ίδια έλεγαν οι σιωνιστές την παραμονή της εισβολής στον Λίβανο το 2006, αλλά και κάθε φορά που εισβάλλουν στην πολιορκημένη Γάζα μακελεύοντας χιλιάδες αμάχους. Όμως, σε πείσμα των σιωνιστών, η Χαμάς και η Χεζμπολά όχι μόνο δεν εξαλείφονται αλλά κερδίζουν έδαφος ακόμα και σε στρατιωτικό επίπεδο, με αποτέλεσμα το Ισραήλ να βγαίνει περισσότερο λαβωμένο από κάθε νέο πολεμικό επεισόδιο. Ο βασικότερος λόγος είναι το ισχυρό έρεισμα που έχουν αυτές οι οργανώσεις μέσα στις κοινωνίες τους και το συνεχώς αυξανόμενο κύρος τους.

Η Χεζμπολά έχει μέσα στα χρόνια κατασκευάσει ένα δίκτυο κοινωνικών δομών στον νότιο Λίβανο και τη Βηρυττό. Από νοσοκομεία και σχολεία μέχρι μονάδες φροντίδας ηλικιωμένων. Μ' αυτές τις δομές αντικαθιστά πλήρως το επίσημο κράτος που στις πληβιακές μάζες και την εργατική τάξη της χώρας είναι συνώνυμο της διαφθοράς και της στενής του σχέσης με τις κοινωνικές ελίτ του Βορρά. Η Χαμάς, παρά τη διαχείριση της εξουσίας στη Γάζα, που ασκεί την τελευταία δεκαετία, συνεχίζει να έχει το ηθικό πλεονέκτημα έναντι του ξεπουλημένου στους σιωνιστές Αμπάς, αφού δε βυθίστηκε στη διαφθορά των προκατόχων της, ενώ παράλληλα προσπάθησε να ανακουφίσει τον παλαιστινιακό λαό του πολιορκημένου θύλακα. Και οι δυο οργανώσεις έχουν σηκώσει το κύριο βάρος της αντίστασης στους σιωνιστές τα τελευταία χρόνια, έχοντας πληρώσει τον μεγαλύτερο φόρο αίματος σε στελέχη και μέλη, κάτι που έχει μεγάλη βαρύτητα στην κοινωνία στην οποία αναφέρονται, μια κοινωνία που συνεχίζει να αντιστέκεται στον σιωνισμό στηρίζοντας τις οργανώσεις που εξυπηρετούν πιο καλά τους πόθους της για λευτεριά και ανεξαρτησία. Ακόμα και η συμμετοχή της Χεζμπολά στην κυβέρνηση του Λιβάνου περνάει στο ντούκου, ενώ κατάφερε να σύρει τους μαχητές της στον πόλεμο της Συρίας, στο πλευρό του Ασαντ. Ο αστικός πραγματισμός δεν χαρακτηρίζει μό-

νο τις ηγεσίες των οργανώσεων, αλλά και ευρέα κοινωνικά στρώματα που σκέφτονται με τέτοιους όρους.

Παράλληλα, Χεζμπολά και Χαμάς βελτιώνουν συνεχώς τις επιχειρησιακές τους ικανότητες, μαθαίνοντας τον ασύμμετρο πόλεμο απέναντι σε έναν πάνοπλο εχθρό στη φωτιά της μάχης και όχι σε σενάρια επί χάρτου, γεγονός που προκαλεί ακόμα μεγαλύτερο πονοκέφαλο στους σιωνιστές που βλέπουν τη στρατιωτική δύναμη της Χεζμπολά και της Χαμάς συνέχεια να αυξάνεται. Το πυραυλικό οπλοστάσιο της Χεζμπολά επεκτείνεται με ιρανικούς πυραύλους μεσαίου βεληνικού, που μπορούν να χτυπήσουν την ισραηλινή ενδοχώρα φτάνοντας μέχρι το Τελ Αβίβ, χωρίς ο «Σιδηρούς Θόλος», το πανάκριβο στην κατασκευή και λειτουργία του αντιπυραυλικό σύστημα του Ισραήλ, να μπορεί να τους αποτρέψει αποτελεσματικά.

Σύμφωνα με ισραηλινές στρατιωτικές πηγές, το Ιράν δίνει εδώ και χρόνια πολεμική τεχνογνωσία στη Χεζμπολά. Οι ίδιες πηγές τονίζουν ότι η Χεζμπολά σχεδιάζει να κατασκευάσει υπόγειο εργοστάσιο παραγωγής πυραύλων, αλλά και μετατροπής των δεκάδων χιλιάδων ρουκετών της σε κατευθυνόμενους πυραύλους με τη χρήση ηλεκτρονικών κιτ. Βέβαια, η πληροφορία για την κατασκευή εργοστασίου παραγωγής πυραύλων από τη Χεζμπολά μπορεί να αποτελεί απλά τη δικαιολογία για την ισραηλινή στρατιωτική κινητικότητα στο βό-

Γαλλία

Οδοστροπήρας εργατικών δικαιωμάτων με προεδρικά διατάγματα!

Μπορεί να είναι «νέος και ωραίος» και να πλασαρίστηκε σαν το αντίβαρο της φασιστικής δεξιάς, όμως τα ψέματα τελείωσαν για τον Μακρόν και η σκληρή πραγματικότητα επικρατεί της προεκλογικής δημαγωγίας. Μετά από τρεις μήνες «διαβουλεύσεων» με συνδικάτα και καπιταλιστές, η κυβέρνηση Μακρόν εξήγγειλε την αντεργατική της μεταρρύθμιση, με την οποία θα αλλάξει άρδην το εργασιακό τοπίο των τελευταίων δεκαετιών στη Γαλλία. Είναι τέτοιας κλίμακας η επίθεση, που η Liberation έγραψε ότι γυρίζει τη Γαλλία τριάντα χρόνια πίσω (<http://en.rfi.fr/france/20170901-french-press-review-1-september-2017>), ενώ η δεξιά Figaro πανηγύρισε!

Αποφασίζομεν και διατάσσομεν!

Η πρεμούρα του Μακρόν να εξαπολύσει την αντεργατική λαίλαπα τον έκανε να ζητήσει την έγκριση της Βουλής και της Γερουσίας να περάσει τη μεταρρύθμιση μέσω προεδρικών διαταγμάτων! Αυτό είναι μία «πάγια δημοκρατική διαδικασία» επισημαίνει η ιστοσελίδα της γαλλικής κυ-

ριο τμήμα της χώρας. Να μην είναι παρά η αφορμή που ζητούν οι σιωνιστές για να εισβάλλουν στον Λίβανο για τρίτη φορά.

Η σιωνιστική στρατιωτική κινητικότητα στα βόρεια σύνορα του Ισραήλ δεν είναι κάτι καινούργιο. Ο ισραηλινός στρατός επιχειρεί εδώ και καιρό ανοιχτά στη νότια Συρία, υποστηρίζοντας τις αντικαθεστωτικές ένοπλες ομάδες που δρουν στην ευρύτερη περιοχή. Με τηλεοπτικό διάγγελμά του ο ηγέτης της Χεζμπολά, Χάσαν Νασράλα, προειδοποίησε το Ισραήλ για την αυξανόμενη συγκέντρωση του στρατού του δίπλα στα σύνορα με τον Λίβανο δηλώνοντας: «Ο ισραηλινός εχθρός οφείλει να γνωρίζει ότι μια ισραηλινή επίθεση στον Λίβανο ή στη Συρία δε θα μείνει απλά μια σύγκρουση μεταξύ Συρίας ή Λιβάνου με το Ισραήλ. Οι πόρτες θα ανοίξουν και στην περιοχή θα εισρεύσουν χιλιάδες μαχητές στο πλευρό της Αντίστασης. Όλοι πρέπει να γνωρίζουν ότι ο άξονας της Αντίστασης είναι πολύ δυνατός και δε θα αποτύχει. Σήμερα υπάρχουν πολλές δυνάμεις που επιχειρούν στην Υεμένη και στο Ιράκ. Μαχητές από το Πακιστάν, το Αφγανιστάν και τη Συρία μπορεί να εμπλακούν στη σύγκρουση. Η σύγκρουση με το Ισραήλ θα στρώσει το δρόμο για μαχητές από όλο τον αραβικό και ισλαμικό κόσμο να συμμετάσχουν». Κλείνοντας το διάγγελμα, ο Νασράλα δήλωσε ότι η επόμενη σύγκρουση δε θα έχει καμία σχέση με τον πόλεμο του 2006. Ο επόμενος πόλεμος δε θα γίνει στον Λίβανο αλλά σε ισραηλινό έδαφος, με τους στρατιώτες και τους πυραύλους της Χεζμπολά να μπορούν να χτυπήσουν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της σιωνιστικής οντότητας.

βέρνησης, επικαλούμενη το άρθρο 38 του γαλλικού Συντάγματος, που επιτρέπει στην εκάστοτε κυβέρνηση να περάσει μέτρα μέσω προεδρικών διαταγμάτων για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα, αν της δώσει έγκριση η Βουλή (βλ. <http://www.gouvernement.fr/en/legislating-by-ordinance-a-standard-democratic-procedure>).

Οι άνθρωποι είναι εντελώς ξεσίπωτοι και δεν τηρούν ούτε τα προσήματα! Ετσι, το κοινοβούλιο στις αρχές Αυγούστου, με 225 ψήφους υπέρ έναντι 109 κατά, άναψε στον Μακρόν το πράσινο φως να νομοθετήσει την τροποποίηση του Κώδικα Εργασίας με προεδρικά διατάγματα.

Δώρα στους καπιταλιστές

Μια ματιά στον αντεργατικό οδοστροπήρα, που παρουσίασε σε κείμενό της η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της CGT (βλ. http://cgt.fr/IMG/pdf/ordonnances_macron.pdf), αρκεί για να καταλάβει κανείς περί τίνος πρόκειται. Γενικός στόχος είναι οι «ευέλικτες εργασιακές σχέσεις», με τους καπιταλιστές να μπορούν να απολύουν και να προσλαμβάνουν πιο εύκολα, με ακύρωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων μέσω των σωματείων για τις μικρές επιχειρήσεις (κάτω των 50 ατόμων) και τη θέσπιση της δυνατότητας απευθείας διαπραγμάτευσης με τους εργαζόμενους τους για τις εργασιακές συνθήκες. Ετσι, οι εργαζόμενοι στις μικρές επιχειρήσεις θα είναι έρμαιοι στις ορέξεις των καπιταλιστών που με το πιστόλι στον κρόταφο θα διαμορφώνουν τις εργασιακές συνθήκες κατά βούληση. Η όποια προστασία είχαν οι εργαζόμενοι αυτοί από τα σωματεία ακυρώνεται εντελώς.

Αλλαγές θα γίνουν και στο επίπεδο των αποζημιώσεων λόγω απόλυσης, οι οποίες θα μειωθούν στο μισό. Στις επιχειρήσεις με πάνω από έντεκα εργαζόμενους, οι αποζημιώσεις απόλυσης -που ήταν έξι μήνες κατ'ελάχιστο για εργαζόμενους με δύο χρόνια δουλειά- έπεσαν στους τρεις μήνες (βλ. http://cgt.fr/IMG/pdf/ordonnances_macron.pdf σελ. 4). Ετσι, γυναίκα μηχανικός με 5.000 ευρώ το μήνα (μεικτά), που εργάζεται για δέκα χρόνια στην ίδια δουλειά

και απολύεται, θα πάρει αποζημίωση 15.000 ευρώ αντί για 30.000 ευρώ που θα έπαιρνε με την προηγούμενη νομοθεσία. Κατ'αυτόν τον τρόπο, ο καπιταλιστής εξοικονομεί 15.000 ευρώ, με τα οποία θα προσλάβει μια πιο φτηνή νέα μηχανικό, που θα πληρώνεται με 2000 ευρώ (μεικτά). Οι πρώτοι 7,5 μήνες της πληρωμής της νέας μηχανικού θα προέρχονται από την αποζημίωση που θα έπαιρνε η προηγούμενη! Το παράδειγμα (αναφέρεται στο κείμενο ανάλυσης του νόμου από τη CGT) είναι ενδεικτικό για την αβάντα που κάνει ο Μακρόν στους καπιταλιστές που μισθώνουν εξειδικευμένο προσωπικό. Μειώσεις θα υπάρξουν και στις αποζημιώσεις καταχρηστικών απολύσεων, που από δώδεκα μισθούς θα πέσουν στους έξι.

Εκτός από τα παραπάνω, τα προεδρικά διατάγματα προωθούν και άλλα αντεργατικά μέτρα, όπως τη μεγαλύτερη ελευθερία μαζικών απολύσεων μέσω «εθελούσιας» εξόδου, τη δυνατότητα στους καπιταλιστές να παρεκκλίνουν από την εργατική νομοθεσία σε ορισμένες περιπτώσεις κτλ.

Αντεργατική... συνέπεια

Δεν μας εξέπληξε η αντεργατική επίθεση του νέου προέδρου. Γιατί ήταν ο ίδιος που ως υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης Ολάντ το 2015 εισηγήθηκε τον εξίσου αντιδραστικό νόμο που πήρε το όνομά του και πέρασε χωρίς ψήφιση από τη Βουλή, βάσει του άρθρου 49.3 του γαλλικού Συντάγματος, που επιτρέπει να γίνει νόμος ένα νομοσχέδιο χωρίς ψήφιση από τη Βουλή, με την προϋπόθεση να μην κατατεθεί και ψηφιστεί πρόταση μομφής κατά της κυβέρνησης μέσα σε 24 ώρες.

Εκείνο το αντεργατικό έκτρωμα προέβλεπε σωρεία αντεργατικών ρυθμίσεων, μεταξύ των οποίων αύξηση του αριθμού των Κυριακών που επιτρέπεται να λειτουργούν τα καταστήματα σε μη τουριστικές περιοχές, μειώσεις αμοιβών σε ορισμένα επαγγέλματα (όπως οι συμβολαιογράφοι), «εθελοντική» νυχτερινή εργασία των λιγότερο αμειβόμενων εργαζόμενων, μείωση της προστασίας των εργαζόμενων απέναντι στις ομαδικές απολύσεις, δυνατότητα παράκαμψης της εργατικής νομοθεσίας σε περίπτωση

«συμφωνίας» εργοδότη-εργαζόμενου και επέκταση των ιδιωτικοποιήσεων.

Συμπλήρωμα ήδη ψηφισμένων μέτρων

Ο σημερινός αντεργατικός οδοστροπήρας έρχεται σε συνέχεια του περσινού, που πήρε το όνομα της τότε υπουργού Εργασίας, Ελ Κομρί, και επικυρώθηκε τον Αύγουστο του 2016, μετά από τρεις μήνες διαδηλώσεων, συγκρούσεων και απεργιών. Με τον νόμο Ελ Κομρί η γαλλική κεφαλαιοκρατία πέτυχε να ανατρέψει το 35ωρο, δίνοντας τη δυνατότητα για εβδομαδιαία εργασία μέχρι 46 ώρες επί δώδεκα βδομάδες, αν υπάρξει συμφωνία στο επίπεδο της κάθε επιχείρησης. Το ανώτατο όριο ωρών αυξήθηκε στις 12 ώρες (από τις 10) και οι καπιταλιστές απέκτησαν τη δυνατότητα (αν υπάρξει συμφωνία σε επίπεδο επιχείρησης) να πληρώσουν τις υπερωρίες (για την εργασία πέραν των 35 ωρών τη βδομάδα) με προσαύξηση μόλις 10% (αντί για 25% για τις πρώτες οκτώ ώρες και 50% για τις υπόλοιπες, που ισχύει βάσει του νόμου).

Ταυτόχρονα, δόθηκε το πρώτο χτύπημα στις συλλογικές συμβάσεις με την επικράτηση των επιχειρησιακών έναντι των κλαδικών. Οι επιχειρησιακές συμβάσεις επικυρώνονται είτε με την υπογραφή μεταξύ του καπιταλιστή και των σωματείων που αντιπροσωπεύουν το 50% των εργαζομένων της επιχείρησης, είτε -σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία- με σωματεία που αντιπροσωπεύουν το 30% των εργαζομένων, τα οποία θα μπορούν να τις βάζουν σε ψηφοφορία στους εργαζόμενους για να τις εγκρίνουν με πλειοψηφικό σύστημα μέσα σ'ένα μήνα προκειμένου να επικυρωθούν. Τώρα, ο Μακρόν δίνει τη δυνατότητα στον ίδιο τον καπιταλιστή να κάνει αυτή την ψηφοφορία, αν δεν αντιδράσουν όλες μαζί οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που ψήφισαν την επιχειρησιακή σύμβαση.

Στο βωμό της «ανταγωνιστικότητας»

Η ιμπεριαλιστική Γαλλία παίρνει τα μέτρα της για να γίνει πιο «ανταγωνιστική» έναντι κυρίως της Γερμανίας, που ήταν η πρώτη που εισήγαγε μεγάλες αντεργατικές ανατροπές την περασμένη δεκαετία. Με αυτόν τον τρόπο, δίνεται η δυνατότητα στους καπιταλιστές να απομυζούν περισσότερη υπεραξία από τους εργάτες τους για να μπορέσουν να έχουν περισσότερα κέρδη για να επικρατήσουν των ανταγωνιστών τους. Με τη μείωση στις αποζημιώσεις απολύσεων και τη δυνατότητα «εθελούσιας εξόδου» θα επιχειρήσουν να αντικαταστήσουν μέρος του παλιού τους προσωπικού με νέο πιο φτηνό.

Η δυνατότητα παρέκκλισης από την εργατική νομοθεσία για λόγους «οικονομικών δυσκολιών» θα γίνει νόμος και οι καπιταλιστές θα επωφε-

λούνται από τα «παραθυράκια» του νόμου προκειμένου να μειώσουν το εργατικό «κόστος», γιατί «κόστος» θεωρούν τους παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου. Το πρόσχημα που επικαλείται ο Μακρόν, ότι κατ'αυτόν τον τρόπο θα μειώσει την ανεργία, είναι εντελώς ψευδεπίγραφο. Γιατί ακόμα κι αν μειωθεί η ανεργία, αυτό θα γίνει με τη δημιουργία θέσεων εργασίας ακόμα πιο επισφαλών.

Κινεζοποίηση σαν αυτή που εφαρμόζεται στη χώρα μας δε θα υπάρξει σε μαζική κλίμακα, αλλά η ραγδαία επιδείνωση των εργασιακών συνθηκών θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Μόνο μ'αυτόν τον τρόπο το γαλλικό κεφάλαιο θα κερδίσει πόντους στον διεθνή ανταγωνισμό. Ετσι λειτουργεί ο καπιταλισμός σε συνθήκες κρίσης. Για να λειτουργήσει διαφορετικά, θα πρέπει να πάψει να είναι καπιταλισμός.

Ζητούμενο η απάντηση του κινήματος

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία (εκτός της CGT, που προκήρυξε απεργία για τις 12 Σεπτέμβρη) σφυρίζει αδιάφορα. Η «ανεξάρτητη» Force Ouvrière (FO) ανακοίνωσε ότι θα εξετάσει τη δυνατότητα προσφυγής στη Δικαιοσύνη (!) με τον γενικό της γραμματέα, Ζαν Κλοντ Μεγί, να δηλώνει ότι αν και διαφωνεί με τα μέτρα Μακρόν, δεν πρόκειται να καλέσει τους εργαζόμενους σε κινητοποιήσεις! Ούτε φυσικά η CFDT (που πρόσκειται στο «σοσιαλιστικό» κόμμα) καλεί σε απεργίες αν και δηλώνει «απογοητευμένη»!

Από την άλλη μεριά, η CGT, θα κάνει το παιχνίδι της, έχοντας σα γνώμονα τον ασφυκτικό έλεγχο των κινητοποιήσεων στο πλαίσιο της αστικής νομιμότητας. Αν οι εργαζόμενοι εξακολουθήσουν να τους ακολουθούν, θα υποστούν μία ακόμα ήττα, που αυτή τη φορά θα είναι ανελέητη και οι καπιταλιστές θα τρίβουν τα χέρια τους.

ΥΓ. Την αντεργατική επίθεση «καταδίκασαν» και οι φασίστες του Εθνικού Μετώπου, που βρήκαν την ευκαιρία να βγουν «από τα αριστερά» στον Μακρόν, υποστηρίζοντας στην ανακοίνωσή τους ότι ο Μακρόν ακολουθεί τις οδηγίες των Βρυξελλών και της Γερμανίας και στηρίζει τις πολυεθνικές και όχι τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις! Επισημαίνουν δε τον κίνδυνο οι πολυεθνικές να εξαπολύσουν κύμα μαζικών απολύσεων για να αυξήσουν τα κέρδη τους! Τον κατηγορούν επίσης και για αντιδημοκρατική συμπεριφορά, αφού περνάει τόσο σοβαρά μέτρα μέσω προεδρικών διαταγμάτων. Ετσι, οι φασίστες παρουσιάζονται σαν «προστάτες» της εργατικής τάξης, φυσικά εκ του ασφαλούς, αφού δεν πρόκειται να κάνουν τίποτα για να οργανώσουν κάποια εργατική αντίσταση. Σπεκουλάρουν, όπως κάνουν πάντα. Παλιά τους τέχνη κόσκινο!

στο ψαχνό

Πλιάτσικο και κινεζοποίηση

Η επίσκεψη του Μακρόν ένωσε «εχθρούς». Φιλοκυβερνητικός και αντιπολιτευόμενος Τύπος χαιρέτισαν με την ίδια θέρμη την έλευση του γάλλου προέδρου. Με ακόμα μεγαλύτερη θέρμη χαιρέτισαν τα μεγαλοστελέχη 30 γαλλικών μονοπωλιακών ομίλων που τον συνόδευαν. Κάποια απ' αυτά τα στελέχη (όπως ο γενικός διευθυντής της Vinci, Nicolas Notebaert) δε δίστασαν να δηλώσουν δημόσια και ποια ελληνικά κρατικά φιλέτα ορέγονται (και θα τα πάρουν, αν δεν μπουν στη μέση οι Γερμανοί).

Οι γάλλοι ιμπεριαλιστές συνοδεύουν το πλιάτσικο με «φρου-φρου κι αρώματα», εν αντιθέσει με τους γερμανούς ιμπεριαλιστές που προτιμούν να μπαίνουν με βλοσυρότητα στο «ψητό». Είναι ζήτημα στυλ και πολιτικής παράδοσης. Είναι όμως και ζήτημα ιμπεριαλιστικής δύναμης. Όπως και να το κάνουμε, οι Γάλλοι έρχονται δεύτεροι, μετά τους Γερμανούς.

Το πλιάτσικο, όμως, παραμένει πλιάτσικο, είτε συνοδεύεται από το γλυκό χαμόγελο του Μακρόν είτε από το βλοσυρό μούτρο του Σόιμπλε.

Ο Μακρόν έταξε και -οποία πρωτοτυπία- υποστήριξη. Όπως έκανε η Γαλλία όλα τα χρόνια της κρίσης, είπε, θυμίζοντάς μας ότι τα ίδια ακριβώς έλεγε και ο Ολάντ, στις δυο επισκέψεις που πραγματοποίησε στη μνημονιακή Ελλάδα (επί Σαμαρά και επί Τσίπρα).

Ο επίτροπος Μοσκοβισί, πάντως, άλλος «μεγάλος φιλέλληνας» αυτός (τόσο μεγάλος που ακόμα κι όταν έρχεται για διακοπές στην Ελλάδα γίνεται δεκτός με τιμές αρχηγού κράτους και δεν ξέρει πού να βάλει τα παράσημα και τα διπλώματα που του μοιράζουν οι ιθαγενείς φύλαρχοι), «μας» στεναχώρησε «λιγουλάκι». Η επιτροπεία θα συνεχιστεί μέχρι να αποπληρωθούν τα 3/4 των δανείων, είπε.

Εξεπλάγησαν μόνο οι άσχετοι και οι πονηροί. Γιατί αυτό είναι γραμμένο φαρδιά-πλατιά στο καταστατικό του ESM και επαναλαμβάνεται στη δανειακή σύμβαση του Αυγούστου του 2015 και στο Μνημόνιο που τη συνοδεύει. Τι σκοπό έχει η ιμπεριαλιστική επιτροπεία; Να εξασφαλίσει τη συνέχιση του πλιάτσικου από το ευρωπαϊκό κεφάλαιο (πρωτίστως από το κεφάλαιο που εφορμά από τις μητροπόλεις του γερμανογαλλικού άξονα) και τη διατήρηση της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Μπορεί αυτή η επιτροπεία να μην πολυαρέσει στις ελληνικές αστικές κυβερνήσεις, γιατί τους χαλάει τη μόστρα της «ανεξαρτησίας», όμως η ελληνική κεφαλαιοκρατία «τρελαίνεται». Γιατί αυτή η επιτροπεία επέβαλε «με τη φωτιά και το σίδερο» την κινεζοποίηση και μπορεί να τη διατηρήσει, χωρίς να επιτρέπει κυβερνητικές «παρασπονδίες» για εκλογικούς σκοπούς.

Και τις κυβερνήσεις δεν τις «χαλάει» και τόσο. Άλλο τι λένε, άλλο τι σκέφτονται. Μια χαρά τις βολεύει να φορτώνουν στο ΔΝΤ και τους άλλους «θεσμούς» τη σκληρή λιτότητα και την κινεζοποίηση, παριστάνοντας πως δίνουν αγώνα μέχρις εσχάτων, αλλά δεν τις ευνοούν... οι διεθνείς συσχετισμοί.

Ετσι θα πορεύεται το σύστημα για πολλά-πολλά χρόνια ακόμα. Χωρίς ανάσα καμιά για τους εργαζόμενους και τους νέους που ψάχνουν δουλειά. Με κομματικές κοκορομαχίες, με αναπτυξιακές φιέστες, με κορδέλες εγκαινίων που κόβονται πολλές φορές για το ίδιο έργο και με υποσχέσεις για το μέλλον που δε γίνονται πράξη. Και με εναλλαγές κυβερνήσεων, βεβαίως.

Εκτός αν ξεσηκωθούμε και βάλουμε τέλος.

Μετά το σάλο που ξέσπασε, όταν ο Τραμπ επισκέφτηκε για πρώτη φορά τις πλημμυρόπληκτες πολιτείες των ΗΠΑ και έκανε απλώς μια τυπική σύσκεψη με πολιτειακούς παράγοντες, χωρίς να έρθει σε καμιά επαφή με τον κόσμο (εν αντιθέσει με προηγούμενους προέδρους), το επιτελείο του Λευκού Οίκου ανασκουμπώθηκε και σχεδίασε μια θεαματική «απόβαση» του προεδρικού ζεύγους. Η μοντέλα σύζυγος με τζιν, πουκάμισο και καπελάκι που έγραφε TEXAS, ποζάρizε συνεχώς δίπλα στον Τραμπ που επισκέφτηκε νηπιαγωγεία και γειτονιές, μοίρασε κουτιά πρώτων βοθηιών και έτοιμα γεύματα και έβγαλε άπειρες φωτογραφίες, από τις οποίες επελέγησαν και διανεμήθηκαν κυρίως εκείνες στις οποίες φωτογραφίζεται με αφροαμερικανούς (να μην τον λένε και ρατσιστή!). Ετσι στήνουν και στην Ελλάδα τα κομματικά επιτελεία τις... αυθόρμητες εκδηλώσεις του λαού κατά τις επισκέψεις των πολιτικών στελεχών (τις τελευταίες εξορμήσεις του Τσίπρα, ας πούμε). Αυτά τα σόου έχουν σεναριογράφο, σκηνοθέτη και τεχνικούς που κινούνται βάσει των εντολών τους, ακριβώς όπως γίνεται και στο γύρισμα ενός διαφημιστικού σποτ.

KONTRES

Λωτοφάγοι;

Ο Κούλης εμφανίστηκε σαν η μοναδική εγγύηση για τους καπιταλιστές που θέλουν να κάνουν επενδύσεις στην Ελλάδα. Κι όπως τον συμβούλευσαν οι... αριστεροί σύμβουλοί του, δεν παρέλειψε να συμπληρώσει ότι οι δουλειές που θ' ανοίξουν με τις επενδύσεις που θα εγγυηθεί η κυβέρνηση του «δεν μπορεί να είναι με μισθούς 360 ευρώ και με την ελαστική απασχόληση που έχει επιβάλει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ»! Κι ύστερα, έχουν το θράσος να λένε τον Τσίπρα και τους συριζαίους ψεύτες. Ποια κυβέρνηση έριξε τον μισθό στο τάρταρο, όπου τον κρατούν οι συριζαίοι; Ποια κυβέρνηση αποσάθρωσε τις εργασιακές σχέσεις, τις οποίες κρατούν αποσπασθμένες οι συριζαίοι;

Ο Κούλης (και σ' αυτό δεν πρωτοτυπεί) μιλάει λες και απευθύνεται σε Λωτοφάγους. Όμως, δεν το κάνει τυχαία ή από λάθος υπολογισμό. Η πείρα έχει διδάξει τους αστούς πολιτικούς ότι οι εργαζόμενοι ψηφοφόροι, όταν πάσχουν από την ασθένεια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, μπροστά στην κάλη γίνονται Λωτοφάγοι.

Τσογλαναρία (1)

Τοποθέτηση της Αχτσιόγλου στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, που συζητούσε το πολυνομοσχέδιό της: «Τον Νοέμβριο του 2011, ο μέσος μισθός για μερική απασχόληση ήταν 600 €. Τον Νοέμβριο του 2014 ο μέσος μισθός για μερική απασχόληση ήταν κοντά στα 400 €, μείωση 200 €. Επί ΣΥΡΙΖΑ ο μέσος μισθός για μερική απασχόληση μειώθηκε όντως κατά 11 €.

Λέω όμως, ότι βάζουμε ένα φρένο»!

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ΝΔ σπεκουλάρει με αισχρό τρόπο. Η Αχτσιόγλου, όμως, σπάει το κοντέρ σε μια τσογλανική συμπεριφορά. Μειώθηκαν, λέει, οι μισθοί της μερικής απασχόλησης κατά 200 ευρώ επί ΝΔ. Επί ΣΥΡΙΖΑ συνέχισαν να μειώνονται, αλλά λιγότερο. Αρα, έβαλαν φρένο! Αυτό που θα γινόταν από μόνο του (δεν υπήρχε περίπτωση να μηδενιστούν οι μισθοί), το παρουσιάζει σαν κατόρθωμα του ΣΥΡΙΖΑ και ζητάει να της πουν ευχαριστώ οι εργαζόμενοι!

Τσογλαναρία (2)

Αυτή η στάση είναι καθεστώς σε όλους τους συριζαίους. Για παράδειγμα, αυγουστιάτικα η Αντωνοπούλου καυγάδιζε με τον Βρούτση για τη μερική απασχόληση και τον «κατακεραύνωνε» μέσω twitter (αναπαράγοντας μάλιστα τα τιτιβίσματά της με δελτίο Τύπου του υπουργείου): «Ο κ. Βρούτσης υποστήριξε χτες, ότι το πρώτο 7μηνο του 2013 η μερική απασχόληση ήταν στο 63,73% έναντι 47,86% σήμερα. Τι “ξέχασε” να μας πει; Το 2014 επί υπουργίας του η πλήρης απασχόληση διολίσθησε στο 53%! Εβαλε η κυβέρνηση μας φρένο στις ευέλικτες μορφές εργασίας ή όχι κ. Βρούτση»!

Από τα ίδια τα στοιχεία βγαίνει ότι η μερική απασχόληση εκτινάχτηκε πραγματικά επί Σαμαροβενιζέλων, ενώ επί ΣΥΡΙΖΑ διατηρήθηκε στα ίδια υψηλά επίπεδα, έχοντας αυξηθεί ελαφρώς. Δε θα μπορούσε, άλλωστε, να συνεχίσει να αυξάνεται με τον ίδιο ρυθμό. Επιασε ταβάνι. Για ποιο φρένο μιλάει, όμως, η συριζαϊκή τσογλαναρία, όταν δεν έχει καταργήσει ούτε μία από τις μνημονιακές διατάξεις που καθιέρωσαν τις λεγόμενες ευέλικτες μορφές

απασχόλησης; Το οποίο φρένο, δηλαδή το ταβάνι στη χρήση αυτών των μορφών απασχόλησης, το έβαλε η ίδια η καπιταλιστική αγορά εργασίας, που έχει εντελώς λυμένα τα χέρια της να κάνει τον εργάτη λάστιχο.

Χωρίς αρχές

Η παντελής έλλειψη αρχών του ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά του Τσίπρα είναι γνωστή από τότε που υπάρχει αυτό το μόρφωμα. Δε θα έπρεπε να εκπλήξει κανέναν, λοιπόν, η χυδαία σπέκουλα με τον Ανδρέα Παπανδρέου και το «πρώιμο» ΠΑΣΟΚ, την οποία επιχείρησε με άρθρο του τη μέρα των γενεθλίων του ΠΑΣΟΚ. Εκτός των πολιτικοϊδεολογικών παραμέτρων που έχει η αναφορά στο ΠΑΣΟΚ (ο ΣΥΡΙΖΑ, εκμεταλλεόμενος τις συγκυρίες, έχει γίνει κόμμα εξουσίας, επομένως θέλει να έχει αναφορά περισσότερο στο ΠΑΣΟΚ και λιγότερο στην παλιά ρεφορμιστική Αριστερά), υπάρχουν και καθαρά πολιτκαντικοί υπολογισμοί. Θέλει να πλήξει το σημερινό ΠΑΣΟΚ, που προσπαθεί να ανασυγκροτηθεί σε νέο φορέα, με την αμέριστη υποστήριξη των αστικών ΜΜΕ, προσπαθώντας να αποδείξει πως αυτό το ΠΑΣΟΚ αποτελεί άρνηση του παλιού ΠΑΣΟΚ και πως ό,τι καλό κουβαλούσε ιστορικά στο ΠΑΣΟΚ υπάρχει μόνο στον ΣΥΡΙΖΑ. Το είχε κάνει και με τη ΝΔ, όταν έγλειφε απροκάλυπτα τον Καραμανλή τον πρεσβύτερο (αλλά σ' ένα βαθμό και τον νεότερο), καταγγέλλοντας τον Σαμαρά πως δεν έχει καμιά σχέση με τη ΝΔ των Καραμανλίδων. Όταν προσπάθησε να «διεισδύσει» στον κομματικό χώρο της Δεξιάς, δε θα έκανε το ίδιο με το ΠΑΣΟΚ, που είναι και «αδελφός» πολιτικός χώρος;

Παλιά... εκδιδόμενη

Επί σχεδόν ένα μήνα άφησε ο Λαλιώτης να «δουλεύει» στην πολιτική πιάτσα η θέση του ότι το ΠΑΣΟΚ είναι παραδοσιακά αντιδεξιό κόμμα και δεν μπορεί να συνεργαστεί με τη ΝΔ του Μητσοτάκη, κάνοντας πολλούς (όπως ο Βενιζέλος, ο Πρετεντέρης και άλλοι... ευρωπαϊστές αρθρογράφοι) να βγάζουν αφρούς από το κακό τους. Κι όταν η «δουλειά» έγινε, έκανε νέα παρέμβαση (από τα «Νέα») για να πει πως τάσσεται υπέρ της αυτόνομης πορείας «του ΠΑΣΟΚ, της Δημοκρατικής Συμπράταξης και της Κεντροαριστεράς», με «σαφείς ιδεολογικές και πολιτικές οριοθετήσεις, σαφείς προγραμματικές θέσεις και αντιπαραθέσεις, τόσο με τον ΣΥΡΙΖΑ όσο και με τη ΝΔ».

Υπήρχε περίπτωση να πει τίποτα το διαφορετικό; Οχι βέβαια. Από τη στιγμή που είσαι ξεχωριστό κόμμα, αναγκαστικά θα οριοθετηθείς από τα άλλα κόμματα. Αλλιώς δεν έχεις λόγο ύπαρξης. Σε επίπεδο πολιτικής πρακτικής, όμως, δηλαδή σε επίπεδο συμμετοχής στη διαχείριση της αστικής εξουσίας, ο Λαλιώτης μία οριοθέτηση έκανε: με τη ΝΔ. Κι αυτή δεν την πήρε πίσω.

Γκεμπελίσκοι

Με συνοπτικές και κατεπείγουσες διαδικασίες συζητήθηκε και ψηφίστηκε το πολυνομοσχέδιο της Αχτσιόγλου. Ακόμα και με διπλές συνεδριάσεις την ίδια μέρα στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Και χωρίς να προηγηθεί η περιβόητη δημόσια διαβούλευση. Μέχρι τώρα, επικαλούνταν τις μνημονιακές υποχρεώσεις για να ψηφίζουν νομοθετήματα με κατεπείγουσα διαδικασία. Υπήρχε η δόση, υπήρχε η συνεδρίαση του Eurogroup ή του EWG, τους πίεζε ο χρόνος υποτίθεται. Ο Βούτσης, μάλιστα, φορούσε το γνωστό υποκριτικό μείλιχιο ύφος του και δήλωνε κατανόηση για τις αιτιάσεις της αντιπολίτευσης, λέγοντας ότι δυστυχώς κατά τα μνημονιακά χρόνια δεν μπορεί να τηρηθεί η κοινοβουλευτική κανονικότητα.

Αυτό το νομοσχέδιο, όμως, δεν ήταν ενταγμένο σε κάποια μνημονιακή υποχρέωση. Η ίδια η Αχτσιόγλου παραδέχτηκε, έμμεσα, ότι θα μπορούσε να το φέρει και πριν από ένα μήνα και μετά από ένα μήνα. Προς τι τότε η βιασύνη; Επρεπε να βάλουν κάτι στην τσάντα του Τσίπρα για να έχει να δημαγωγεί στη Θεσσαλονίκη. Αυτή τη φορά θυσίασαν την κοινοβουλευτική τάξη για να ικανοποιήσουν τις γκεμπελίστικες ανάγκες τους.

Συμψηφισμός

Ο (γνωστός) Παπαχρήστος, που επανέκαμψε στα «Νέα» (από το ένα έντυπο του Μαρινάκη στο άλλο) έγραψε για ένα επεισόδιο στο Νοσοκομείο Σύρου, στο οποίο υποτίθεται πως ήταν παρών. Το νομοκομείο τον διέψευσε, χωρίς ο Παπαχρήστος να επανέλθει. Ο Πολάκης, όμως, δημοσίευσε και κάτι φωτογραφίες του Παπαχρήστου στο κότερο κλινικάρχη, υποστηρίζοντας πως ο τύπος (ο Παπαχρήστος) εκτελεί αποστολή για λογαριασμό του κλινικάρχη. Ο Παπαχρήστος επανήλθε από τη στήλη του στα «Νέα», απευθυνόμενος στον Τσίπρα και όχι στον Πολάκη και γράφοντας για «κυπατζιδικές φωτογραφίες» και «ποινικοποίηση των προσωπικού χαρακτήρα σχέσεων». Δεν έμεινε, όμως, εκεί. Ρώτησε τον Τσίπρα: «Επιθυμεί ίσως να ασχοληθούμε με το πού πέρασε, και περνάει τους καλοκαιρινούς μήνες, σε ποιον ανήκει η κατοικία στο Λαύριο, πόσο κοστίζει, με ποιους γειτονεύει και τα συναφή;». Δεν είναι αυτή πρόταση συμψηφισμού; (μη γράφετε για μένα, για να μην αρχίσω να γράφω για σένα!).

Γαργάρες

«Είναι προφανές ότι ο **χαρακτήρας του ΠΑΣΟΚ είχε προσδιοριστεί πολύ πριν αυτό γεννηθεί**. Είναι προφανές ότι ο Α. Παπανδρέου, όταν ίδρυε στις 3 Σεπτεμβρίου 1974 **ένα ακόμα κόμμα του κατεστημένου**, τον πολιτικό φορέα που καλύπτοντας το χώρο της σοσιαλδημοκρατίας στην Ελλάδα αποτέλεσε τον ένα εκ των δυο εταίρων του δικομματισμού και **λειτούργησε ως βασικό πολιτικό όχημα για την προώθηση των συμφερόντων της ολιγαρχίας**, γνώριζε ότι ταυτόχρονα ξεκινούσε μια παρατεταμένη περίοδος εξαπάτησης του λαού, καπηλείας αριστερών συνθημάτων και ιδανικών, ευνουχισμού του λαϊκού κινήματος».

Ο κ. Νίκος Μπογιόπουλος, που έγραψε τα παραπάνω (imegodromos.gr), νομίζει πως επειδή κάνει γαργάρες με ταβανόπροκες, η φωνή του γίνεται φωνή νεανία, ενώ στην πραγματικότητα παραμένει φωνή «εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσόντος» ρεβιζιονιστή γέρου. Τι έλεγε το κόμμα του για το ΠΑΣΟΚ; Οτι είναι ένα... ιδιότυπο ρεφορμιστικό κόμμα (και όχι ένα αστικό κόμμα, «βασικό πολιτικό όχημα για την προώθηση των συμφερόντων της ολιγαρχίας»). Ποια ήταν η τακτική του κόμματός του απέναντι στο ΠΑΣΟΚ; Ζητιάνευαν πολιτική συνεργασία με απλωμένο το χέρι, αλλά ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν ήταν χαζός να τους βάλει στο παιχνίδι. Εκμεταλλεύονταν την πολιτική στήριξη που αφειδώς του πρόσφεραν («αλλαγή με κατεύθυνση το σοσιαλισμό!») και τους «ξεψείριζε» εκλογικά. Κι αυτοί κατάπιναν την πίκρα τους και έλεγαν -διά στόματος Φλωράκη, που ο Μπογιόπουλος τον έχει εικονίσει- ότι σημασία δεν έχει πόσο πήρε το κάθε κόμμα, αλλά ότι το άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων αυξήθηκε! Είχε και συνενόχους το ΠΑΣΟΚ και ο Μπογιόπουλος με το κόμμα του ανήκουν σ' αυτούς.

ZOOM

Διαφημιστές του μεταπρατισμού του ελληνικού κεφαλαίου

Μετά τον «Παπαστράτο», ο Τσίπρας πήγε στην «Αρίνιτα» για να διαφημίσει και εκεί την «υγιή επιχειρηματικότητα». Καμάρωνε σα γύφτικο σκεπάρνι δίπλα στον ιδιοκτήτη της επιχείρησης, ακούγοντάς τον να λέει «φίδια», όπως: «Θα συνεχίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις να αναδεικνύουμε και να προάγουμε το **λίκνο του πολιτισμού, την Ελλάδα και να επικονιάζουμε την κοινωνία μας στη λογική του ηθικού βιώσιμου επιχειρείν, με σκοπό το ανώτερο κοινό καλό.** [...] Από τη πλευρά της **ARIVITA** δεσμευόμαστε ότι θα στηρίζουμε κάθε προσπάθεια δημιουργίας ενός κεντρικού σχεδιασμού, για νέο, βιώσιμο, με φιλοσοφία, αξίες, εταιρική κοινωνική ευθύνη και αειφόρο ανάπτυξη επιχειρείν».

Η ομιλία του ιδιοκτήτη της «Αρίνιτα» δεν ήταν παρά ένα τυπικό μείγμα των παλιών αστικών ιδεολογημάτων (τότε που ο ιδιοκτήτης παρίστανε τον «στοργικό πατέρα» των εργατών «του») με τις μοντέρνες θεωρίες της «συμμετοχικής διοίκησης» (participial management) και της «εταιρικής κοινωνικής ευθύνης», που ακούγεται πιο προκλητικό στις μέρες μας σε σχέση με το παρελθόν. Κάθε καπιταλιστής τα λέει αυτά, όταν απευθύνεται στους εργάτες ή όταν δίνει συνέντευξη σε κάποια αστική φυλλάδα. Και απαιτεί την ευγνωμοσύνη όλης της εργαζόμενης κοινωνίας, γιατί αποτελεί ένα από τα «στηρίγματα του τόπου».

Όταν τα λέει αυτά ένας καπιταλιστής, έχοντας δίπλα του έναν πρωθυπουργό που παριστάνει τον αριστερό, δηλαδή τον εχθρό του κεφαλαίου και φίλο των εργατών, τα χυδαία ιδεολογήματα διεκδικούν ένα διαφορετικό κύρος. Όταν τα επαναλαμβάνει ο πρωθυπουργός, τότε η «δουλειά» έχει γίνει. Οπως είπε ο Τσίπρας, η «Αρίνιτα» «είναι μια επιχειρηματική προσπάθεια όπου κατέφερε να μεγαλουργήσει στην ελληνική και τη διεθνή αγορά, με μια διαφορετική φιλοσοφία. Μια διαφορετική φιλοσοφία από την αρχή έως το τέλος, όχι μόνο στον τρόπο οργάνωσης της παραγωγής, αλλά και στην ουσία της παραγωγής. Διότι, βασικό αξιακό θεμέλιο αυτής της νέας φιλοσοφίας είναι ότι η κερδοφορία, που βεβαίως είναι αιτούμενο για κάθε επιχείρηση, δεν μπορεί να είναι ο αυτοσκοπός για την εξυπηρέτηση του οποίου θα θυσιάσουμε τα πάντα, αλλά θα έρθει -και ήρθε- ως συνέπεια μιας πολυχρονής μελετημένης και δημιουργικής δουλειάς στον τομέα της ποιότητας του παραγόμενου προϊόντος. Και έρχεται, λοιπόν, ως συνέπεια μιας πολυχρονής και δημιουργικής δουλειάς πάνω στην ποιότητα του προϊόντος και στις σχέσεις εργασίας, που δημιουργούν ένα πλαίσιο αγάπης γι' αυτό που παράγουμε».

Τέτοια άθλια προπαγάνδα υπέρ του καπιταλισμού δεν την κάνουν οι σύγχρονοι μαντζαράιοι των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Αυτοί έχουν την αίσθηση του γελοίου, ενώ θέλουν να κρατάνε και τη δέουσα απόσταση από κάθε είδους ψευτορεφορμιστικές απόψεις, προκειμένου να στηρίζουν το διευθυντικό τους δικαίωμα στη δύναμη με την οποία τους εξοπλίζει η θέση τους. Μπορεί να δείχνουν κατανόηση στους

αστούς πολιτικούς, όταν εξαπολύουν τέτοιες μπουρδες, φροντίζουν όμως (τη δουλειά αυτή την κάνουν τα αστικά ΜΜΕ) από τις μπουρδες να προβάλλονται ως απόσταγμα τα σημεία εκείνα που εξυμνούν τον καπιταλισμό ως αιώνιο σύστημα οικονομικής και κοινωνικής οργάνωσης και κυρίως ως προοδευτικό σύστημα, που μπορεί να εξασφαλίσει την «ισότιμη συνεργασία των συντελεστών της παραγωγής».

Αυτές οι θεωρίες, που με τόσο χυδαίο τρόπο διατυμπανίζει ο Τσίπρας, είναι παλιές όσο οι λάσπες. Σύμφωνα μ' αυτές, στην παραγωγική διαδικασία υπάρχουν «συντελεστές». Το κεφάλαιο είναι ένας «συντελεστής», η εργατική δύναμη ένας άλλος. Όταν συνεργάζονται «ισότιμα», τότε το κεφάλαιο παίρνει «αυτό που του αναλογεί» (το κέρδος) και η εργατική δύναμη «αυτό που της αναλογεί» (έναν «δίκαιο» μισθό). Αυτή η θεωρία αποκρύπτει το «μυστικό» της καπιταλιστικής παραγωγής. Οτι δηλαδή, το κεφάλαιο δεν παράγει καμιά καινούργια αξία (απλώς αναλώνεται μεταφέροντας στο προϊόν της παραγωγής τμήμα της αξίας που βρίσκεται ενσωματωμένη σ' αυτό). Οτι καινούργια αξία παράγει μόνο η ανθρώπινη εργασία. Ο εργάτης, όμως, πληρώνεται τόσο όσο να συντηρείται και να αναπαράγεται. Παίρνει μόνο ένα τμήμα της αξίας που παράγει. Το υπόλοιπο, η υπεραξία που ανακάλυψε και αποκάλυψε ο Μαρξ, περνάει στα χέρια του καπιταλιστή και μετατρέπεται σε κέρδος για όλους τους κεφαλαιοκρατικούς κλάδους (βιομηχανικό και εμπορικό κέρδος, τόκος, γαιοπρόσοδος).

Δύο σχεδόν αιώνες μετά την αποκάλυψη του «μυστικού» από τον Μαρξ, είμαστε αναγκασμένοι να γυρίζουμε στην αλφαβήτα της μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας, επειδή οι πολιτικοί απατεώνες τύπου Τσίπρα δε διστάζουν να στέκονται στο πλευρό των καπιταλιστών με τρόπο που δε θυμίζει σε τίποτα τον παλιό αστικό ρεφορμισμό (σοσιαλδημοκρατία), που δεχόταν ότι υπάρχει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και υποσχόταν ότι βαθμιαία θα τη μειώσει, μέχρι να την εξαφανίσει. Ο Τσίπρας, εκμεταλλευόμενος τις συνθήκες της κρίσης, ειδικά τη μεγάλη ανεργία που πλήττει τους νέους εργάτες και εργαζόμενους, προπαγανδίζει πως μόνο το κεφάλαιο μπορεί να μας σώσει!

Ομως, σ' αυτές τις εξορμήσεις του Τσίπρα στο πλευρό των καπιταλιστών, μπορούμε να διακρίνουμε και μια άλλη πλευρά. Τη διαφήμιση του κομπραδόρικου (μεταπρατικού) χαρακτήρα του ελληνικού καπιταλισμού. Δεν είναι τυχαίο ότι επισκέφτηκε δύο επιχειρήσεις κατ' όνομα μόνο ελληνικές. Το μετοχικό κεφάλαιο της «Παπαστράτος» κατέχεται εξ ολοκλήρου, εδώ και αρκετά χρόνια, από την αμερικάνικη Philip Morris International, που κατέχει το 16% περίπου της αγοράς τσιγάρων εκτός ΗΠΑ. Οπως αναλύθηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας», η εν Ελλάδι θυγατρική της PMI εκμεταλλεύεται τις «αβάντες» από το ελληνικό κράτος, την εγχώρια και βαλκανική παραγωγή καπνών ανατολικού τύπου και

το εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό της «Παπαστράτος» και της ελληνικής καπνοβιομηχανίας γενικότερα, προκειμένου όχι μόνο να ελέγχει την εγχώρια αγορά (κατέχει περίπου το 40%), αλλά να έχει και μια καλή εξαγωγική βάση για τα προϊόντα της. Και φυσικά, τα κέρδη δεν παραμένουν στην Ελλάδα, αλλά εξαγονται και είτε επενδύονται όπου προβλέπει το επιχειρηματικό πλάνο του μονοπώλιου είτε διανέμονται στους μετόχους του.

Η «Αρίνιτα» είναι μια μικρή (ακόμα και για τα ελληνικά δεδομένα) επιχείρηση φυσικών καλλυντικών. Οι πωλήσεις της κινούνται γύρω στα 30 εκατ. ευρώ, μολονότι το 38%-39% του τζίρου της προέρχεται από το εξωτερικό. Τον περασμένο Μάρτη, οι ιδιοκτήτες της πούλησαν το 67% στον ισπανικό όμιλο Puig, κρατώντας τη λεγόμενη καταστατική μειοψηφία. Λογική κίνηση για καπιταλιστές, αν σκεφτούμε τη διαδικασία συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου που συντελείται αενάως στον καπιταλιστικό κόσμο. Στα διαφημιστικά σποτάκια καλλυντικών ακόμη τα ονόματα διάφορων διάσημων σχεδιαστών της μόδας. Πρέπει να ξέρουμε, όμως, πως οι μικρές εταιρίες που ίδρυσαν αυτοί οι διάσημοι μόδιστροι αγοράστηκαν και ανήκουν στα μονοπώλια του κλάδου (L'Oreal, Wella κτλ). Άλλο brand (δηλαδή μάρκα) και άλλο ιδιοκτησία. Όσο για την καταστατική μειοψηφία που έχουν αυτή τη στιγμή οι πρώην ιδιοκτήτες της «Αρίνιτα», αυτή σύντομα θα γίνει ισχνή μειοψηφία. Αν η μάρκα πάει καλά, ενταγμένη στο διεθνή σχεδιασμό της Puig, η μητρική εταιρία θ' αρχίσει τις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου και επειδή οι έλληνες πρώην ιδιοκτήτες δε θα μπορούν ν' ακολουθήσουν, θα βλέπουν το ποσοστό τους να μειώνεται. Ακόμα και τη θέση του προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου θα του την πάρουν του Κουτσιανά, βάζοντας εκεί κάποιον επαγγελματία μάνατζερ (αυτό είναι κανόνας στις εξαγορές). Και η παραγωγή θα γίνεται σε κάποιο εργοστάσιο της Puig, που δε θα είναι υποχρεωτικά το ελληνικό, αλλά αυτό ή αυτά που θα υπαγορεύει το γενικό επιχειρηματικό πλάνο του ομίλου. Αν η μάρκα δεν πάει καλά, τότε η Puig θα την αφήσει στην τύχη της και θα πάει για φούντο (αυτό έχει γίνει στο παρελθόν και με άλλες ελληνικές εταιρίες παραγωγής καλλυντικών). Φυσικά, οι πρώην ιδιοκτήτες της «Αρίνιτα» δε θα βγουν χαμένοι. Ομως, ενόψει αυτής της πραγματικότητας, ακούγονται πιο προκλητικά τα όσα είπε ο πρώην ιδιοκτήτης περί «ηθικού βιώσιμου επιχειρείν με σκοπό το ανώτερο κοινό καλό».

Για έναν καπιταλιστή, βέβαια, το «κοινό καλό» δεν είναι παρά η φενάκη με την οποία μασκαρεύει το ατομικό του κέρδος. Ακόμα πιο προκλητικός, όμως, υπήρξε ο Τσίπρας που μοίρασε συγχαρητήρια στους πρώην ιδιοκτήτες (τους οποίους παρουσίαζε και ως νυν ιδιοκτήτες), επειδή «*σήμερα, βλέπουν την εταιρία τους να περνά τα ελληνικά σύνορα και να γίνεται διεθνής*». Και συνέχισε ακόμα πιο προκλητικά: «*Δεν ξέρω αν θα καταφέρει* **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13**

Με παράνομη απόφαση του γενικού διευθυντή Δασών και της γενικής γραμματέα του ΥΠΕΝ

Καταστρέφουν τη Λίμνη της Στυμφαλίας

Ολοι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου Περιβάλλοντος (με εξαίρεση τον γενικό διευθυντή Δασών, παράγοντες της Διεύθυνσης Προστασίας Βιοποικιλότητας και την γενική γραμματέα του υπουργείου) και όλοι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου πασχίζουν, υπερασπιζόμενοι τη νομιμότητα, να διατηρηθεί η ιστορική Λίμνη της Στυμφαλίας, που είναι ένας σημαντικός βιότοπος, καταφύγιο άγριας ζωής, στον οποίο, ακόμα και σύμφωνα με το άρθρο 59 του δασοκτόνου νόμου 4315/2014 των Σαμαροβενιζέλων απαγορεύονται «η σύλληψη της άγριας πανίδας, η συλλήψη της άγριας χλωρίδας, η καταστροφή ζώνης με δασική βλάστηση με κάθε τρόπο, η καταστροφή φυτοφροκτόνων».

Η διάταξη αυτή απαγορεύει το μαζικό και συνεχές κόψιμο καλαμιώνων (τα καλάμια προορίζονται για την παραγωγή βιομάζας για πέλετ). Αρχικά, από τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Περιβάλλοντος μόνον αυτοί της Διεύθυνσης Διαχείρισης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος ήταν στο πλευρό του προϊστάμενου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, Π. Καλλήρη, που μάτωσε για δεκαετίες για να διατηρηθεί και να αναπτυχθεί η Λίμνη της Στυμφαλίας, να αναπτυχθεί ως βιότοπος και να κηρυχτεί ΚΑΖ (Καταφύγιο Αγρίας Ζωής). Οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου ταλαντεύτηκαν για καιρό και έγερναν υπέρ της μετατροπής της Λίμνης σε αγρότοπο για την παραγωγή βιομάζας. Τελικά, υπερασπίστηκαν και αυτοί τις θέσεις του Π. Καλλήρη και απέρριπταν συνεχώς τις «αναπτυξιακές» προτάσεις της Τράπεζας Πειραιώς.

Τις προτάσεις έφεραν στον γενικό διευθυντή Δασών Κ. Δημόπουλο και στη γενική γραμματέα Χ. Μπαριτάκη δύο στελέχη της Τράπεζας (Δημόπουλος και Παππάς) και αυτοί τις υιοθετούσαν, στηρίζονταν στις εισηγήσεις της αναρμόδιας για τις επεμβάσεις σε ΚΑΖ Διεύθυνσης Προστασίας Βιοποικιλότητας.

Μέχρι τώρα, η αρμόδια Διεύθυνση Δασών Κορίνθου είχε δεχτεί να γίνουν δύο επεμβάσεις για την κοπή καλαμιώνων στη Λίμνη, την πρώτη φορά σε 12 και τη δεύτερη σε 70 στρέμματα. Σύμφωνοι οι υπηρεσιακοί παράγοντες υπογράμμισαν στον γενικό διευθυντή Δασών Κ. Δημόπουλο, προϊστάμενο της αρμόδιας κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος, ότι δεν υπάρχει περίπτωση να δεχτούν και άλλες επεμβάσεις στη Λίμνη, γιατί θα είναι καταστροφικές. Την τελευταία φορά (4 Απρίλη του 2017), που ο εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς, Ε. Παππάς, ζήτησε να κοπούν 200 στρέμματα καλαμιώνων το 2017, 400 στρέμματα το χειμώνα 2017-2018 και άγνωστος αριθμός στρεμμάτων το 2018, όλοι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες υιοθέτησαν την απορριπτική πρόταση του Π. Καλλήρη.

Όμως, οι εκπρόσωποι της Τράπεζας Πειραιώς δεν το έβαλαν κάτω, γιατί είχαν τη στήριξη Κ. Δημόπουλου. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που είχε πει σε μια σύσκεψη

ο Κ. Δημόπουλος, απευθυνόμενος στον συνεπιθετό του της Πειραιώς: φέρτε μου μια πρόταση για διεξαγωγή έρευνας και εμείς θα τη δούμε! Η εκμετάλλευση των καλαμιώνων της Στυμφαλίας για παραγωγή βιομάζας (καθαρή μπιζνα) βαφτίζεται... ερευνητικό πρόγραμμα.

Ο εκπρόσωπος της Πειραιώς Ε. Παππάς δεν κατέθεσε καινούργια πρόταση στον γενικό διευθυντή Δασών, ο οποίος με τη σειρά του δε ζήτησε νέα πρόταση από τον εκπρόσωπο της τράπεζας. Απλά, στηρίχτηκε στην τελευταία πρόταση του Ε. Παππά, στην οποία αναφερθήκαμε παραπάνω (200 στρέμματα καλαμιώνων το 2017, 400 στρέμματα το χειμώνα 2017-2018 και άγνωστος αριθμός στρεμμάτων το 2018). Κυριολεκτικά για ξεκαρφάωμα, μείωσε την έκταση των καλαμιώνων που θα κοπούν στα 150 στρέμματα, για να καλύψει αυτή την καρμπινάτη παρανομία. Το ότι ο Κ. Δημόπουλος στηρίχτηκε στην πρόταση Παππά αποδεικνύεται από το γεγονός ότι συμπεριέλαβε αυτή την πρόταση στο σκεπτικό της απόφασης του (10ο έγγραφο στα «έχοντας υπόψη»).

Ο Κ. Δημόπουλος ενέκρινε παράνομα το κόψιμο 150 στρεμμάτων καλαμιώνων στη Στυμφαλία, παρακάμπτοντας την αρμόδια Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος, που είναι η μόνη αρμόδια Διεύθυνση για να εγκρίνει την άδεια έρευνας σε ΚΑΖ. Ο ίδιος ο Κ. Δημόπουλος είχε εκδώσει στις 7 Ιουλίου του 2015 εγκύκλιο διαταγή (αριθμός πρωτοκόλλου 127557/2178), στην οποία υπογράμμιζε, για μια ακόμα φορά, ότι η αίτηση για χορήγηση άδειας έρευνας σε ΚΑΖ υποβάλλεται στη Διεύθυνση Διαχείρισης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος.

Όταν όμως πρέπει να «εξηγηρηθούν» οι βρόνδοι καπιταλιστές, η νομιμότητα πάει περίπατο και ο γενικός διευθυντής δε διατάζει να πετάξει στα σκουπίδια ακόμα και τη δική του εγκύκλιο! Ο Κ. Δημόπουλος, παρανομώντας αποκάλυπτα, πήρε την υπόθεση στα χέρια του και έστειλε την πρότασή του στη γενική γραμματέα του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας Χ. Μπαριτάκη, η οποία ενέκρινε την παράνομη πρόταση του γενικού διευθυντή.

Εννοείται πως οι εκπρόσωποι της Τράπεζας Πειραιώς δε θα περιοριστούν σ' αυτή την παράνομη έγκριση. Τώρα που ανοίγει ο δρόμος της παράκαμψης των αρμόδιων υπηρεσιών, θα ζητήσουν νέα απόφαση από τον πρόθυμο γενικό διευθυντή Δασών και την πρόθυμοτατη γενική γραμματέα του ΥΠΕΝ για κόψιμο κι άλλης έκτασης καλαμιώνων στη Λίμνη. Γιατί στόχος τους δεν είναι η έρευνα, όπως με αφάνταστη προστυχιά γράφεται στα έγγραφα, αλλά η μετατροπή της Λίμνης της Στυμφαλίας από βιότοπο και Καταφύγιο Αγρίας Ζωής σε αγρότοπο παραγωγής βιομάζας.

Επειδή η Λίμνη δεν είναι χωράφι του πατέρα όλων των ολετήρων, επειδή δεν πρέπει να τους επιτρέψουμε να συνεχίσουν να παρανομούν ανενόχλητοι, ρωτάμε: θα παρέμβει αυτεπάγγελτα η Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθήνας για να σταματήσει το έγκλημα σε βάρος της Λίμνης της Στυμφαλίας ή πρέπει να παρέμβουμε εμείς και με μηνυτήρια αναφορά;

Ιδεοληψίες...

Ο Δασάρχης Πειραιά ήταν ένας... **ιδεοληπτικός δασολόγος**, που δεν μπορούσε να αντιληφθεί την... εθνική σημασία που έχει το τοιμεντάρισμα της έκτασης που καταλάμβανε το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού και το παραλιακό μέτωπο του Αγίου Κοσμά και προσπαθούσε να θέσει υπό την προστασία της δασικής νομοθεσίας τα περιμετρικά δάση αυτής της έκτασης, που κάποτε (υποτίθεται ότι) προοριζόταν να γίνει «το μεγαλύτερο μητροπολιτικό πάρκο της Ευρώπης». Τι δάση και πράσιν' λόγια, ρε μίρε, ρε Δασάρχη; Εδώ μιλάμε για καζίνο, για ουρανοξύστη-το-πόσημο, για κτίρια γραφείων και πολυτελών κατοικιών, για μιτισόμπαρα πολυτελείας, και συ μας μιλάς για δάση; Ιδεοληπτικές, ε ιδεοληπτικές! Ρε, ο σαουδάραβας πρίγκηψ και ο κατारιανός εμίρης δε θέλουν δάση, έρημο θέλουν. Και কে στη μέση της ερήμου, ένα ωραίο καζίνο, με τις ρουλέτες του, τα μπαλέτα του και τις σουίτες του για τα περαιτέρω.

Ο Φάμελλος σκάρωσε διάφορες παρανομίες με το ΝΣΚ (έχουμε γράψει αναλυτικά), αλλά ο... ιδεοληπτικός Δασάρχης επέμενε στην τήρηση της νομιμότητας. Τότε ήταν που ανέλαβε δράση το γραφείο Φλαμπουράρη. Κάποια νομική σύμβουλος του κυρ-Αλέκου, ονόματι Τριανταφύλλη Καστραντά, κατέγραψε για λογαριασμό της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ μια ασύλληπτη πρωτιά: αυτή, η παντελής αναρμόδια σύμβουλος, ενός παντελώς αναρμόδιου υπουργού, απευθύνθηκε εγγράφως στον Δασάρχη και τον διατάξε να προχωρήσει «τάχιστα στις από μέρους σας οφειλόμενες νόμιμες ενέργειες, δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία ανέλαβε έναντι των θεσμών, ως προαπαιτούμενο για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, την δέσμευση να έχουν εκδοθεί έως τις 15.05.2017 οι απαιτούμενες από πλευράς της Δασικής Υπηρεσίας σχετικές διοικητικές πράξεις!». Ο Δασάρχης έχει ως άμεσο προϊστάμενο τον γενικό γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, που υπάγεται στο υπουργείο Εσωτερικών, όμως αυτό είναι... ιδεοληψίες. Ο κυρ-Αλέκος είναι υπουργός Τσίπρα, αρμόδιος για όλες τις μεγάλες μίζες και δεν κωλώνει... τυπικότητες.

Ο Δασάρχης, κυριολεκτικά με το πιστόλι στον κρόταφο, αναγκάστηκε με την Πράξη Χαρακτηρισμού να αποχαρκτηρίσει 136 στρέμματα από τα δάση στην περιοχή Ελληνικού - Αγίου Κοσμά. Ως... ιδεοληπτικός, όμως, κατάφερε να υπερασπιστεί 37 στρέμματα δάσους, που τώρα το «μαγειρείον ο κυρ-Αλέκος» προσπαθεί να αποχαρκτηρίσει.

Όμως... ιδεοληπτικοί δημόσιοι υπάλληλοι δεν υπάρχουν μόνο στις δασικές υπηρεσίες. Υπάρχουν και στις αρχαιολογικές υπηρεσίες. Την ώρα που η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων προσπαθεί να χτίσει καζίνο, ουρανοξύστες κτλ. κτλ., έρχονται οι αρχαιολόγοι και λένε ότι «εκεί γάχως υπήρχαν τρεις αρχαίοι δήμοι, με κτίρια, νεκροταφεία, λιμενικές εγκαταστάσεις και τα παρόμοια. Και ζήτουν προστασία. Τι λέτε, ρε ιδεοληπτικοί; Αυτά ισχύουν μόνο για την αρχαία Παλμύρα, εκεί πέρα στην έρημο ανάμεσα Συρία και Ιράκ, που εισέβαλαν οι τζιχαντιστές του ISIS και τα 'καναν ισλαμ, προκαλώντας αγανάκτηση στην πολιτισμένη ανθρωπότητα. Όμως, άλλο να τα κάνουν ισλαμ οι τζιχαντιστές, στο όνομα του θρησκευτικού πολέμου, και άλλο να τα κάνουν ισλαμ οι μπουλντόζες μιας πολιτισμένης κοινοπραξίας του real estate, στην οποία μάλιστα συμμετέχουν και... πολιτισμένοι τζιχαντιστές (σαουδάραβες και από τα εμράτα του Κόμπου). Δηλαδή, τι θέλετε, να ακάψουμε και να αναδείξουμε τα αρχαία ή να τα μαζώσουμε και να χτίσουμε από πάνω τους τα νέα; Είστε με την πρόδοή ή με τη συντήρησή;

Την Τρίτη το βράδυ συνεδρίαζε το ΚΑΖ (Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο), στο οποίο προεδρεύει η γενική γραμματέα του υπουργείου Πολιτισμού Μαρία Ανδρεαδάκη-Βλαζάκη, αρχαιολόγος κι αυτή και με καλή φήμη στη δουλειά της (οι Σαμαροβενιζέλοι την είχαν δηλώσει πραξικοπηματικά από γενική διευθύντρια Αρχαιοτήτων). Τον κυρ-Αλέκο τον είχαν ζώσει τα φιδιά: θα μου χαλάσουν τη δουλειά αυτή και ιδεοληπτικοί, που τους αρέσει να κοιτάζουν κάτω σωρούς από λιθάρια και δεν ηδονίζονται από τη θέα μιας πολυκατοικίας που χτίζεται πάνω στ' αρχαία λιθάρια (ως εργολάβος οικοδόμων ο κυρ-Αλέκος ξέρει απ' αυτό). Η υπουργός Κονιόρδου είχε υπογράψει Μνημόνιο Συναντίληψης και Συνεργασίας με την εταιρία Ελληνικό ΑΕ και είχε αναχωρήσει για τη Μόσχα. Δε θα τους αφήσω μόνους ν' αλωνίζουν, σκέφτηκε ο κυρ-Αλέκος, κι έστειλε τον διευθυντή του πολιτικού του γραφείου, ονόματι Στυλιανός Αποστόλου, να κάτσει μπύστακας στη συνεδρίαση του ΚΑΖ και να δίνει ραπτόρ! Οι αρχαιολόγοι τον πήραν χαμπάρι και άρχισαν τις καταγγελίες. Ουμμήθηκαν και τη νομιμότητα, ο... συντηρητικός! Το ΚΑΖ γνωμοδοτεί και απαγορεύεται η παρουσία οποιουδήποτε τρίτου στις συνεδριάσεις του, που είναι κλειστές. Πού να καταλάβουν οι... ιδεοληπτικοί, ότι ο άνθρωπος δεν ήταν ο πάσα ένας, αλλά το δεξί χέρι του κυρ-Αλέκου, που στέκεται πάνω από τη νομιμότητα. Είναι σαν τον παντοκράτορα στους τρούλους των εκκλησιών! Μ' αυτό και μ' αυτό, η γενική γραμματέας αναγκάστηκε να αναβάλει τη συνεδρίαση και οι κακές γλώσσες λένε ότι θα εκπαρθευρωθεί (για δεύτερη φορά στην καριέρα της).

Τελικά, ιδεοληπτικοί υπάρχουν μόνο στις δασικές υπηρεσίες, που προσπαθούν να υπερασπιστούν τον δασικό πλούτο της χώρας, που συνδέεται με την ίδια τη ζωή μας σ' αυτή τη χερσόνησο της Βαλκανικής. Ιδεοληπτικοί υπάρχουν στις αρχαιολογικές υπηρεσίες, που προσπαθούν να σώσουν τα ίχνη των αρχαίων πολιτισμών (κληρονομιά ολόκληρης της ανθρωπότητας) από την επέλαση των οрдών των σύγχρονων βαρβάρων. Ιδεοληπτικοί που υπερασπίζονται με νύχια και με δόντια, με νόμιμα και παράνομα μέσα, τα συμφέροντα του κεφαλαίου, θυσιάζοντας τα πάντα στο βωμό τους, δεν υπάρχουν...

Ο Μακρόν ως υπάλληλος των γαλλικών μονοπωλίων

Έπρεπε να έρθει ο Μακρόν στην Αθήνα για να δούμε την ούλτρα φιλοκυβερνητική ΕφΣυν με τα ούλτρα αντικυβερνητικά Νέα να ομονογμούν. Θα κάνει καιρό ο Τσίπρας να ξανδαεί αβανταδόρικο προς την κυβερνήσή του εξώφυλλο στα Νέα. Τι να κάνει κι ο Μαρινάκης, όμως; Κοντά στον βασιλικό (Μακρόν) και γαλλικό κεφάλαιο) έπρεπε να ποτίσει και τη γλάστρα (Τσίπρας). Ειδικά όταν η γαλλική πλευρά διάλεξε τη φυλλάδα του για να φιλοξενήσει δήλωση του Μακρόν και συνεντεύξεις ή άρθρα τεσσάρων ηγετικών στελεχών γαλλικών μονοπωλιακών ομίλων που ήρθαν στην Ελλάδα για επενδύσεις (έτσι ονομάζουν οι ιμπεριαλιστές το πλιάτσικο).

Βλέποντας κανείς τις εικόνες από την επίσκεψη Μακρόν και κοιτάζοντας το ασφυκτικό πρόγραμμα του 24ωρου που έμεινε στην Αθήνα, δεν μπορεί παρά να θυμηθεί τον Λένιν και τη διδασκαλία του για τον ιμπεριαλισμό και τον ρόλο που παίζουν οι κυβερνήσεις του χρηματιστικού κεφαλαίου. Όσο και να προσπείθεις ρε να το κρίνεις, ήταν φανερό ότι ο Μακρόν ήρθε ως «αυτοφωράκιας» των γαλλικών μονοπωλιακών ομίλων. Επαίξε το ρόλο του αποσμητικού στις βρομιές τους. Βρομιές που έχουν ήδη ετοιμαστεί, δεν τις διαπραγματεύτηκε ο Μακρόν στην Αθήνα (τι να διαπραγματευθεί στον ελάχιστο χρόνο που κράτησε η κλειστή συνομιλία του με τον Τσίπρα!).

Με την ευκαιρία, ο Μακρόν έκανε και μια επίδειξη «ηγετικότητας», που τόσο ανάγκη την έχει και ο ίδι-

οι να κάνει ο γαλλικός ιμπεριαλισμός. «Εκκείνη» την ιδέα του Ομπάμα και μίλησε από την Πνύκα, με φόνο την Ακρόπολη (τον Ομπάμα δεν τον άφρησε η ασφάλεια του να μιλήσει σε ανοιχτό χώρο). Είπε τις γνωστές μπουρδες που λένε οι αστοί πολιτικοί όταν αναφέρονται στον αρχαιοελληνικό πολιτισμό και περιέγραψε το «όραμα» του για την «Ευρώπη». Τζάμπα είναι τα λόγια, ειδικά όταν υπάρχουν αφελείς να καταπίνουν τα παραμύθια. Άλλωστε, μια μέρα μετά την ομιλία του στην Πνύκα, την Παρασκευή (χθες) το βράδυ, ο Μακρόν θα φιλοξενούσε τη Μέρκελ στο Εβίαν, στην καθιερωμένη φθινοπωρινή συνάντηση των ηγετών του γεραμνογαλλικού άδνα. Ηθελε, λοιπόν, μια γερή δόση μπουρδολογίας προτού συνθλιβεί στα σαγόνια της καγκελαιρίου. Η ΕΕ ή θα είναι «γερμανική» ή θα βαρέσει διάλυση. Ο γαλλικός ιμπεριαλισμός δεν έχει στην οικονομική ισχύ να διεκδικήσει τιπότε περισσότερο από το ρόλο του δευτέρου. Εκδόρμη χαρακτηρισίες την επίσκεψη Μακρόν στην Αθήνα η γερμανική Χάντελσμιπλτα, σημειώνοντας ότι ο κύριος σκοπός του ταξιδιού του ήταν ένα μεγάλο «photo opportunity» με φόντο τη μεγαλοπρεπή Ακρόπολη, προκειμένου να διασκεδάσει ο Μακρόν τις εντυπώσεις που δημιούργησε η ομιλία του στις Βερσαλλίες, για την οποία πολλοί Γάλλοι τον συνέκριναν με τον Λουδοβίκο τον 14ο! «Προφανώς ο Μακρόν το πήρε κατάρκαδα», σημειώνει η γερμανική

αλλά θα πάρει ως «προίκα» την «εν πολλὰς αμαρτίαις πεπιεσούσα» Attica Bank, την «τράπεζα των μηχανικών» (των εργολάβων κυρίως). Πρέπει, όμως, να συμφωνήσουν και οι Γερμανοί, γι' αυτό προς το παρόν υπογράφκε μόνο ένα Μνημόνιο Συναντίληψης.

Ο διευθύνων σύμβουλος της Suez, Jean-Louis Chaussade, εμφανίζεται ως μέγας... οραματιστής: «Το νερό αποτελεί δημοσίον αγαθό αλλά και θεμελιώδες δικαίωμα, αναγνωρισμένο από τα Ηνωμένα Έθνη από το 2010. Επομένως, έχουμε συλλογικό καθήκον να το προστατεύσουμε». Αδίκαια ανησυχείτε, βρε κουτά, ότι η Suez θα πάρει την ΕΥ-ΑΘ και μετά θα κατηγορήσει για την ΕΥΔΑΠ. Να προσφέρουν θέλουν οι άνθρωποι, στο πλαίσιο του «συλλογικού καθήκοντος». Όπως λέει και ο αγαπητός Ζαν-Λουί, το συλλογικό καθήκον «απαιτεί τη συνεργασία και τον διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη, με στόχο τη δημιουργία νέων μοντέλων διαχείρισης». Και επειδή η Ελλάδα «διαθέτει και όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα για τη δημιουργία ενός βιώσιμου μοντέλου κυκλικής οικονομίας», **η SUEZ είναι έτοιμη να τη συνοδεύ-**

σει σε αυτήν την προσπάθειά!». Να μας «συνοδεύουν» στις εθνικές με προσπάθειες» θέλουν οι άνθρωποι, όχι να κάνουν πλιάτσικο. Άλλωστε, στα χρόνια των Μνημονίων αναβίωσε το «Ελλάς-Γαλλία συμμαχία».

Το είπε με νόημα και ο Μακρόν: κάποιος επιδιώκων το Grexit, ενώ η Γαλλία βοήθησε να αποφευχθεί (ίσως δεν του έχουν πει ότι έχουμε κι εδώ την παροιμία για το μαστίγιο και το καρότο, οπότε έβρουμε καλά τη ρόλο έπαιζαν οι Μέρκελ-Σομπλέ και η ρόλο έπαιζαν οι Ολάντ-Σαπέν-Μοσκοβίσι).

Ο Nicolas Notebaert, γενικός διευθυντής της Vinci, αφού υπενθύμισε ότι το γαλλικό μονοπώλιο έχει πάρει τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου και συμμετοχή σε δυο αυτοκινητόδρομους (στον ένα ως leader) και αφού μας κούνησε το δαχτυλό λέγοντας ότι «οι γαλλικές εταιρίες μέσω της τεχνονομίας, της εμπειρίας και της δυνατότητας χρηματοδότησης, συμβάλλουν με τις επενδύσεις τους στην Ελλάδα στην οικονομική ανάπτυξη» (πέστε στα γόνατά να ευχαριστήσετε τους μεγάλους προστάτες!), κατέληξε κάπως... ανήμενυστα (δηλαδή κυνικά): «Η επίσκεψη του γαλλού προέδρου στην Ελλάδα είναι ευκαιρία να υπενθυμίσουμε αυτό το μήνυμα και το **έντονο ενδιαφέρον μας για την ενίσχυση της παρουσίας μας στη χώρα**. Στο πλαίσιο αυτό εξετάζουμε μεταξύ άλλων τη **συμμετοχή μας σε νέα έργα παραχώρησης (...)** Επίσης η **VINCI Highways έχει εκφράσει προκαταρκτικό ενδιαφέρον για την**

παραχώρηση της Εγνατίας Οδού». Η Εγνατία κατασκευάστηκε με ελληνικά κεφάλαια και θα την πάρουν έτοιμη για να κονομήσουν από τα διόδια, αλλά αυτοί... να προσφέρουν θέλουν!

Ο Μακρόν ανανέωσε και τις πάγιες «προσφορές» της γαλλικής πολεμικής βιομηχανίας (κι ως είναι στρμώκωλα τα πράγματα, λόγω κρίσης). Μιλώντας στην «Καθημερινή» έκανε λόγο για παρόμοια οράματα και στρατηγικά συμφέροντα Ελλάδας-Γαλλίας και κάλεσε την Ελλάδα να επιδείξει τη βούλησή της να ενταχθεί πλήρως στην «Ευρώπη της άμυνας», επιλέγοντας εξοπλισμούς που θα στηρίζουν την ευρωπαϊκή πολεμική βιομηχανία (λέτε αυτό να εξηγήει την πλήρη απουσία του Καμμένου από τις εκδηλώσεις υποδοχής του Μακρόν!).

Πάντως, ο υπάλληλος των Ρό-ταλιντ που η γαλλική μονοπωλιακή ολιγαρχία κατάφερε μέσα σε μια διετία να τον κάνει πολιτικό παράγοντα και εκλογικά ισχυρό πρόεδρο, δεν παρέλειψε να συνδέσει τις γαλλικές επενδύσεις (το πλιάτσικο) όχι μόνο με την «επάνοδο στην ανάπτυξη», αλλά και με τη «στήριξη των μεταρρυθμίσεων». Κινεζοποίησηση και ξερό ψωμί, δηλαδή, για να μιλάμε τη γλώσσα της αλήθειας (έβρουμε πολύ καλά τι σημαίνει η λέξη «μεταρρυθμίσεις»).

Κατά τα άλλα, είχαμε τις καθιερωμένες σε τέτοιες περιπτώσεις εκδηλώσεις ξενοδοχειακής και πολιτικού σουσουδιισμού. Όπως είχε γίνει και με τον Ομπάμα, ο Μακρόν

παρουσιάστηκε σαν ο άνθρωπος που ήρθε «να μας σώσει». Για την ξενόδουλη ελληνική μπουρζουαζία, το ιμπεριαλιστικό πλιάτσικο υπήρξε πάντοτε «εθνική σωτηρία». Απ' αυτό το πλιάτσικο τρέφεται και η ίδια. Ο Τσίπρας βρήκε την ευκαιρία να παρουσιαστεί και αυτός σαν «μεγάλος ευρωπαϊσος οραματιστής» δίπλα στον Μακρόν. Ο Μακρόν «επιλέγει την Ελλάδα για να ξεκινήσει τη μεγάλη συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης» δήλωσε ο Τζανακόπουλος. «Ο Έλληνας πρωθυπουργός είναι ο 12ος ευρωπαίος ηγέτης που θα συναντήσει ο Μακρόν μέσα σε διάστημα δύο εβδομάδων», δήλωσε σε δημοσιογράφους σύμβουλος του Μακρόν! Μέχρι και η πρωθυπουργική συμβία επιστρατεύτηκε (κι ως μην είναι ομόλογος της Μακρόναινας), προκειμένου να στηριχτεί η θεατρική επιχείρηση του Τσίπρα (τα εμεικτα ρεπορτάζ της YENEΔ/ΕΡΤ δεν άφησαν καμιά αμφιβολία γι' αυτό).

Ο Μακρόν έφυγε, το σόου Τσίπρα θα συνεχιστεί το Ζαββατοκύριακο στη Θεσσαλονίκη, το ιμπεριαλιστικό πλιάτσικο και η κινεζοποίηση θα συνεχιστούν.

ΥΓ. Για να έβρουμε με πόσο μεγάλο... δημοκράτη και οραματιστή έχουμε να κάνουμε: Στις 16 Ιούλη του 2017 ο Μακρόν ντύθηκε... Νετανιάχου και δήλωσε: «Δεν θα υποχωρήσουμε επί ουδενί στον αντισιωνισμό, που είναι η νέα μορφή του αντισημιτισμού» (Nous ne céderons rien à l'antisémitisme car il est la forme réinventée de l'antisémitisme)!!!

Ηρθαν και στην Ελλάδα μολυσμένα με Fipronil αυγά!

Τον περασμένο Αύγουστο, το σκάνδαλο με τα δηλητηριασμένα με Fipronil αυγά και κοτόπουλα πήρε μορφή χιονοστιβάδας σε όλες τις χώρες της ΕΕ, ιμπεριαλιστικές και μη. Μόνο η Ελλάδα εμφανιζόταν σαν ένα ασφαλές νησί, που σφύζει από υγεία, περικυκλωμένο από μια μολυσμένη θάλασσα που δεν το αγγίζει. Στις 12 Αυγούστου, ο αντιπρόεδρος του ΕΦΕΤ Ανδρέας Μανβάντας ανέλαβε να καθυστερήσει μέσω ραδιοφώνου τον ελληνικό λαό: «*Η χώρα μας δεν εμπλέκεται προς το παρόν, σε αυτές τις παρτίδες οι οποίες ενοχοποιούνται με την ανίχνευση του Fipronil. Αυτό είναι καλό για εμάς, τουλάχιστον μέχρι στιγμής που μιλάμε*».

Στις 4 του Σεπτέμβρη, ο ΕΦΕΤ με Δελτίο Τύπου ανακοίνωσε ότι «*ενεμρώθηκε μέσω του Συστήματος Έγκαιρης Προειδοποίησης για τα Τρόφιμα και τις Ζωοτροφές (RASFF), ότι διακινήθηκε από γαλλική επιχείρηση, προϊόν αυγού (αλβουμίνη) σε σκόνη (300Kg)*»!

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε είναι πως αυτή η αναγκαστική παραδοχή της εισαγωγής μολυσμένων αυγών στη χώρα μας ήρθε να επιβεβαιωθεί πλήρως όσα γράφαμε τον Αύγουστο και να διαφύσει τις πρόσυχες καθησυχαστικές δηλώσεις του αντιπροέδρου του ΕΦΕΤ.

Η Διοίκηση του ΕΦΕΤ και προσωπικό ο πρόεδρος του Ι. Τσάλτας (ίσως ο μοναδικός επικεφαλής δημόσιου οργανισμού που κατέχει το πόστο του ως ένας Σαμαροβενιζέλος και με τους Τσιπροκαμμένους – ελέω Κουβέλη), για να καθυστερήσουν τον ελληνικό λαό γι' αυτή την είδηση, έσπευσαν να δηλώσουν ότι διενεργήθηκαν έκτακτοι προ-

ληπτικοί έλεγχοι σε όλη την Ελλάδα σε εγκαταστάσεις διαχείρισης αυγών και προϊόντων τους. Όμως, τη συγκεκριμένη παρτίδα μολυσμένης με Fipronil σκόνης κρόκου αυγών δεν την ανακάλυψαν αυτοί με τους υποτιθέμενους ελέγχους τους, αλλά ειδοποιήθηκαν σχετικά από τη Γαλλία, μέσω του RASFF.

Δεν μπορούσαν, άραγε, να κάνουν **στοχευμένους ελέγχους στις εταιρίες που εισήγαγαν αυτούς τους εκατοντάδες τόνους προϊόντων αυγών από τις χώρες του σκανδάλου**; Φυσικά και μπορούσαν.

Οι επιχειρήσεις που εισάγουν τα συγκεκριμένα προϊόντα δεν ελέγχονταν από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και του υπουργείου Εσωτερικών (γιατί πρόκειται για ενδοκοινοτικό εμπόριο), όμως από τη στιγμή που προέκυψε αυτός ο έκτακτος κίνδυνος, θα μπορούσαν να απευθυνθούν στην ΕΛΣΤΑΤ και να πάρουν πλήρη στοιχεία για τις εταιρίες που εισάγουν αυτά τα προϊόντα και για τις ποσότητες που εισήγαγε η κάθε εταιρία. Η ΕΛΣΤΑΤ συγκεντρώνει όλα τα παραστατικά απ' τις εταιρίες και με βάση αυτά φτιάχνει τους πίνακές της. Εμείς πήραμε μόνο τα συγκεντρωτικά στοιχεία και δε ζητήσαμε από την ΕΛΣΤΑΤ τα ονόματα των εταιριών και τις ποσότητες που εισήγαγαν, γιατί δε θα μας τα έδινε, επικαλούμενη το εμπόριο απόρρητο. Στους ελεγκτικούς μηχανισμούς, όμως, δε θα το μούσους οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΕΛΣΤΑΤ

να επικαλεστούν το απόρρητο. Ειδικά σε μια περίοδο όπου βρισκόταν σε εξέλιξη ένα σκάνδαλο με κινδύνους για τη δημόσια υγεία.

Εκτιμούμε ότι ο ΕΦΕΤ και όλοι οι αρμόδιοι ελεγκτικοί μηχανισμοί αποφεύγουν να ζητήσουν τα στοιχεία, γιατί προφανώς δε θέλουν να ελέγξουν τις εταιρίες αυτές. Ψεύδεται, λοιπόν, ο ΕΦΕΤ όταν διαβεβαιώνει τον ελληνικό λαό ότι έγιναν έλεγχοι, πάθρηκαν δείγματα και βρέθηκαν αρνητικά.

Από τη Γαλλία, το πρώτο εξάμηνο του 2017, δεν εισήχθησαν μόνο τα 300 κιλά της συγκεκριμένης παρτίδας, αλλά 132.250 κιλά. Από την Ολλανδία 27.080 κιλά και από τη Γερμανία 45.040 κιλά. Πρόκειται για σημαντικές ποσότητες προϊόντων αυγών που δεν ελέγχθηκαν και γι' αυτό συνιστά θράσος να λένε ότι έκαναν ελέγχους και όλα τα δείγματα βρέθηκαν αρνητικά. Άλλωστε, αν έκαναν ελέγχους στις εταιρίες που έκαναν τις συγκεκριμένες εισαγωγές, θα ανέφεραν ότι ήλεγξαν τις τάδε βιομηχανίες, τα τάδε ξενοδοχεία και τις τάδε εταιρίες κέτερινγκ και όχι ότι ήλεγξαν εγκαταστάσεις διαχείρισης αυγών και προϊόντων αυγού δηλητηριασμένα με Fipronil.

Θυμίζουμε ότι το 2014 εισήχθησαν στην Ελλάδα από τις συγκεκριμένες χώρες 800.000 κιλά, το 2015 51.000 κιλά και το 2016 54.000 κιλά. **Οφείλουν λοιπόν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, έστω και τώρα, να επικοινωνήσουν με την ΕΛΣΤΑΤ και να ζητήσουν τα παραστατικά**

Αν και ψάδεμα να βρούμε κανονισμό της ΕΕ και του Συμβουλίου, για να δούμε αν προβλέπεται ύπαρξη μείγστου ορίου καταλοίπου Fipronil στα αυγά και στα κοτόπουλα, προς το παρόν δε βρήκαμε. Επικοινωνήσαμε με το Γενικό Χημείο του Κράτους και μας πληροφορήσαν (το μεταφράσαμε χωρίς να το έχουμε διασταυρώσει) ότι επιτρέπεται η παρουσία καταλοίπου Fipronil 0,006 mg/kg-rpm μόνο στο λίπος του κοτόπουλου και μας υπέδειξαν το σάιτ της ΕΕ στο οποίο υπάρχουν οι Κανονισμοί για τα ΑΟΚ των φυτοφαρμάκων και των επικινδυνών δραστικών ουσιών. Ζήτησαμε από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του ΓΧΚ να μας εξηγήσουν πως είναι δυνατόν από τη μια να απαγορεύεται η χρήση του Fipronil και από την άλλη να προβλέπεται ΑΟΚ στο λίπος του κοτόπουλου.

Σ' αυτό το ζήτημα θα επανέλθουμε, όμως το βέβαιο είναι πως ο ισχυρισμός του ΕΦΕΤ ότι επιτρέπεται η ύπαρξη ΑΟΚ Fipronil 0,005 mg/kg-rpm στα αυγά και στα κοτόπουλα είναι ανυπόστατος. Τέλος, και αν ακόμα επιτρέπεται το ΑΟΚ, αυτό είναι αμελήτριο και έτσι μπορούμε να λέμε ότι απαγορεύεται η χρήση του Fipronil στα πτηνοτροφεία.

Ηξεις αφήξεις από Γαβρόγλου

Διευκρινίζοντας τα αδιευκρίνιστα, ο Γαβρόγλου, μπέρδεψε τα πράγματα ακόμα πιο πολύ, αφού πήρε πίσω πολλά επίμαχα σημεία του προσχέδιου για τη «μεταρρύθμιση» στο Λύκειο και την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που έδωσε στη δημοσιότητα το υπουργείο Παιδείας μετά το υπουργικό συμβούλιο της περασμένης εβδομάδας.

Μιλώντας στο ραδιόφωνο του REAL FM, σε εκπομπή του Στραβελάκη, στις 31/8, ο υπουργός Παιδείας είπε:

◆ Ποτέ δεν είπαμε ότι καταργούμε τις εξετάσεις. Καταργούμε τις πανελλαδικές εξετάσεις που υπάρχουν στο ισχύον σύστημα.

Ο Γαβρόγλου παίζει με τις λέξεις, θεωρώντας ότι έχει να κάνει με χαχόλους. Και στο προσχέδιο του υπουργείου υπάρχουν εξετάσεις πανελλαδικού χαρακτήρα και μάλιστα δυο φορές στη Γ' Λυκείου: μια φορά τον Ιανουάριο και δεύτερη φορά τον Ιούνιο. Το αν θα λέγονται «πανελλαδικές» ή «κεντρικά οργανωμένες εξετάσεις» δεν έχει απολύτως καμιά σημασία.

Επαναφορά έχουμε επίσης κατά κάποιο τρόπο και της τράπεζας θεμάτων στις εξετάσεις Ιανουαρίου, αφού στο προσχέδιο, στο σημείο που αναφέρεται στον τρόπο υπολογισμού του βαθμού του απολυτήριου, σημειώνεται ότι αυτός προκύπτει σε ένα ποσοστό από: «το διαγώνισμα του τετραμήνου το οποίο διεξάγεται σε όλα τα σχολεία συγκεκριμένη μέρα για κάθε μάθημα, **με θέματα που καταθέτουν σε ειδική πλατφόρμα τα χαράματα της ίδιας μέρας επιτροπές έμπειρων εκπαιδευτικών** από όλες τις περιφέρειες και με αυτόματη διόρθωση των απαντήσεων (ηλεκτρονικό σύστημα)».

Οι συριζαίοι αποφεύγουν να πουν τα πράγματα με το όνομά τους, γιατί θεωρούν ότι κάποιες διαδικασίες, ενώ δεν αλλάζουν ως προς το περιεχόμενο, ως προς την ονομασία, που παραπέμπει σε συγκεκριμένες πολιτικές προϋπαρχουσών κυβερνήσεων, έχουν «καίει».

◆ Οι εξετάσεις του Ιανουαρίου «θα είναι ένας τρόπος να δούμε αν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές είναι **αποτελεσματικοί**, γιατί και αυτοί οι άνθρωποι καμιά φορά δεν είναι τόσο αποτελεσματικοί **όσο πρέπει**».

Ο Γαβρόγλου, προανήγγειλε ουσιαστικά ένα από τα κριτήρια που θα υιοθετηθούν για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Η «απόδοση» των μαθητών στις εξετάσεις, ο ρυθμός διεκπεραίωσης της ύλης θα αποτελούν κριτήριο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών.

Σημειώνουμε ότι αυτό το κριτήριο υπάρχει και στην αξιολόγηση των Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου.

Σημειώνουμε επίσης, ότι το

υπουργείο Παιδείας μιλάει μόνο για «αυτοαξιολόγηση», κρύβοντας τις πραγματικές προθέσεις της συγκυβέρνησης, που είναι η αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων (εξ ορισμού στον καπιταλισμό η διαδικασία έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, ειδικά γι' αυτούς που αντιπαλεύουν το αστικό σχολείο σε όλες τις εκφάνσεις του) που σε επόμενο στάδιο θα έχει ως αποτέλεσμα την κινητικότητα και τις απολύσεις. Αλλωστε, η αξιολόγηση των δημόσιων υπαλλήλων είναι και μνημονιακή υποχρέωση.

◆ Η συμμετοχή στις εξετάσεις του Ιανουαρίου θα είναι προαιρετική, κάτι που αποκλείει το προσχέδιο, αφού προβλέπει ότι ο βαθμός του απολυτήριου (που θα είναι και βαθμός που μετράει στον βαθμό πρόσβασης, αλλά με αντίστροφο ποσοστό) προκύπτει στο μεγαλύτερο ποσοστό (80%-90%) από τις εξετάσεις του Ιανουαρίου, την «εκτενή εργασία», τα προφορικά, τα τεστ, κ.λπ.

Ο Γαβρόγλου, σε σχετική ερώτηση του δημοσιογράφου απάντησε ως εξής: «Εγώ θα έλεγα να το πάρουν όλοι οι μαθητές. Αν τώρα, κάποιος μαθητής πουν **εγώ δεν το θέλω και θέλω να πάω κατευθείαν τον Ιούνιο, θεωρώ ότι θα έχουν το δικαίωμα να το κάνουν**».

Μετά από τρεις ημέρες, απευθυνόμενος στο κομματικό ακροατήριο, ο Γαβρόγλου τα «γύρισε» πάλι. Σε συνέντευξη στην Αυγή (3/9/2017) είπε: «Το να έχεις τη δυνατότητα να ελέγχεις στα μέσα του χρόνου αν ο τρόπος που διαβάζεις είναι σωστός, να μπορεί ο εκπαιδευτικός να ελέγχει πόσο αποτελεσματικός είναι ο τρόπος διδασκαλίας του, να μπορούν οι γονείς να έχουν μια αίσθηση για την κατάσταση των παιδιών τους είναι πάντα κάτι εκπαιδευτικά πολύ σημαντικό. **Πόσο μάλλον που εμείς προτείνουμε ο βαθμός του Ιανουαρίου να μετράει μόνον όταν βελτιώνει τον βαθμό του Ιουνίου**. Όλα αυτά είναι σαφέστατα».

◆ Από το ίδιο το προσχέδιο και από τις δηλώσεις Γαβρόγλου προκύπτει ότι οι συριζαίοι θεωρούν ότι οι εξετάσεις είναι ένας τρόπος να διαπιστωθεί εάν ο μαθητής διαβάζει σωστά.

Αυτό είναι φυσικό σε ένα σύστημα εξετασιοκεντρικό (όπως όλα τα συστήματα που εφαρμόζονται ως τώρα στο αστικό σχολείο), που δεν έχει στόχο την ολόπλευρη ανάπτυξη του μαθητή, την καλλιέργεια της προσωπικότητάς του, τη δυνατότητά του να ανακαλύψει τις ιδιαίτερες κλίσεις και τα ενδιαφέροντά του, αλλά έχει στόχο να του μεταδώσει εκείνες μό-

νο τις δεξιότητες που απαιτεί κάθε φορά η αγορά εργασίας. Αυτή η αντίληψη, της εκπαίδευσης-υπηρεσίας και όχι της εκπαίδευσης-όχημα για τη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας που θα μετέχει στη στόχευση του γενικού καλού της εργαζόμενης κοινωνίας, έχει την ανάγκη «μέτρησης» της απόδοσης των υποκειμένων-μελλοντικών εργατών και εργαζόμενων.

Όλες οι έρευνες, ακόμα και προοδευτικών αστών παιδαγωγών, έχουν αποδείξει ότι οι εξετάσεις απλώς μετρούν την αντοχή στην αγωνία, την ικανότητα υιοθέτησης συνταγών και τρυκ επιτυχίας και μάλιστα ακριβοπληρωμένων από την τσέπη των γονιών. Αποτελούν ισχυρό ταξικό φραγμό, που λειτουργεί ως ανάχωμα για την πρόσβαση σε μετέπειτα εκπαιδευτικές βαθμίδες -ειδικά την τριτοβάθμια- για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Οι ίδιοι οι συριζαίοι στο προεκλογικό πρόγραμμά τους για την Παιδεία αναφέρουν:

«**Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για ελεύθερη πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση υπηρετεί το βασικό του πρόταγμα, δηλαδή την κατοχύρωση του καθολικού δικαιώματος των πολιτών στη δημόσια γενική παιδεία, και αποσκοπεί τελικά σε μια παιδεία χωρίς ταξικούς φραγμούς. Ο τρόπος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι ζήτημα τεχνικό, αλλά, καθώς συναρτάται με την συνολική εκπαιδευτική πολιτική, επηρεάζει όλες τις βαθ-**

φορείται από ανθρωπιστικά ιδεώδη.

◆ «**Οι εγκύκλιες σπουδές ολοκληρώνονται στη Β' Λυκείου και η Γ' Λυκείου είναι ένα είδος "γέφυρας"** προς το Πανεπιστήμιο, τα ΤΕΙ ή οτιδήποτε τα παιδιά θέλουν να κάνουν μετά».

Το «Ενιαίο Λύκειο Θεωρίας και Πράξης» (πρόγραμμα ΣΥΡΙΖΑ) πετάχτηκε και αυτό στα σκουπίδια. Η γενική Παιδεία, η ολοκληρωμένη γνώση και καλλιέργεια για όλα τα παιδιά μέχρι τα 18 χρόνια σε αντιδιαστολή με την ειδικέυση και κατάρτιση, που προτάσσεται και ευλογείται. Πρόκειται για τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη που προωθείται αναφανδόν σε όλο τον «πολιτισμένο» αστικό κόσμο, η μόρφωση να είναι χρηστικό εργαλείο μετάδοσης δεξιοτήτων και γνώσεων «μιας χρήσης» που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, δημιουργώντας εργαζόμενους φθηνούς και αναλώσιμους.

Το προσχέδιο αναφέρει ότι η Γ' τάξη «**είναι τάξη προπαρασκευαστική είτε για τα ΑΕΙ είτε για την επαγγελματική ζωή μετά το λύκειο**». Μεταφέρει, δηλαδή, το φροντιστήριο μέσα στο σχολείο. Το προσχέδιο μιμείται ακριβώς την πρακτική των μεγάλων ιδιωτικών σχολείων -και μάλιστα τη νομιμοποιεί-, που επιλέγονται για τις επιτυχίες τους στο Πανεπιστήμιο, να διδάσκουν ουσιαστικά μόνο τα μαθήματα που απαιτούνται για την είσοδο στα Πανεπιστήμια και να παραλείπουν τα υπόλοιπα, που αναφέρονται μόνο «για τα μάτια» στο αναλυτικό πρόγραμμα.

Το προσχέδιο, που ευνοεί απόλυτα την ειδικέυση σε βάρος της γενικής μόρφωσης, που εισάγει νέους ισχυρούς ταξικούς φραγμούς και υποτάσσει το Λύκειο στην προετοιμασία για την είσοδο στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, μετατρέποντας ειδικά τη Γ' Λυκείου σε τάξη φροντι-

στηριακής προετοιμασίας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ακυρώνει τον οποιοδήποτε αυτοδύναμο μορφωτικό ρόλο του Λυκείου (όπως ακριβώς και όλα τα προηγούμενα μεταρρυθμιστικά συστήματα που επιβλήθηκαν από τη δεκαετία του '70 και μετά).

◆ Τα γραπτά των εξετάσεων του Ιανουαρίου μπορεί και να μη διορθώνονται από εξωτερικούς αξιολογητές.

Πρόκειται για τα ήξεις, αφήξεις του υπουργού, ο οποίος δίνει απαντήσεις εκ του προχειρού, ανάλογα με την πίεση που δέχεται από το ακροατήριο. Και τότε, πώς θα αποφευχθεί η πίεση απέναντι στους καθηγητές του σχολείου, πώς θα εξασφαλίζεται η «αντικειμενικότητα» των εξετάσεων;

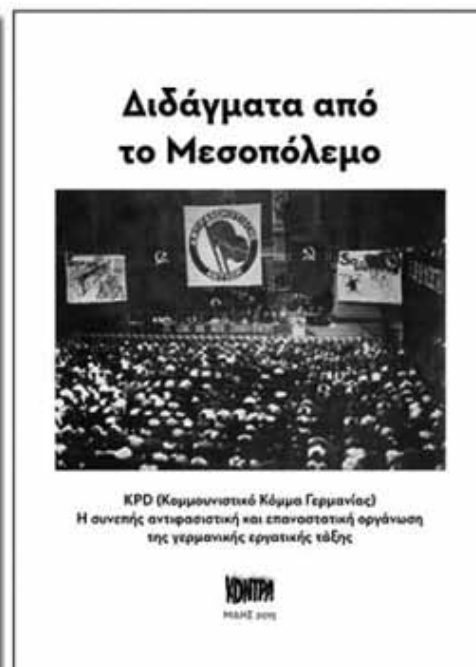
Όλα αυτά τα σημειώνουμε όχι γιατί είμαστε υπέρμαχοι των εξετάσεων, αλλά για να καταδείξουμε ότι και στον προνομιακό για προπαγάνδα χώρο της Παιδείας, οι συριζαίοι είναι «παιδική χαρά».

◆ Επόμενο βήμα του υπουργείου Παιδείας είναι η **καθιέρωση βαθμολογικής βάσης ανά σχολή**, με εξαίρεση τις Ιατρικές, τις Πολυτεχνικές και τις Νομικές σε πρώτη φάση.

Με άλλη μορφή επανέρχεται, δηλαδή, η βάση του 10 της Μαριέττας Γιαννάκου. Μόνο που τώρα δεν θα είναι μέτρο οριζόντιας εφαρμογής, αλλά θα διαφοροποιείται η βαθμολογική βάση ανάλογα με τη σχολή.

Ο Γαβρόγλου ισχυρίζεται ότι έτσι μετατοπιζόμαστε από τον «κλειστό αριθμό εισακτέων» σε ένα πιο χαλαρό σύστημα. Στην πραγματικότητα, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο ή και χειρότερο. Πλήγμα θα δεχθούν ιδιαίτερα τα χαμηλόβαθμα τμήματα των ΤΕΙ. Αλλωστε, το υπουργείο Παιδείας θέλει την υποβάθμιση αυτών των ΤΕΙ σε διετή μεταλυκειακά προγράμματα που θα δίνουν «ανάλογο» πτυχίο. (Οι εμφάσεις δικές μας).

Γιούλα Γκεσούλη

Κεφάλαιο με «κοινωνική ανταποδοτικότητα»!

Στο τηλεοπτικό μίνι σέριαλ των επισκέψεων του πρωθυπουργού σε επιχειρήσεις, ξεχωριστή θέση έλαβε η εμφάνιση στην Impact Hub Αθήνας. Στον δεκάρικο που απήγγειλε ο Τσίπρας μπροστά στις κάμερες της EPT στα γραφεία της Impact Hub, εξήρε την «κοινωνική και αλληλέγγυα» οικονομία, ένα άλλο «αξιακό μοντέλο» για την επιχειρηματικότητα που -κατά τον πρωθυπουργό- δεν έχει ως προτεραιότητα τον ανταγωνισμό και την κερδοφορία αλλά τη «συνεργασία, την αλληλοβοήθεια και την κοινωνική ανταποδοτικότητα». Τόνισε, μάλιστα, ότι αυτό το παραγωγικό μοντέλο προτείνει η διακυβέρνησή του και ότι επιχειρήσεις τέτοιου τύπου θα υποστηριχτούν με κρατικές εγγυήσεις και πιστώσεις από τις τράπεζες.

Φλας μπακ. Σχεδόν δυο δεκαετίες κλείνουν από τότε που στο Σιάτλ ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Μπιλ Κλίντον αδυνατούσε να φτάσει στον προορισμό του στη σύνοδο της Παγκόσμιας Τράπεζας, λόγω του αποκλεισμού των κεντρικών δρόμων από διαδηλωτές. Οι συγκρούσεις εκείνων των ημερών πυροδότησαν τη συγκρότηση ενός κινήματος διαμαρτυρίας που συμπαρέσυρε σε κάθε αντίστοιχη σύνοδο χιλιάδες νέους από όλη την Ευρώπη. Το ρεύμα αυτό πολιτογραφήθηκε στη δημόσια φιλολογία ως «κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση» και αυτό βέβαια δεν έγινε τυχαία. Οι ρεφορμιστικές δυνάμεις που συμμετείχαν σε αυτό έριξαν από νωρίς τα συνθήματα «Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός», «Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη» κ.ο.κ. και φρόντισαν να σβήσουν κάθε αιχμή ενάντια στο ίδιο το σύστημα της κοινωνικής παρα-

γωγής, τον καπιταλισμό, πηγή δεινών για τους εργαζόμενους των δυτικών μητροπόλεων και τους καταπιεζόμενους λαούς όλου του πλανήτη. Η διεθνοποίηση του κεφαλαίου -εξού και ο όρος παγκοσμιοποίηση- και όχι το ίδιο το κεφάλαιο ως κοινωνική σχέση παρουσιαζόταν ως εχθρός της ανθρωπότητας. Μια άλλη οικονομία, ένα άλλο παραγωγικό μοντέλο, μια άλλη... διακυβέρνηση θα ήταν η σωτήρια λύση!

Δεν ήταν, λοιπόν, τυχαία η επίσκεψη του Τσίπρα στην Impact Hub Αθήνας. Οι ιθύνοντες νόες αυτού του δικτύου επιχειρήσεων «αλληλέγγυας οικονομίας», που ήδη καταμετρούν 120 θυγατρικές σε όλο τον πλανήτη, όπως και τα νέα στελέχη του κυβερνητικού θιάσου έχουν ξεπηδήσει από την ίδια μήτρα^[1], το ρεφορμιστικό ρεύμα που κατίσχυσε στο κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση. Μια ζωή έμαθαν ναμπολιάζουν στις συνειδήσεις νέων ανθρώπων την αντίληψη του κομπογιαννίτη γιατρού για τα κοινωνικά δεινά. Να έχουν πάντα έτοιμο ένα ελιξίριο με ευεργετικές ιδιότητες, που προβλέπει θαυματουργικές μικρές οικονομικές μονάδες, νησίδες στον ωκεανό του καπιταλισμού δηλαδή: στις τραπεζικές πιστώσεις, στο δίκτυο

διανομής και το εμπόριο και βέβαια στην όλη παραγωγική διαδικασία της βιομηχανίας που παράγει τις πρώτες ύλες για κάθε επιχείρηση.

Αυτά βέβαια είναι παραμύθια για μικρά παιδιά. Για τα μεγάλα παιδιά, που ξέρουν τι σημαίνει μεροκάματο και πως ο καπιταλιστής (μικρός ή μεγάλος, αδιάφορο) καρπώνεται την υπεραξία της δουλειάς σου, τα πράγματα είναι ολοφάνερα. Κάποιοι μηχανικοί, απόφοιτοι διαφορετικών σχολών, με μικρό κεφάλαιο αποφάσισαν να φτιάξουν ένα χώρο, να τον νοικιάζουν και να τον υπενοικιάζουν σε τρίτους, παρέχοντας παράλληλα -με το αζημίωτο φυσικά- και άλλου τύπου υπηρεσίες που άπτονται των γνώσεών τους που απέκτησαν στις σχολές τους και εξάσκησαν ή διέδιδαν αργότερα (π.χ. σεμινάρια), όπως δικτύωση σε νέα πελατολόγια για μικρούς ελευθεροεπαγγελματίες, «κονέ» για να σε πάρουν σε μια δουλειά που δικαίως ψάχνεις εδώ και καιρό ως άνεργος, αλλά δεν έχεις βιογραφικό, οπότε αν βοηθήσεις εθελοντικά για κάποιο καιρό μπορεί και να... αποκτήσεις κ.ά.

Οι επιχειρήσεις αυτές κάνουν μπιζνες ας γιούζουαλ. Φιλοτεχνώντας το προφίλ της «αντιπαγκοσμιοποίησης», της

«κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας», εντοπίζουν και συνανθρώπους μας που νομίζουν αφελώς ότι εισφέροντας στην επιχείρηση εθελοντικά, προσφέρουν κοινωνικό λειτούργημα. Αυτά βέβαια συνέβαιναν συνήθως προ κρίσης. Τώρα, που οικονομικά τα πράγματα στενεύουν για όλους, το βασικό κίνητρο είναι η αναζήτηση προοπτικής εργασίας με κάθε κόστος.

Αυτό λοιπόν το «άλλο αξιακό μοντέλο» προτείνει ο επικεφαλής του κυβερνητικού θιάσου. Αφού πρώτα είπε του κόσμου τα ψέματα για να πάρει την εξουσία (π.χ. ότι θα καταργήσει τα μνημόνια με ένα νόμο), τώρα μας λέει ότι οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα θα σωθούν από επιχειρήσεις μικρών μονάδων «αλληλέγγυας και κοινωνικής οικονομίας». Βέβαια, υποτίθεται ότι διάγουμε και φάση ανάπτυξης στην οικονομία, οπότε θα ανοίξουν και δουλειές σε βιομηχανίες, μεγάλες επιχειρήσεις. Και μην ξεχνάμε, σύντροφοι, το 2018 θα ανοίξουν και θέσεις στο δημόσιο. Τα υποσχέθηκε όλα ο...Τσίπρας.

[1] Διαβάζουμε στην ιστοσελίδα του Impact Hub: «Η ιδέα του Hub (hub στα δίκτυα υπολογιστών είναι μια συσκευή που διασυνδέει υπολογιστές) προέκυψε μετά το κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης που αναδείχθηκε στην αρχή της χιλιετίας. Μια ομάδα νέων επιχειρηματιών άνοιξε το πρώτο Hub στο κεντρικό Λονδίνο στις αρχές του 2005. Το παγκόσμιο δίκτυο έχει αναπτυχθεί από τότε. Με τη διαδικασία αλλαγής επωνυμίας από Hub σε Impact Hub που ολοκληρώθηκε το 2013, ο αντίκτυπος (σ.σ. η λέξη impact) με καταλυτικό ρόλο έγινε ο κοινός στόχος του παγκόσμιου δικτύου» (<http://memories.impacthub.ch/>).

Σχολή Σουφλιά

Πόσες φορές εγκαινιάστηκε η Ιόνια Οδός που συνδέει το Αντίρριο με τα Γιάννενα και την Εγνατία; Έχει χαθεί ο αριθμός. Θυμόμαστε μια φορά τον Τσίπρα να κόβει κορδέλα, δυο φορές τον Σπίρτζη και τώρα πάλι τον Τσίπρα. Κάνουν εγκαινία με το κομμάτι. Και τα κάνουν σε ημερομηνίες που διευκολύνουν την προπαγάνδα. Την πρώτη φορά ο Τσίπρας έκανε εγκαινία στο μεσοδιάστημα Χριστούγεννα-Πρωτοχρονιά, ο Σπίρτζης παραμονή Πάσχα, τώρα ο Τσίπρας λίγο πριν πάει στη ΔΕΘ. Μπορεί ολόκληρος ο δρόμος να είχε παραδοθεί στην κυκλοφορία από τον Αύγουστο (έκοψε κορδέλα ο Σπίρτζης στις 3 Αυγούστου, όταν άρχιζαν οι μετακινήσεις για τις θερινές διακοπές), όμως δυο μέρες πριν καταφθάσει ο Μακρόν και τέσσερις μέρες πριν από τα εγκαινία της ΔΕΘ, ήταν ο κατάλληλος χρόνος για να ξανακόψει την τελική κορδέλα ο Τσίπρας.

Τίποτα πρωτότυπο δεν υπάρχει σε όλα αυτά. Τη σχετική μέθοδο προπαγάνδας είχε... εισηγηθεί ο Λαλιώτης, ενώ την αποθέωσε ο Σουφλιάς που δε δίσταζε να χορέψει κι ένα «συρτό στα τρία» με τους ανθρώπους των εργολάβων (Σαρακατσάνος γαρ). Αντίθετα, οι Τσιπραίοι κάνουν πιο... ιντελεκτουέλ φιέστες.

Σ' αυτά τα τελικά εγκαινία της Ιόνιας Οδού είχαμε και ανακοίνωση της Κομισιόν. Το εν Ελλάδι γραφείο της πήρε εντολή να μας υπενθυμίσει ότι οι αυτοκινητόδρομοι κατασκευάζονται με ευρωπαϊκά κονδύλια. «Η Ιόνια Οδός», γράφει η ανακοίνωση, «είναι μία από τις 5 χρηματοδοτούμενες από την ΕΕ **παραχωρήσεις αυτοκινητοδρόμων** στη χώρα, με τον Αυτοκινητόδρομο Μορέας στην Πελοπόννησο, τον Αυτοκινητόδρομο Αιγαίου που συνδέει την Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη, την Ολυμπία Οδό Πατρών - Κορίνθου και το μεσαίο τμήμα του αυτοκινητοδρόμου Ε65 στην Κεντρική Ελλάδα. Όλες οι παραπάνω οδικές αρτηρίες υποστηρίχθηκαν με κονδύλια της ΕΕ ύψους 3,6 δισ. ευρώ συνολικά για την Ελλάδα».

Να πέσουμε στα γόνατα να τους ευχαριστήσουμε, λοιπόν, γιατί θα φτάνουμε στα Γιάννενα πιο γρήγορα και, κυρίως, χωρίς να πρέπει προηγουμένως να κάνουμε τη διαθήκη μας. Για τα εφιαλτικά ύψους διόδια δεν μας είπε λέξη η λαλίστατη Κομισιόν (ούτε ο Τσίπρας, φυσικά). Για την παγκόσμια πρωτοτυπία, να πληρώνουμε διόδια σε δρόμο που δεν έχει κατασκευαστεί, χωρίς να ξέρουμε αν θα φτάσουμε ζωντανό ή αρτιμελείς στο τέλος του δρόμου για τον οποίο πληρώσαμε, επίσης δεν μας είπαν τίποτα. Αυτό ισχύει περισσότερο για τους συριζάδες, παρά για την Κομισιόν, γιατί οι συριζαίοι κερδοσκόπησαν ασύστολα με το κίνημα ενάντια στα διόδια, όταν ήταν στην αντιπολίτευση.

Τα διόδια, που πληρώθηκαν μάλιστα προκαταβολικά, κάλυψαν το μεγαλύτερο μέρος του «κόστους κατασκευής». Ενός κόστους, το οποίο οι εργολάβοι εκτίναξαν στα ύψη, κατά την πάγια τακτική τους. Δυο φορές απαίτησαν αποζημιώσεις, μία επί ΝΔ και μία επί ΣΥΡΙΖΑ, και εισέπραξαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Και η Κομισιόν δε διαμαρτυρήθηκε ότι της «τρώνε» τα λεφτά οι «απατεώνες Ελληνες». Βλέπετε, στην ελίτ των εργολάβων-παραχωρησιούχων δε συμμετέχουν μόνο οι έλληνες μεγαλοεργολάβοι (Ελλάκτωρ, ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, J&P Αβαξ, ΑΚΤΩΡ κλπ.), αλλά και μονοπωλιακά συγκροτήματα του γερμανογαλλικού άξονα (Hochtief και Vinci). Και η επιχειρηματική λαμογιά δεν είναι ίδιον των ελλήνων καπιταλιστών, αλλά των καπιταλιστών γενικά, ανεξαρτήτως εθνικής προέλευσης ή οικονομικού μεγέθους.

Χρηματοδότηση από τα κονδύλια της ΕΕ όντως υπήρξε για τους αυτοκινητόδρομους. Πέραν του ότι αυτή η χρηματοδότηση πήγε στις τσέπες των εργολάβων (κι έμειναν τα διόδια που πληρώνει ο ελληνικός λαός), ήταν χρηματοδότηση για έργα υποδομών που θεωρούνται απαραίτητα για την καλύτερη λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος. Οι αυτοκινητόδρομοι είναι τέτοια έργα, καθώς επιτρέπουν τη γρηγορότερη, ασφαλέστερη και φτηνότερη διακίνηση των εμπορευμάτων. Αν ήταν για τον ηπειρώτη που πηγαίνει στο χωριό του, καρόδρομος θα ήταν η Ιόνια Οδός. Από την άλλη, όρος που θέτει η ΕΕ, προκειμένου να συμμετάσχει στη χρηματοδότηση αυτοκινητόδρομων και γενικότερα τέτοιου τύπου έργων υποδομής, είναι αυτά να παραδοθούν για μακρόχρονη εκμετάλλευση στο ιδιωτικό κεφάλαιο, μέσω των κακόφημων συμβάσεων παραχώρησης.

Πέρα από τους έλληνες καπιταλιστές, μερίδιο παίρνουν εδώ και χρόνια και ευρωπαϊκά μονοπώλια. Ας θυμηθούμε ότι η γερμανική Hochtief πρώτα ήρθε ως «συνέταιρος» στην κατασκευή και εκμετάλλευση του νέου αεροδρόμιου της Αθήνας και μετά επεκτάθηκε και στους αυτοκινητόδρομους. Η γαλλική Vinci πρώτα ήρθε ως κατασκευαστής και εκμεταλλευτής της γέφυρας Ρίου-Αντίρριου και μετά επεκτάθηκε και στους αυτοκινητόδρομους.

Πίσω, λοιπόν, από την κατασκευή κάποιων έργων τα οποία πράγματι κάνουν πιο εύκολες πλευρές της ζωής μας, πρέπει να βλέπουμε τα συμφέροντα του κεφαλαίου, όχι μόνο στη φάση της κατασκευής (με το φούσκωμα των τελικών ισολογισμών), αλλά και στη φάση της λειτουργίας αυτών των έργων, που φορτώνει ένα υψηλό κόστος στον ελληνικό λαό, προκειμένου να κοινομήσουν οι εργολάβοι που δεν έχουν βάλει δεκάρα στην κατασκευή (ό,τι εμφανίζεται ως δική τους συμμετοχή είναι πλασματικό φούσκωμα λογαριασμών και δάνεια από τράπεζες, οι οποίες ανακεφαλαιοποιούνται με χαράτωμα του ελληνικού λαού).

Πορεία από τα Προπύλαια στην Τουρκική Πρεσβεία, Τετάρτη 13/9, 6:30μμ

Αλληλεγγύη στη Nuriye και τον Semih

Την Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου, στις 6:30 το απόγευμα, θα ξεκινήσει από τα Προπύλαια πορεία με προορισμό την Τουρκική Πρεσβεία, σε ένδειξη αλληλεγγύης στην ακαδημαϊκό Nuriye Gülmen και στον εκπαιδευτικό Semih Özakca, η δίκη των οποίων θα ξεκινήσει την επομένη στην Αγκυρα.

Οι δύο τούρκοι αγωνιστές ήταν ανάμεσα στους χιλιάδες που απέλυσε το καθεστώς του Ερντογάν μετά το πραξικόπημα-οπερέτα από τμήμα του στρατού. Δεν είχαν, βέβαια, καμιά ανάμιξη στο πραξικόπημα, ούτε είναι συμπαθούντες του Φετουλάχ Γκιουλέν. Το δικτατορικό καθεστώς βρήκε ευκαιρία να απαλλαγεί

από όποιον εργαζόμενο στο Δημόσιο είναι ενάντια στον Ερντογάν και στο ΑΚΠ.

Η Nuriye και ο Semih ξεκίνησαν απεργία πείνας στις 9 Μάρτη, διαμαρτυρόμενοι για την απόλυσή τους και καλώντας όλους τους απολυμένους να αγωνιστούν ενάντια στα φασιστικά μέτρα του Ερντογάν. Όταν η φωνή τους άρχισε να απλώνεται σε όλη την Τουρκία και η πλατεία που πραγματοποιούσαν την απεργία πείνας άρχισε να γίνεται χώρος συγκέντρωσης αντικαθεστωτικών, δόθηκε εντολή να συλληφθούν. Βρίσκονταν τότε στην 76η μέρα απεργίας πείνας (οι απεργίες πείνας στην Τουρκία δεν έχουν τον «σκληρό» χαρακτήρα που γνωρίζουμε στη χώρα μας και σε άλλες

χώρες, γι' αυτό τραβούν σε μάκρος).

Οι δυο δάσκαλοι συνέχισαν την απεργία πείνας και στη φυλακή, σε καθεστώς απομόνωσης. Στις 14 Σεπτεμβρίου που θα γίνει η πρώτη δίκη τους, θα βρίσκονται στην 190ή μέρα του αγώνα τους. Ζητούν να καταργηθεί η κατάσταση έκτακτης ανάγκης, να καταργηθούν οι Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου και να επιστρέψουν στις δουλειές τους.

Υπάρχει διεθνές κάλεσμα για παρουσία στο δικαστήριο της Αγκυρας, ενώ σε όλη την Ευρώπη οργανώνονται εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους δυο αγωνιστές. Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η πορεία την επόμενη Τετάρτη στην Αθήνα.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη ΔΕΘ.

Η λαϊκή μουσα πληροφορήθηκε για την αντίδραση του Τζερόνιμο και την επιστολή προς τον Γαβρόγλου (διαψεύδονται οι φήμες ότι υπογορεύτηκε άνωθεν, αφού δεν εμπλέκεται ο Αντωνάκης). Και αφού συνδέθηκε απευθείας με τα काराούλια, συνέγραψε την ακόλουθη ανταπόκριση:

Ο Κωνσταντίνος ο οπλάρχης, το άξιο παλικάρι
μάζεψε τους λεβέντες του και σαν είπε καμπόσα
άρχισαν τα στοιχήματα σαν τη βροχή να πέφτουν.

Ενας έλεγε τέσσερις, άλλος είπε δυο μήνες,
άλλος στους έξι πόνταρε, δυο-τρεις στις δυο βδομάδες
και όλοι περιμένανε την πτώση του Γαβρόγλου
που ως άλλος Φίλης τόλμησε να υψώσει μπαϊράκι
ενάντια στον Τζερόνιμο! Κόντρα στον αρχηγό του
που ολημερίς τρωγόπινε με τα ιερατεία
κάθε λογής, κάθε μορφής, από τον Παπαστράτο
μέχρι διεθνή αρπακτικά ή -ως... άθεος- και ράσα.

Την ίδια ώρα, τα κανάλια της ολόπλευρης εξημέρωσης
έμπαιναν σε άλλη μια κρεβατοκάμαρα και έδιναν στη δημο-
σιότητα τον ακόλουθο διάλογο:

- Γκόλφω τι έχεις; Τι έπαθες; Πού τρέχει ο λογισμός σου
κι η μανιοκατάθλιψη σφιχτά σε αγκαλιάζει;
- Μου λέει ο Κατρούγκαλος, ακόμα κλαίω τον Φίλη,
θέλω Βύρωνα, Πάγκαλο, τη Σώτη Τριανταφύλλου
και Αφροδίτη αλ Σαλέχ και τον Χρυσοχοϊδη.
όλα ξερά απομείνανε, σβηστήκαν τέτοιοι φάροι...

Όσο για την παγκόσμια κοινότητα:

Γίνεται δυο μισότρελοι να παίζουν με τη φρίκη
και να κοιτάζουν οι λαοί χτυπώντας παλαμάκια;

«Κάθε χρόνο τον Σεπτέμβριο σαν ανοίγουν τα σχολεία, στις
συνοικίες οι γυναίκες μπαίνουν στα χαρτοπωλεία και αγορά-
ζουν σχολικά βιβλία και τετράδια για τα παιδιά τους. Απελπι-
σμένες ψάχνουν στα τριμμένα τσαντάκια τους και την τελευ-
ταία δεκάρα, όλο παράπονο που η γνώση είναι τόσο ακριβή.
Κι όμως μήτε που υποπτεύονται πόσο κακή είναι η γνώση που
προορίζεται για τα παιδιά τους» (Bertolt Brecht).

Ρε παιδιά τι έπαθε ο πάνω σκαμμένος; Πού είναι; Τι κάνει;
Γιατί δεν μιλάει; Γιατί δεν φοράει στολές; Φταίνει εκείνα τα
τηλεφωνήματα με τον ισοβίτη (ποιος Αρκάς ρε;) ή τίποτε άλλο;

Πίσω από μία μπανανιά είδα ένα πιθηκάκι
«ποιανού είσαι συ;» το ρώτησα. Μου λέει «του Πολάκη».

Επιστρέφουμε στη λαϊκή μουσα και στα καθ' ημάς, για να
θυμηθούμε την τεχνοτροπία της «δημιουργικής ασάφειας»
που τόσο γρήγορα ξεχάσαμε:

Μπάτε κορίτσια στο χορό που σέρνει η Αχτσιόγλου
πώς γίνεται ο άνθρωπος να δείτε, ως πού φτάνει...

«Αυτός εδώ λιθοβολεί / κι αυτός εκεί λιθοβολείται / ο άλλος
πάλι κάθεται / μετράει τις πέτρες» (Γιώργος Δανιήλ - «Λιθο-
βολία»).

Ξεκίνησαν οι εργασίες καθαρισμού στο... «μονοπάτι πολι-
τισμού» (τρομάρα τους), στο πλαίσιο του προγράμματος που
υλοποιείται στην Ξάνθη από τον τοπικό δήμο με δωρεά του
ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος» αλλά με... εθελοντικά (δωρεάν)
χέρια. Δε γαλεγω...

«Είμαστε ο πόλεμος ο εμφύλιος του δούλου ενάντια στον
αφέντη, η βία ενάντια στη βία. Ο χτρός δεν είναι ο αλλόγλωσ-
σος, ο αλλόθρησκος, ο ξένος. Ο χτρός μας είναι μες στο σπίτι
μας, το κράτος είναι ο οχτρός μας, το κράτος είναι ο ξένος.
Το χέρι ετούτο δεν θα σηκωθεί ενάντια στους αδερφούς, το
ατσαλωμένο χέρι μας θα σηκωθεί στους τύραννους ενάντια»
(Κώστας Βάρναλης).

Ο ξευτιλισμένος υποτελής που γουργουρίζει στα χάδια απ'
όπου κι αν προέρχονται, ο Νενέκος που δεν έχει αφήσει τίποτε
δίχως να το προδώσει (αν βέβαια το πίστευε ποτέ) θα πάει
σήμερα να εκφωνήσει έναν δεκάρικο και θα ξαναγυρίσει στην
προδοτική δουλειά του.

Θα εκτεθείς στην έκθεση. Αλλά, μήπως σε νοιάζει;
Συνηθισμένα τα βουνά -καθώς λένε- στα χιόνια.
Αλλωστε χαμηλότερα απ' τον πάτο δεν έχει
ξευτίλα πώς να φοβηθείς, κατεξυτελισμένος.

Κοκκινουσκούφισα

Για ποιο «ελληνικό γιαούρτι» μιλάτε, ρε αγύρτες;

Τι διάρκεια έχουν οι διάφο-
ρες επιτροπές ή ομάδες
εργασίας που συστήνονται στο
Δημόσιο με ειδικό σκοπό; Συ-
νήθως μερικούς μήνες, χωρίς
να ξεπερνούν το εξάμηνο. Ο
γίγαντας Βαγγέλης Αποστόλου,
όμως, αποφάσισε να σπάσει και
αυτό το... ταμπού. Συγκρότησε,
λοιπόν, μια Ομάδα Εργασίας
με διετή θητεία! Στόχος της
ομάδας είναι «ο συντονισμός
και η ενημέρωση των συλλογι-
κών φορέων της παραγωγής του
ελληνικού γιαουρτιού, καθώς
και των παραγωγών της πρώτης
ύλης, προκειμένου να συναπο-
φασίσουν και να προετοιμα-
στούν οι τεχνικές λεπτομέρειες
ενός φακέλου υποβολής αίτησης
για καταχώριση της ονομασίας
“Ελληνικό Γιαούρτι” στο ενωσι-
ακό Μητρώο Προστατευόμενης
Ονομασίας Προέλευσης
(Π.Ο.Π.) - Προστατευόμενης
Γεωγραφικής Ενδειξης (Π.Γ.Ε.)
της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως
Προστατευόμενη Γεωγραφική
Ενδειξη (ΠΓΕ)».

Η σχετική ανακοίνωση έγινε
με Δελτίο Τύπου την 1η Αυγού-
στου (τη στιγμή που όλοι ετοιμά-
ζονταν να φύγουν για διακοπές
ή βλαστημούσαν επειδή δεν
είχαν φράγκο στην τσέπη για
να πάνε διακοπές), υπό τον πα-
νηγυρικό τίτλο «Β. Αποστόλου:
Σημαντικό βήμα για τη διεθνή
κατοχύρωση του ελληνικού για-
ουρτιού!» Η υπουργός δήλωσε
ότι «προχωράμε σε **ένα ακόμη
σημαντικό βήμα** για την κατοχύ-
ρωση του παραδοσιακού εθνικού
μας προϊόντος, του ελληνικού γι-
ουρτιού που χαρακτηρίζεται για
τα ιδιαίτερα και μοναδικά ποιοτι-
κά του χαρακτηριστικά, στις ευ-
ρωπαϊκές και διεθνείς αγορές».

Ποια ήταν, άραγε, τα προ-
ηγούμενα σημαντικά βήματα
δεν μας είπε ο Αποστόλου.
Θα πούμε παρακάτω γι' αυτά,
αφού πρώτα σχολιάσουμε την
τεράστια διάρκεια της Ομάδας
Εργασίας. Αν η σημερινή κυβέρ-
νηση εξαντλήσει την τετραετία,
η Ομάδα θα ολοκληρώσει το
έργο της πάνω στην κορυφή
της προεκλογικής περιόδου.
Αυτό σημαίνει ότι η υποβολή αι-
τήματος (αν υπάρξει τέτοιο) θα
αφεθεί για την επόμενη κυβέρ-
νηση. Αν οι εκλογές γίνουν πιο
πριν, δε θα υπάρξει καν πόρισμα
της Ομάδας.

Αυτό είναι που θέλει και ο
Αποστόλου. Ξέρει πολύ καλά
ότι αίτημα για την αναγνώριση
του ελληνικού γιαουρτιού ως
ΠΓΕ δεν μπορεί να υποβληθεί.
Θέλει όμως να δημαγωγεί, πα-
ραμυθιάζοντας τον ελληνικό
λαό ότι τάχα δίνει σκληρούς
αγώνες στα ευρώργανα για
να κατοχυρώσει όσο γίνεται πε-
ρισσότερα ελληνικά προϊόντα.
Τον ελληνικό λαό προσπαθεί να
παραμυθιάσει και όχι τους κτη-
νοτρόφους, οι οποίοι ξέρουν τι
τρέχει (άλλο αν συνδικαλιστές

τους -για λόγους που εύκολα
μπορεί να φανταστεί κανείς-
συμμετέχουν στην ομάδα-φε-
ρετζέ που έστησε ο Αποστόλου).

Ο Αποστόλου ξαναεμφανί-
στηκε ως μέγας πρόμαχος του
«ελληνικού γιαουρτιού», όταν
ξεμπροστίασε τα ψέματά του
για τη φέτα ενόψει της οικονο-
μικής συμφωνίας Ευρωπαϊκής
Ένωσης - Ιαπωνίας. Αφού τον
αναγκάσαμε να σταματήσει να
μιλά για τη «μεγάλη επιτυχία»
της κατοχύρωσης της φέτας
στη γαπωνέζικη αγορά, ξανα-
θυμήθηκε το γιαούρτι κι άρχισε
να κάνει ντόρο. Στις 17 Ιουλίου
έβγαλε... πολεμικό ανακοινω-
θέν για τη μάχη που υποτίθεται
πως έδωσε στο Συμβούλιο των
υπουργών Γεωργίας, όπου... κα-
ταχέριασε τον τσέχο υπουργό.

Λοιπόν: η υπόθεση «ελληνικό
γιαούρτι» ως ΠΓΕ τελείωσε. Για
την ακρίβεια, την τελείωσαν
οι ελληνικές κυβερνήσεις, των
ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ συμπεριλαμβανό-
μενων. Ας ξαναθυμίσουμε τα
γεγονότα.

Το ελληνικό γιαούρτι μέχρι
το 2009 παρασκευαζόταν με
νωπό γάλα, σύμφωνα με τον
Κανονισμό Τροφίμων και Ποτών
(ΚΤΠ). Από το 2009, επί κυβερ-
νήσεως Κ. Καραμανλή, όλες οι
γαλακτοβιομηχανίες, μικρές και
μεγάλες, άρχισαν να χρησιμο-
ποιούν εβαπορέ γάλα, το οποίο
αραιώνουν με νερό σε αναλογία
1:3, για την παρασκευή γιαουρ-
τιού και όλων των γαλακτοκομι-
κών προϊόντων. Αυτό το κάνουν
ακόμα και τώρα. Όλες οι κυβερ-
νήσεις από τότε μέχρι σήμερα
καθώς και οι ελεγκτικοί μηχαν-
ισμοί γνωρίζουν για τη μαζική
χρήση εβαπορέ γάλακτος και
σιωπηλά την επιτρέπουν. Μάλι-
στα, πολλοί θεωρούν τον ΚΤΠ
αναχρονιστικό, γιατί επιτρέπει
τη χρήση μόνο νωπού γάλακτος
στην παρασκευή τόσο του ελλη-
νικού γιαουρτιού όσο και των άλ-
λων γαλακτοκομικών προϊόντων.

Στις 5 Αυγούστου του 2016, οι
αναπληρωτές υπουργοί Οικονο-
μικών και Αγροτικής Ανάπτυξης
των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, Τρ. Αλεξιά-
δης και Μ. Μπόλαρης εξέδω-
σαν υπουργική απόφαση (ΦΕΚ
2457 Β, 9.8.2016) με την οποία
επιτρέπεται η χρήση εβαπορέ
γάλακτος στην παρασκευή ελ-
ληνικού γιαουρτιού, το οποίο δε
θεωρείται προϊόν ΠΟΠ ή ΠΓΕ,
αλλά προϊόν ορισμένου τρόπου
παρασκευής.

◆ Με την απόφαση αυτή τρο-
ποποίησαν το άρθρο 82 του ΚΤΠ
και κατήργησαν την παράγραφό
του, που επέτρεπε τη χρήση μό-
νο νωπού γάλακτος. Στη θέση
του νωπού γάλακτος έβαλαν
σκέτο γάλα. Το αρχικό εδάφιο
του άρθρου 82 του ΚΤΠ ανέφε-
ρε: «Γιαούρτι (...) χαρακτηρίζεται
το προϊόν, το οποίο προκύπτει
μετά από **πήξη αποκλειστικά
και μόνο νωπού γάλακτος**». Το

τροποποιημένο άρθρο 82 ανα-
φέρει: «Γιαούρτι χαρακτηρίζε-
ται το γαλακτοκομικό προϊόν το
οποίο παράγεται από τη **ζύμωση
και πήξη του γάλακτος**».

◆ Με την παράγραφο 10 του
άρθρου 1 της ΚΥΑ των Αλεξιά-
δης και Μπόλαρη, το ελληνικό
γιαούρτι δεν χαρακτηρίζεται
προϊόν ΠΟΠ ή ΠΓΕ, αλλά τρό-
πος παρασκευής. Αναφέρει
συγκεκριμένα αυτή η παράγρα-
φος: «Οι διατάξεις του παρόντος
άρθρου αφορούν στα προϊόντα
που παράγονται στην Ελλάδα,
ενώ **κάθε προϊόν το οποίο έχει
παρασκευαστεί ή και διατεθεί
νομίμως στο εμπόριο** σε άλλα
κράτη μέλη της ΕΕ ή σε κράτος
μέλος της ΕΖΕΣ που είναι συμ-
βαλλόμενο μέλος της συνθήκης
του ΕΟΧ ή στην Τουρκία, μπορεί
να διατίθεται στην αγορά στην
Ελλάδα, **όταν έχει παρασκευ-
αστεί σύμφωνα με πρότυπα,
προδιαγραφές ή και διαδικα-
σίες παρασκευής και δοκιμών
που αποδεδειγμένα εγγωνώνται
ισοδύναμο επίπεδο ποιότητας
και ασφάλειας με τις απαιτήσεις
του παρόντος τεχνικού κανονι-
σμού** για την προστασία της αν-
θρώπινης υγείας, ασφάλειας, των
συμφερόντων του καταναλωτή
και του περιβάλλοντος».

Με κυβερνητική (των ΣΥΡΙ-
ΖΑΝΕΛ) βούλα, λοιπόν, ο όρος
«ελληνικό γιαούρτι» παραπέμπει
σε τρόπο παρασκευής και μόνο,
ενώ στην ελληνική αγορά μπο-
ρούν να διατίθενται γιαούρτια
που παρασκευάζονται ή διατί-
θενται στην ΕΕ ή σε κράτη μέλη
της ΕΖΕΣ, όταν έχουν παρα-
σκευαστεί σύμφωνα με τον συ-
γκεκριμένο τεχνικό κανονισμό.
Με αυτή την ΚΥΑ οι Τσιπροκαμ-
μένοι νομιμοποίησαν το γιαούρ-
τι «ελληνικού τύπου» ή «ελληνι-
κού στυλ», που παρασκευάζεται
στην Τσεχία και σε άλλες χώρες
της ΕΕ, όπως η Βρετανία, η Γαλ-
λία, η Γερμανία, η Σλοβενία κ.ά.
Στην αρθρογραφία μας το 2016
είχαμε αναφέρει ενδεικτικά αυ-
τές τις χώρες, δημοσιεύοντας
και σχετικές φωτογραφίες.

Τον Ιούλιο του 2016 ο επίτρο-
πος της ΕΕ για την Υγεία και
την Ασφάλεια των Τροφίμων,
Βιτένις Αντριουκάιτις, είχε
στείλει, για λογαριασμό και
του επιτρόπου Γεωργίας, Φιλ
Χόγκαν, απαντητική επιστολή
στον Αποστόλου, που διαμαρ-
τυρόταν στην ΕΕ επειδή η
Τσεχία επιχείρησε τότε να νο-
μοθετήσει τη χρήση του όρου
«ελληνικό γιαούρτι». Ο επίτρο-
πος Υγείας ανέφερε στην επι-
στολή αυτή ότι η ΕΕ συμφωνεί
με τη χρήση των όρων γιαούρτι
«ελληνικού τύπου», «ελληνικού
τρόπου-στυλ» κτλ.

Θυμίζουμε τι έγραφε ο κο-
μισάριος σχετικά με το τι εί-
ναι αποδεκτό για το ελληνικό
γιαούρτι: «Όσον αφορά άλλες
ονομασίες όπως **“γιαούρτι**

**ελληνικού τύπου” ή “γιαούρ-
τι ελληνικού τρόπου-στυλ” ή
“γιαούρτι ελληνικής συντα-
γής”, η Επιτροπή εκτιμά ότι
αυτές οι ονομασίες μπορεί
να γίνουν αποδεκτές** ώστε να
υποδείξουν ότι τα γιαούρτια
έχουν παχιά και κρεμώδη υφή
**λόγω των ιδιαίτερων μεθόδων
παραγωγής** (...) Σχετικά με την
παραπάνω ανάλυση, θα ήθελα
να σε διαβεβαιώσω ότι είναι
στην πρόθεση της Επιτροπής,
να συνεισφέρει σε μια λύση
σχετικά με την ονομασία “Ελλη-
νικό γιαούρτι”, όπως περιλαμ-
βάνεται στην πρόταση Νομοθε-
σίας που κοινοποιήθηκε από τις
Τσεχικές Αρχές».

Ο Αποστόλου δημοσιοποίη-
σε απόσπασμα από το (κατά
δικό του ισχυρισμό) «πέσιμο»
που έκανε στον τσέχο υπουρ-
γό, επειδή «πρόσφατα η χώρα
του υιοθέτησε νομοθεσία για
το “ελληνικό γιαούρτι”». Δεν
είπε λέξη, όμως, για τη στάση
της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
Αν δηλαδή δέχτηκε να χρησι-
μοποιεί τη Τσεχία τον όρο «ελ-
ληνικό γιαούρτι».

Ας αφήσει, λοιπόν, κατά
μέρος ο Αποστόλου τη δημα-
γωγία ότι προσπαθεί να σώσει
το ελληνικό γιαούρτι. Αν επε-
δίωκε κάτι τέτοιο, έπρεπε από
τις αρχές Φλεβάρη του 2015
να απαγορεύσει ρητά τη χρή-
ση εβαπορέ γάλακτος στην
παρασκευή όλων των γαλα-
κτοκομικών προϊόντων. Αυτός
όμως σφύριζε κλέφτικα. Όταν
δε ζητήσαμε με αίτηση να μας
δώσουν τα ισοζύγια γάλακτος,
οι υπηρεσίες του Αποστόλου
μας απάντησαν ότι δεν μπο-
ρούν να μας τα δώσουν, γιατί
υπάρχουν προσωπικά δεδο-
μένα!

Ο Αποστόλου, οι κτηνο-
τρόφοι αγροτοπατέρες και οι
γαλακτοβιομήχανοι δουλεύ-
ουν εν ψυχρώ τους κτηνοτρό-
φους, όταν λένε ότι θέλουν να
κατοχυρώσουν το ελληνικό
γιαούρτι ως προϊόν ΠΓΕ. Το
προϊόν «ελληνικό γιαούρτι»
δεν μπορεί να γίνει ΠΓΕ, από
τη στιγμή που χρησιμοποιείται
εβαπορέ γάλα. Ενα γαλακτο-
κομικό προϊόν δεν μπορεί να
ονομαστεί προϊόν ΠΓΕ ακόμα
και αν για την παρασκευή του
χρησιμοποιείται νωπό γάλα
που δεν έχει παραχθεί στον
ίδιο τόπο. Πόσω μάλλον όταν
δεν χρησιμοποιείται νωπό γά-
λα!

Να γιατί ο Αποστόλου πέτα-
ξε τη μπάλα στην εξέδρα, φτιά-
χνοντας τη διετούς διάρκειας
Ομάδα Εργασίας. Αυτός θα
μπορεί να δημαγωγεί ότι τάχα
δίνει μάχη κι όταν θα έρθει η
ώρα να αποκαλυφθεί πλήρως
το ψέμα, αυτός δε θα είναι
υπουργός.

Γήπεδο Μελισσανίδη

Νέα ντοκουμέντα για τη διάτρητη-παράνομη άδεια

Στις 17 του περασμένου Ιουλίου, υποβάλαμε στις αρμόδιες για την έκδοση της άδειας του γηπέδου της ΑΕΚ υπηρεσίες του ΥΠΕΝ μια αίτηση, με συνημμένο το τελευταίο εκείνη την περίοδο φύλλο της Κόντρας, και αναφερόμενοι στη θυλούμενη ολοκλήρωση του σκανδάλου Μελισσανίδη, ρωτούσαμε:

«1. Επειδή η ΔΑΟΚΑ, όπως η ίδια μας έχει ενημερώσει εγγράφως με το υπ' αρ. Πρωτ. 53835/8.12.2014 έγγραφό της, έχει ζητήσει τη "συνδρομή του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του Υπουργείου μας όσον αφορά στο ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Αθλητικής Ένωσης Κωνσταντινουπόλεως", **προτίθεστε να εκδώσετε Εγκριση Δόμησης μολονότι το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου δεν έχει απαντήσει θετικά ως προς το ιδιοκτησιακό, δηλαδή ως προς τη νομιμοποίηση της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ ως φορέα υλοποίησής του έργου;**

2. Δεδομένου ότι το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου δεν έχει γνωμοδοτήσει θετικά ως προς τη νομιμοποίηση της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ (αντιθέτως, όπως ασφαλώς γνωρίζετε, εισηγήθηκε στον υπουργό ΠΕΝ, Γιώργο Σταθάκη, την υποβολή σχετικού Ερωτήματος στο ΝΣΚ, εισήγηση την οποία ο υπουργός δε δέχτηκε), **προτίθεστε εσείς να εκδώσετε την αιτηθείσα Έγκριση Δόμησης στο όνομα της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ;**

Κατά την άποψή μας, αυτό θα ήταν παντελώς παράνομο και θα γεννούσε ένα ακόμη σκάνδαλο σε βάρος της δημόσιας περιουσίας, ανάλογο με το περιβόητο σκάνδαλο του Βατοπεδίου».

ΑΙΤΗΣΗ
ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΔΟΜΗΣΗΣ

αρ. πρωτ.

Ημερομηνία

ΠΡΟΣ:
 ΥΠΕΝ
 Διεύθυνση Αρχαιοτήτων, Ολοκληρωμένων
 Κτισμάτων και Αεικτιστηρίων

131501049
 2017117

131501049
 2017117

Εργο:	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΜΝΗΜΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ» ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΔΕΝΔΡΩΝ
Θέση έργου:	Πόλη: ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Περιφέρεια: Αττικής Οδός: ΠΑΤΡΙΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΦΩΚΩΝ & ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ Ο. 295: Άρδης 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α' 1156) Α.Φ.Μ.0050001003 Ονοματεπώνυμο: ΕΡΑΤΙΣΤΕΧΝΙΚΟ ΙΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΕΚ - Α.Ε. Α.Φ.Μ.800615476 Δ.Ο.Υ.ΑΘ.ΑΡΧΑΙΩΝ Α.Α.Δ.Π.0089574 Είδος και ποσότητα δικαιωμάτων: Α.Φ.Μ.800615476 Δ.Ο.Υ.ΑΘ.ΑΡΧΑΙΩΝ Α.Α.Δ.Π.0089574 Είδος και ποσότητα δικαιωμάτων: Α.Φ.Μ.800615476 Δ.Ο.Υ.ΑΘ.ΑΡΧΑΙΩΝ Α.Α.Δ.Π.0089574
Κωδικός Αριθμός Εθνικού Κτηματολογίου	Άρδης 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α' 1156)
Τίτλος κτήσεως	Άρδης 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α' 1156)
Πιστοποίηση μεταγραφής - κτηματολογίου	Άρδης 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α' 1156)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΜΝΗΜΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ» ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΔΕΝΔΡΩΝ

ΕΡΑΤΙΣΤΕΧΝΙΚΟ ΙΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΕΚ - Α.Ε.

Α.Φ.Μ.800615476

Δ.Ο.Υ.ΑΘ.ΑΡΧΑΙΩΝ

Α.Α.Δ.Π.0089574

Είδος και ποσότητα δικαιωμάτων: **Α.Φ.Μ.800615476**

Δ.Ο.Υ.ΑΘ.ΑΡΧΑΙΩΝ

Α.Α.Δ.Π.0089574

Πόλη: **ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ**

Περιφέρεια: **Αττικής**

Οδός: **ΠΑΤΡΙΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΦΩΚΩΝ & ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ**

Ο. 295: Άρδης 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α' 1156)

Α.Φ.Μ.0050001003

Ονοματεπώνυμο: **ΕΡΑΤΙΣΤΕΧΝΙΚΟ ΙΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΕΚ - Α.Ε.**

Α.Φ.Μ.800615476

Δ.Ο.Υ.ΑΘ.ΑΡΧΑΙΩΝ

Α.Α.Δ.Π.0089574

Είδος και ποσότητα δικαιωμάτων: **Α.Φ.Μ.800615476**

Δ.Ο.Υ.ΑΘ.ΑΡΧΑΙΩΝ

Α.Α.Δ.Π.0089574

Ο Διευθυντής

ΑΙΤΗΣΗ
ΑΔΕΙΑΣ ΔΟΜΗΣΗΣ

αφ. πρωτ.

Ημερομηνία

ΠΡΟΣ:
Υ Π Ε Ν
Διεύθυνση Αρχιτεκτονικής, Οικοδομικών
Κανονιστών και Αδειοδοτήσεων

“ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924, Α.Ε.”
ΚΑΡΕΛΑΤΗ-ΛΑΟΥΡΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΕΔΡΑ: ΜΑΡΟΥΣΙ - Τηλ: 210 0005890
FAX: 210 0001150
ΟΔΟΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣ 8 ΠΑΡΑΤΕΤΗ 15
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ - Τ.Κ. 54001
Τ.Ε. ΜΗ.: 12677990000
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΙΝΑΚΗΣ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 Α.Ε.

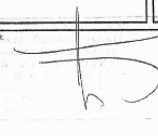
Παραρτάσεις: Σύνθεση Ν.Π.Δ.Δ. **Π.Ε.Π.Ε.Κ.**

Όπως είναι γνωστό, στις 25 Ιούλη εκδόθηκε η διάτρητη, παντελώς παράνομη Εγκριση και Αδεια Δόμησης. Τέσσερις μέρες πριν από την έκδοσή της, στις 21 Ιούλη, η προϊστάμενη της ΔΑΟΚΑ, Ντόρα Γαλάνη, που έβαλε την τελική υπογραφή (οι υπόλοιποι συνυπογράφωντες είναι οι ελέγξαντες μηχανικοί Άννα Σπουροπούλου και Νικολία Αντωνοπούλου και ο τμηματάρχης Νίκος Μπίας), διαβίβασε την αίτησή μας στο Γραφείο Τύπου του ΥΠΕΝ (κοινοποιώντας το έγγραφό της στα Γραφεία του υπουργού ΠΕΝ, της γενικής γραμματέα Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος και του γενικού διευθυντή Πολεοδομίας, καθώς και στην εφημερίδα μας).

Αφού η κ. Γαλάνη έκρινε ότι αρμόδιο να απαντήσει στην

αίτησή μας ήταν το Γραφείο Τύπου του υπουργείου, προς τι η κοινοποίηση του εγγράφου και σ' εμάς; Ήταν μια κουτοπόνηρη κίνηση, προκειμένου να υπάρξει καθυστέρηση και στο μεταξύ να εκδοθεί η παράνομη Έγκριση και Άδεια Δόμησης. Το έγγραφο της κ. Γαλάνη έφτασε στα γραφεία της εφημερίδας μας με το ταχυδρομείο στις αρχές Αυγούστου! Κατόπιν εορτής δηλαδή. Νομίζει, άραγε, η κ. Γαλάνη ότι μ' αυτόν τον τρόπο οχυρώθηκε νομικά; Τον πνιγμένο που πιάνεται απ' τα μαλλιά του μας θυμίζει.

Γράφει η Ντόρα Γαλάνη
στο έγγραφό της: «Συμπληρω-
ματικά αναφέρεται ότι η **προ-
σφάτως υποβληθείσα αίτηση**
έγκρισης / άδειας δόμησης για
την δημιουργία Κέντρου Αθλη-
τισμού Μνήμης και Πολιτισμού

 ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924	
ΕΡΓΟ : ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΜΝΗΜΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ "ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ"	
ΘΕΡΗ : ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ	
ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ : ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ : ΣΤΑΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ : ΜΕΛΕΤΗ Η/Μ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ : ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗ ΜΕΛΕΤΗ : ΑΘ. ΚΥΡΑΤΣΟΥΣ ΑΣ.Π.Α. Α.Ε. ΤΤΑ Α.Ε. MASSIMO MAJOWIECKI ΟΙ ΚΑΘΕΝΑΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ TEAM M-H ΕΛΕΓΧΟΝΤΕ 21/1/2018 ΔΡΟΜΟΣ Ε.Ε. ANNA ΔΡΟΜΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Αντιπρόεδρος ΓΕ.Π.Α.Ε. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ	
ΣΤΑΣΙΟ ΜΕΛΕΤΗΣ: ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΕΙΔΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ: ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
ΘΕΜΑ : ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016 ΚΑΜΑΚΙΑ: 1/500 & 1/750 ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΔΟΜΗΣΗΣ	
100% ΓΙΩΡΓΑΝΝΑΣΙΟΣ Α. ΚΥΡΑΤΣΟΥΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤ. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΡΕΓΓΙΟ ΓΑΛΑΡΙΑ ΙΤΑΛΙΑΣ ΜΕΛΟΣ Τ.Ε.Ε. ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ 46149 Α. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ 61 Π. ΚΑΛΑΜΟ - ΤΗΛ. 210 98 10074	ΥΠΟΓΡΑΦΗ:
BAR00 UPEER 1010 ΣΤΑΣΙΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΙΔΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ ΥΠΟΒΟΛΕΥΣΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΕΙΔΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ	

στη Νέα Φιλαδέλφεια Αττικής (στα πλαίσια του άρθρου 42 του ν. 4277/14), υπόκειται στον προβλεπόμενο από τις κείμενες πολεοδομικές διατάξεις έλεγχο».

Αυτό ακριβώς το σημείο δεν ήθελε να πέσει στην αντίληψή μας πριν ολοκληρωθεί το σκάνδαλο της έκδοσης της άδειας. Γιατί όταν θα διαβάζαμε για «προσφάτως υποβληθείσα αίτηση», θα καταλαβαίναμε ότι κάποιο άλλο κόπο πάνε να εφαρμόσουν. Η αίτηση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είχε υποβληθεί τον Αύγουστο του 2014, οπότε δε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πρόσφατη. Αρα, **θα καταλαβαίναμε ότι έχει κατασκευαστεί νέα αίτηση και φυσικά θα ζητούσαμε αντίγραφο της**. Επιλέγοντας τον... δρόμο του μεταγίγιου για την αποστολή της απάντησής της σ' εμάς, η κ. Γαλάνη

ήθελε να κερδίσει τον χρόνο για να υπογράψει την παράνομη άδεια, χωρίς εμείς να καταλάβουμε τι μαγειρεύουν. Προσέξτε τις ημερομηνίες: 20 Ιούλη κατασκευάσαν τη νέα αίτηση, 21 Ιούλη έχουν βάλει τις υπογραφές οι ελεγκτές μηχανικοί (την ίδια μέρα που η Ντ. Γαλάνη έστειλε στο Γραφείο Τύπου την απάντησή της στην αίτησή μας), 25 μπήκε η τελική υπογραφή και η παράνομη άδεια ανέβηκε με διαδικασία εξπρές στη Διαύγεια.

Ποια ήταν η κατασκευή; Σκάρωσαν μια νέα αίτηση, στην οποία εμφανίζονται ως συγκύριοι του έργου η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και η Ερασιτεχνική ΑΕΚ, χωρίς η συγκυριότητα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ να έχει οποιαδήποτε νομική βάση (είναι παντελώς παρανόμη, κι αυτό το γνώριζε πολύ καλά η προϊσταμένη της

ΔΑΟΚΑ, αφού ήταν η ίδια που είχε υποβάλει σχετικό ερώτημα πριν από δύομισι χρόνια).

Όπως μπορείτε να δείτε από τις φωτογραφίες που δημοσιεύουμε (τα σχετικά ντοκουμέντα βλέπουν για πρώτη φορά το φως της δημοσιότητας), η αίτηση φέρει ημερομηνία 20-7-2017, ως κύριοι του έργου εμφανίζονται το Αθλητικό Σωματείο ΑΕΚ και η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και υπογράφουν για την ΑΕΚ ο πρόεδρος Αλεξ. Αλεξίου και για τη «Δικέφαλος» ο γενικός διευθυντής Νίκος Στράτος. Τα εγκεκριμένα σχέδια, όμως, έχουν ημερομηνία σύνταξης τον Δεκέμβριο του 2016 και εμφανίζουν ως κύριο του έργου μόνο τη «Δικέφαλος 1924». Θυμίζουμε ότι με κύριο του έργου τη «Δικέφαλος 1924» έχουν εκδοθεί επίσης η Απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων (Σκουρλέτης) και η Εγκριση Υπομετρικών Μελετών (Σπίρτζης).

Αυτή είναι η εφαρμογή των κείμενων πολεοδομικών διατάξεων που εφάρμοσαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ και επαίρεται η προϋσταμένη Ντόρα Γαλάνη; Να δέχονται μια αίτηση με δύο συγκύριους (ο ένας εκ των οποίων εμφανίζεται ως συγκύριος εντελώς παράνομα) και να σφραγίζουν σχέδια με κύριο τον ένα μόνον απ' αυτούς (και μάλιστα τον παρανόμως εμφανισθέντα ως συγκύριο);

Δεν πρόκειται για αβλεψία, ούτε για προϊόν βιασύνης. Πρόκειται για σκόπιμη κίνηση από πλευράς εταιρίας Μελισσανίδη, που θέλει να έχει τον κύριο λόγο και να εμφανίζει το γήπεδο ως ιδιοκτησία της.

Αυτά τα λίγα ως προλούδιο για όσα θ' ακολουθήσουν σε επίπεδο αποκαλύψεων (και όχι μόνο). Οπως γράψαμε τη μέρα που εκδόθηκε η διάτρητη άδεια, οι εισαγγελείς θα έχουν άφθονη δουλειά.

Διαφημιστές του μεταπρατισμού του ελληνικού κεφαλαίου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

να γίνει σαν την Μπαρτσελόνα, αλλά η συνεργασία με τον Ομιλο Puig, με εκατονταετή και πλέον παράδοση, με έδρα την Βαρκελώνη, αλλά διεθνή παρουσία σε πάνω από 150 χώρες, σηματοδοτεί κάτι. Σηματοδοτεί ότι μια ελληνική επιχείρηση μπορεί να κάνει πολύ σημαντικά πράγματα, όχι μόνον στην Ελλάδα, αλλά να αποτελεί και σημείο αναφοράς σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο. Και αυτό, μεταφραζόμενο στη μεγάλη εικόνα μιας Ελλάδας που προσπαθεί να σηκωθεί ξανά στα πόδια της ύστερα από πάρα πολλά χρόνια κρίσης».

Ο «Παπαστράτος» στην ΡΜΙ, η

«Απivita» στην Puig κι ο Τσίπρας καμαρώνει για τα... πρότυπα. Όταν βέβαια πουλάς τα λιμάνια στην Cosco και στην κοινοπραξία Deutsche Invest Equity Partners GmbH - Terminal Link SAS, τον σιδηρόδρομο στην Ferrovie del Stato Italiano και τα αεροδρόμια στη Fraport, ενώ ετοιμάζεσαι να πουλήσεις την ΕΥΑΘ στη Suez, την Εγνατία στη Vinci και τις μονάδες της ΔΕΗ σε κάποιο ευρωπαϊκό μονοπώλιο, πώς να μην πανηγυρίζεις για το πούλημα ιδιωτικών και καπιταλιστικών επιχειρήσεων σε ξένους ομίλους, μονοπωλιακούς ή μη;

Ομως, αυτές οι εξαγορές ελληνικών επιχειρήσεων από ξένους

ομίλους είναι τυπικό δείγμα του μεταπρατικού χαρακτήρα του ελληνικού καπιταλισμού. Μπορεί να λένε διάφορα περί «ευ επιχειρείν», «προσανατολισμού στη φύση» και τα παρόμοια οι έλληνες καπιταλιστές, όμως το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η τσέπη τους. Μόλις τους δοθεί η ευκαιρία, προσκολλώνται στα μονοπώλια. Αυτός είναι ο πρώτος στόχος κάθε καπιταλιστή που έχει μια σχετικά επιτυχημένη επιχείρηση. Λίγοι τον πετυχαίνουν, γιατί λίγες ελληνικές επιχειρήσεις μπορούν να φτιάξουν μάρκες που να προσελκύσουν το διεθνές ενδιαφέρον. Οι υπόλοιποι, αυτοί που συνεχίζουν να παράγουν για την εγχώρα κυρίως αγορά, είτε πληρω-

νουν δικαιώματα (royalties και know how) σε μονοπωλιακούς ομίλους, είτε βάζουν λουκέτο και μετατρέπονται σε εμπόρους-εισαγωγείς. Πώς εξάφαιστηκε η άλλοτε κραταιά ελληνική κλωστοϋφαντουργία και ο κλάδος ιματισμού-δέρματος; Ούτε σ' αυτόν τον τομέα δεν άντεξε τον ανταγωνισμό ο ελληνικός καπιταλισμός.

Και βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Τσίπρας μιλάει για τσιγγάρα και καλλοντικά. Δεν μιλάει για βαριά βιομηχανία, που αποτελεί το θεμέλιο κάθε ισχυρής παραγωγικής μηχανής. Τα ψήγματα βαριάς βιομηχανίας (πχ. ναυπηγεία) που δίδετο ο ελληνικός καπιταλισμός «πέθαναν», ενώ τώρα

ετοιμάζονται να πουλήσουν και την ενεργειακή βαριά βιομηχανία, την ΔΕΗ. Στην Ελλάδα του μεταπρατικού καπιταλισμού έχουν βαφτίσει «βαριά βιομηχανία» τον... τουρισμό, ξεφτιλίζοντας κάθε έννοια οικονομικής επισημοσύνης.

ΥΓ. Εχουμε κι εκείνους που μιλούν για «ελληνικό ιμπεριαλισμό», στους οποίους εσχάτως έχει προστεθεί και ο Περίσσος. Η αντίκριση αυτής της πρόστυχης θεωρίας εφευρένη από τα όρια αυτού του σημειώματος, όμως οι σκέψεις που αναπτύχθηκαν μπορούν να χρησιμεύσουν σ' αυτή την αντίκρουση.

Πέτρος Γιώτης

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή, κατάφερε η εθνική μπάσκετ να σώσει την παρτίδα και να περάσει στην επόμενη φάση του Ευρωπαϊκού. Η άθλια αγωνιστική παρουσία της ομάδας έδωσε τη δυνατότητα στους αντίπαλους του Βασιλακόπουλου να του ασκήσουν έντονη κριτική και να προσπαθήσουν να του χρεώσουν την αποτυχία.

Η στήλη είναι γνωστή για τις μάχες που έχει δώσει εναντίον του «Σωλήνα» και του μακαρίτη του Φίλιππα Συρίγου, την εποχή που ήταν παντοδύναμοι και άπαντες στο άθλημα (εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων) τους έκαναν τεμενάδες, προσπαθώντας να κερδίσουν την εύνοιά τους. Μπορούμε συνεπώς να υπερασπίσουμε τον Βασιλακόπουλο για την κριτική που του ασκείται, χωρίς να κινδυνεύουμε να χαρακτηριζόμαστε οπαδοί του ή συνοδοιπόροι του.

Η κριτική που ασκούν οι αντίπαλοί του στον «Σωλήνα» σε μεγάλο βαθμό σχετίζεται με την επιλογή του να δώσει τη θέση του ομοσπονδιακού προπονητή στον Κώστα Μίσσα και όχι στον Παναγιώτη Γιαννάκη, όπως θα ήθελεν (και μαζί τους και η μεγάλη πλειοψηφία των φιλάθλων). Δεν προσπαθούν να βρουν αυτό που πραγματικά φτάνει για την άσχημη εικόνα της Εθνικής, αλλά έχουν επιδοθεί σε μια συστηματική αποδόμηση του Μίσσα, στον οποίο φορτώνουν την ευθύνη της πορείας της Εθνικής, στοχεύοντας όχι τον προπονητή της ομάδας αλλά τον Βασιλακόπουλο που τον επέλεξε. Με το αστείο επιχείρημα ότι ο Μίσσας ξέρει πολύ μπάσκετ, αλλά δεν κάνει για τη θέση του προπονητή, γιατί δεν έχει το σθένος να επιβληθεί στους παίκτες, ζητούν την απομάκρυνσή του και πολλοί προσδοκούσαν να μείνει εκτός των νοκ-άουτ αγώνων η Εθνική για να ζητήσουν ακόμα και την παραίτηση του Βασιλακόπουλου.

Αν πραγματικά θέλει να ψάξει κάποιος τους λόγους για τη άσχημη εικόνα της ομάδας, θα πρέπει να σταθεί σε δυο σημεία που αποκομίζει όποιος είδε τους αγώνες της πρώτης φάσης. Το πρώτο είναι η έλλειψη ομοψυχίας στην ομάδα, αφού οι περισσότεροι παίκτες δείχνουν ότι αγωνίζονται για την πάρτη τους και όχι για την ομάδα. Το δεύτερο σημείο προσοχής είναι ότι από τη σημερινή ομάδα λείπει ο παίχτης-ηγέτης που θα πάρει την ομάδα στις πλάτες του στα δύσκολα και αυτή είναι η πολύ μεγάλη διαφορά με τις ομάδες των προηγούμενων χρόνων. Η έλλειψη του Διαμαντίδη και του Σπανούλη στον τομέα αυτό είναι εμφανής και το αποτέλεσμα είναι, όταν «κολλάει» η ομάδα, να μην υπάρχει κάποιος να την πάρει στις πλάτες του. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της αγωνιστικής υποβάθμισης του ελληνικού πρωταθλήματος, στο οποίο μετά από Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό υπάρχει το χάος. Όσο θα διαιωνίζεται αυτή η κατάσταση, η εθνική μπάσκετ θα παίζει «τελικούς» με Ισλανδίες και Πολωνίες.

Νέο αφήγημα, παλιό παραμύθι

Πριν μερικές βδομάδες, με αφορμή την αλλαγή ηγεσίας στην ΕΠΟ, ο Μελισσανίδης και τα «παπαγαλάκια» του προσπάθησαν με μπαράζ δημοσιευμάτων να δημιουργήσουν την εικόνα ότι τελειώνει η ερυθρόλευκη κυριαρχία στο ελληνικό ποδόσφαιρο και ξεκινάει μια νέα εποχή. Τα περισσότερα δημοσιεύματα άφηναν να εννοηθεί ότι ο Γατούλης ήταν ο μπροστάρης στο γκρέμισμα της ερυθρόλευκης παράγκας και ότι θα είναι αυτός που θα έχει τον πρώτο λόγο στις εξελίξεις. Σε απλά ελληνικά αναγόρευσαν τον Γατούλη σε γενικό κουμανταδόρο στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Δυστυχώς γι' αυτούς, η πραγματικότητα ήταν εντελώς διαφορετική και οι εξελίξεις εντός του αγωνιστικού χώρου διέλυσαν πολύ γρήγορα την προπαγάνδα τους. Ο Μαρινάκης και η ερυθρόλευκη διοίκηση αξιολόγησαν σωστά τις εξελίξεις στην ΕΠΟ και αποφάσισαν να βάλουν το χέρι στην τσέπη προκειμένου να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους και να διατηρήσουν τον τίτλο του πρωταθλητή. Με στοχευμένες κινήσεις ενίσχυσαν το ρόστερ της ομάδας, έδειξαν ότι σε αγωνιστικό επίπεδο είναι μια κλάση πάνω από τους αντιπάλους τους και πλέον για τη συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων είναι το αδιαφιλονίκητο φαβορί για την κατάκτηση του πρωταθλήματος.

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί ανάγκασε τον Γατούλη και τον δημοσιογραφικό εσμό που σιτίζει να αναθεωρήσουν την τακτική τους και να ψάχνουν για ένα νέο αφήγημα, αφού το παλιό όχι μόνο δεν κατάφερε να εξυπηρετήσει τους στόχους τους, αλλά είχε διαφορετικό αποτέλεσμα: έκανε μάγκα τον Μαρινάκη. Οι ερυθρόλευκοι έχουν αρχίσει ήδη να υπερηφανεύονται ότι θα κατακτήσουν και το φετινό πρωτάθλημα, έχοντας απέναντί τους την ΕΠΟ και το ποδοσφαιρικό παρασκήνιο. Ταυτόχρονα, επιχειρούν με το δικό τους δημοσιογραφικό

επιτελείο να «νομιμοποιήσουν» στη συνείδηση των φιλάθλων τους τίτλους που κατέκτησαν τα προηγούμενα χρόνια, τονίζοντας ότι οι επιτυχίες τους οφείλονταν στην αγωνιστική τους υπεροχή (έχει μια σημαντική δόση αλήθειας ότι τις περισσότερες σεζόν διέθεταν καλύτερο έμφυχο δυναμικό από τους άλλους μεγάλους) και όχι στη στήριξη που είχαν από εξωαγωνιστικούς παράγοντες.

Μπροστά στην κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, το επιτελείο του Γατούλη αποφάσισε να αλλάξει γραμμή, προκειμένου να μειωθούν οι αρνητικές εντυπώσεις για το αφεντικό του. Δειλά-δειλά υπάρχουν δημοσιεύματα που προσπαθούν να πείσουν ότι η αλλαγή στην ηγεσία της ΕΠΟ είναι ένα πρώτο βήμα, αλλά δεν μπορεί από μόνη της να αλλάξει τα δεδομένα, γιατί η κυβέρνηση έχει δώσει γην και ύδωρ στην ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ και συνεχίζει να έχει υπό διεθνή κηδεμονία το ελληνικό ποδόσφαιρο. Το επιχείρημά τους είναι ότι ο Γραμμένος και η παρέα του επί της ουσίας έχουν μόνο διαχειριστικό και όχι αποφασιστικό ρόλο, αφού οι οποίες εξελίξεις και αλλαγές θα πρέπει να έχουν τη σύμφωνη γνώμη από τις διεθνείς ομοσπονδίες. Και όπως ο πνιγμένος πιάνεται από τα μαλλιά του, έτσι και τα «παπαγαλάκια» του Γατούλη προσπαθούν να πείσουν ότι ο Μαρινάκης, εκμεταλλευόμενος τις στενές σχέσεις που έχουν οι ερυθρόλευκοι με την ΟΥΕΦΑ, λόγω της οικογένειας Θεοδωρίδη, θα μπλοκάρει τη διαδικασία «εξυγίανσης» του ποδοσφαίρου και θα προσπαθήσει να ακυρώσει τις αλλαγές που έχει σκοπό να κάνει η διοίκηση Γραμμένου. Με άλλα λόγια, αποφάσισαν να παρουσιάσουν τον Γραμμένο και τη διοίκηση της ΕΠΟ σαν «γλάστρες» που απλώς διοικούν, προκειμένου να εξηγήσουν γιατί ο Γατούλης θα συνεχίσει να είναι υπό τον Μαρινάκη, παρά το γεγονός ότι έχει υπό τον έλεγχό του την ΕΠΟ.

Πρέπει να τονίσουμε ότι

γνωρίζουν πως με τη συγκεκριμένη επιχειρηματολογία πάρα πολύ δύσκολα θα πείσουν τους στοιχειωδώς σκεπτόμενους φιλάθλους. Η προσπάθειά τους έχει σαν στόχο να διατηρήσουν το γόητρο του Γατούλη στις τάξεις των οργανωμένων οπαδών της ΑΕΚ, συνδυάζοντας την προσπάθεια εξυγίανσης του ελληνικού ποδοσφαίρου με τις εξελίξεις στο γηπεδικό και την ανέγερση της «Αγιασοφιάς», όπου επικοινωνιακά μπορούν ακόμα να παραμυθιάζουν τον κόσμο της ΑΕΚ.

Για να είμαστε ειλικρινείς, η συγκεκριμένη επιχειρηματολογία, αν και δεν πείθει, δεν στερείται μιας δόσης αλήθειας. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ από την εποχή του Κοντονή έχει παραδώσει τα «κλειδιά» του ελληνικού ποδοσφαίρου σε ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ, οι οποίες και καθορίζουν μέσω της επιτροπής εποπτείας που έχουν ορίσει τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο, με συνέπεια η διοίκηση της ΕΠΟ να μην έχει την ισχύ που είχε παλιότερα και να μην μπορεί από μόνη της να διαμορφώνει συσχετισμούς. Για να δώσουμε ένα παράδειγμα, παλιότερα ορίζοντας της Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας και τους διαιτητές, μπορούσε να «επέμβει» ουσιαστικά στα αγωνιστικά δρώμενα του πρωταθλήματος. Σήμερα, στον ορισμό της ΚΕΔ και των διαιτητών τον πιο ουσιαστικό λόγο τον έχει η επιτροπή εποπτείας και υπό αυτή την έννοια δεν είναι εύκολο στη διοίκηση της ΕΠΟ να κάνει ό,τι θέλει. Αυτό σημαίνει ότι ο Γατούλης, ακόμα και αν ελέγχει την ΕΠΟ, δεν μπορεί να κάνει ό,τι έκαναν στο παρελθόν οι ερυθρόλευκοι, οι οποίοι έχοντας άμεση «επικοινωνία» με την ΟΥΕΦΑ είναι σίγουρο ότι θα διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους και δε θα επιτρέψουν παιχνίδια σε βάρος τους.

Το δυστύχημα για τα «παπαγαλάκια» είναι ότι έχοντας χάσει κάθε ίχνος αξιοπιστίας δεν μπορούν να πείσουν κανέναν άλλο εκτός από τους ούγκανους. Από τη στήλη έχουμε αρκετές φορές τονίσει ότι σε όλες τις καπιταλιστικές μπίζνες -δεν πρέπει ούτε μια στιγμή να ξεχνάμε ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι καπιταλιστική μπίζνα- αυτό που μετράει πάνω απ' όλα είναι τα φράγκα που θα πέσουν στην πιάτσα για να γίνει η δουλειά και να βγει το κέρδος. Αν λοιπόν ο Γατούλης θέλει να έχει σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις, θα πρέπει να αποφασίσει να βάλει το χέρι στην τσέπη, αλλιώς θα συνεχίσει να βλέπει τις ερυθρόλευκες πλάτες.

Κος Πάπιας
 rapias@eksegersi.gr

Δεν είναι στραβός ο γιαλός, οι μπασκετικοί στραβά αρμενίζουνε...

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΑΘΡΙΝ ΜΠΙΓΚΕΛΟΥ

Ντιτρόιτ: Μια οργισμένη πόλη

Ηαμερικανίδα σκηνοθέτρια, που φαίνεται να την απασχολούν ιδιαίτερα τα ζητήματα της αμερικανικής ιστορίας («Hurt Locker»-2008, «Zero, Dark, Thirty»-2012), επιστρέφει στη δεκαετία του '60 σε μία από τις πιο σημαντικές από οικονομικής απόψεως αμερικανικές πόλεις, στο Ντιτρόιτ.

Ντιτρόιτ, 1967. Μέσα σε λίγες μόνο μέρες, το προσώπιο της εύρυθμης και σωστά οργανωμένης πλούσιας πόλης ξεφτίζει και αποκαλύπτεται σε όλο το μεγαλείο της η ρατσιστική βία που έβραζε από καιρό. Ο απολογισμός είναι δεκάδες νεκροί, στην πλειοψηφία τους μαύροι, και χιλιάδες συλλήψεις. Αλλά πάνω από όλα μια πληγή, που στην Αμερική παραμένει ανοιχτή ως σήμερα.

Η Κάθριν Μπίγκελου με τον μόνιμο συνεργάτη της στο σενάριο Μαρκ Μπόαλ ξεκινούν μια έρευνα, βρίσκουν αυτόπτες μάρτυρες των γεγονότων και στήνουν τη συγκεκριμένη ταινία.

Φυσικά, δεν ξεφεύγουν από τους κανόνες του χολιγουντιανού κινηματογράφου. Στη διάθεσή τους να καταγγείλουν και να συγκινήσουν, καταφεύγουν σε χοντροκομμένα μέσα, που δεν επιτρέπουν διείσδυση στα γεγονότα, αλλά μια συγκίνηση η οποία εύκολα εξατμίζεται.

Έχει πάντως πολύ ενδιαφέρον το γεγονός ότι καταπιάνονται με γεγονότα 50 χρόνων πριν, για να μην περαστούν στη λήθη, ενώ την ίδια στιγμή συμβαίνουν καθημερινά δολοφονίες μαύρων από μπάτσους, αλλά δεν έχουμε δει αντίστοιχο αριθμό ταινιών με όσες έχουν κυκλοφορήσει και αναφέρονται στις φυλετικές διακρίσεις του παρελθόντος.

ΛΟΥΚΑ ΜΠΕΛΒΟ

Αυτή η γη είναι δική μας

Οβέλγος Λουκά Μπελβό (πρόσφατα παρακολούθησαμε στην Ελλάδα την ταινία του «38 μάρτυρες») κάνει μία παραβολή για την άνοδο της άκρας Δεξιάς στη Γαλλία και τον τρόπο με τον οποίο η Λεπέν κατάφερε να ξαναφτιάξει την εικόνα του κόμματος και να την κάνει ελκυστική στα μάτια πολλών -ακόμα κι εργατών- εκμεταλλευόμενη τα αντικειμενικά προβλήματα που βίωνε και βιώνει ο λαός της Γαλλίας (όπως και κάθε λαός) εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Η Πολίν, μια αυτοαπασχολούμενη νοσοκόμα σε μια περιφέρεια ορυχείων στη Βόρεια Γαλλία, μεγαλώνει μόνη τα δύο της παιδιά και φροντίζει τον πατέρα της, έναν πρώην σιδηρουργό. Καθώς είναι πολύ τίμια, γενναϊόδωρη και φροντιστική στη δου-

λειά της, χαιρεί εκτίμησης και αγάπης από όλη την κοινωνία. Αυτό ακριβώς θα θελήσει να εκμεταλλευτεί το εθνικιστικό κόμμα και γι' αυτό θα της γίνει πρόταση να συμμετάσχει στο ψηφοδέλτιό του στις επόμενες τοπικές εκλογές, ενώ η οικογενειακή της παράδοση δεν έχει καμία σχέση με αυτό το πολιτικό ρεύμα... Φυσικά, η Πολίν σιγά σιγά αντιλαμβάνεται ότι τα πράγματα δεν είναι καθόλου όπως -αφελώς- πίστεψε στην αρχή.

Ο σκηνοθέτης επικεντρώνει την αντιφασιστική του προπαγάνδα πιο πολύ σε συναισθηματικά επιχειρήματα, παρά σε καθαυτό πολιτικά κι αυτό αποδυναμώνει τρομερά την ταινία του.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αμπωνας, θρανίο και γκλομπ, θα δουλεύουν αδερφικά, να χωρίζουν τους πολίτες σε χορτάτους και σε κορόιδα και να ταιριάζουνε τα αταίριαστα με την αρμονία των τάξεων.

Κώστας Βάρναλης

**Τ' αγνά μας εθνικόπουλα, ορκισμένα
Τον άγιον όρκο των αρχαίων εφήβων,
Γράφουν στην πλάκα των τουφεκισμένων
Από τους Γερμανούς: «Καλά σας κάναν!»**

(Κώστας Βάρναλης, από το «Πάνθεον Εθνικοφροσύνης»)

► «Για παράδειγμα, οι επενδύσεις που γίνονται μέχρι στιγμής είναι σε μεγάλο βαθμό “αεριτζίδικες”, καθώς αφορούν το λεγόμενο real estate» (KONTA 2/9/2017). «Αλλάζει χέρια η Αθήνα - Υπερπροσφορά ακινήτων και χαμηλές τιμές προσελκύουν ξένους επενδυτές - Αιχμή του δόρατος οι αγοραπωλησίες ξενοδοχείων και άλλων ιστορικών κτιρίων» (ΤΟ ΒΗΜΑ, 3/9/2017).

► «Λαϊκά φροντιστήρια ως έκφραση ταξικής αλληλεγγύης» (Ριζοσπάστης, 3/9/2017). Δηλαδή φροντιστήρια στη θέση των φροντιστηρίων. Τότε τι νόημα έχει ο αγώνας για δημόσια (;) παιδεία... Το παράδειγμα του φροντιστηρίου που δίνει ο Ριζοσπάστης: «...η Λαϊκή Επιτροπή αξιοποίησε ανέργους, νέους εκπαιδευτικούς, φοιτητές, συνταξιούχους, άλλους πτυχιούχους εργαζόμενους και κάποιους εκπαιδευτικούς από σχολεία που είχαν διάθεση συμβολής και προσφοράς». Ερώτηση: αμισθί; Ένας εθελοντισμός με άλλο (;) χρώμα σε μίαν εποχή καλπάζουσας ανεργίας, δυσβάσταχτης λιτότητας και απηνούς φοροεπιδρομής στην εργατική τάξη...

► Την «υγιή επιχειρηματικότητα» εξακολουθεί επισκεπτόμενος ο Τσίπρας (διότι η κοινωνική ειρήνη είναι προτεραιότητα των Συριζανέλ...).

► Για την «επένδυση της Philip Morris International» κάνει λόγο (μεταξύ άλλων) ο Θ. Παναγόπουλος (www.avgi.gr, 3/9/2017). Αυτό που ΔΕΝ αναφέρει είναι το βάθος χρόνου και τις εργασιακές ανατροπές που προωθεί η συγκυβέρνηση για να «υποδεχτεί» τις επενδύσεις αυτές...

► Χεστήκαμε στο τάληρο! «ΣΕΠΕ: Κυρώσεις 277.500 ευρώ για 25 περιπτώσεις αδήλωτης υπερωριακής εργασίας» - Πού αλλού; Στην Αυγούλα... (σιγά μη λερωθούν τα τακούνια σας από την οξύτητα της ταξικής πάλης...).

► El Che.

► Αισιόδοξος ο Θ. Καρτερός στην (ηλεκτρονική) Αυγή, 4/9/2017: «Θα υπάρχουμε ως αριστεροί, αμφισβητίες, κομμουνιστές, ιδεολόγοι; Ή θα βρεθούμε μια μέρα να θεωρούμε τέχνη τον εφικτό τις πατούζες με τους επικυρίαρχους; Ή, ακόμα χειρότερα, από τις ρίζες στις μίζες;». Πατί «θα», κυρ-Θανάση; Η Αριβίτα και η Philip Morris δεν

είναι «επικυρίαρχοι»; Μήπως είναι συναγωνιστές του «σοσιαλισμού με δημοκρατία»; Τρικυμία εν κρανίω (κοινώς σανοκατάσταση). (Το ποίημα τιλοφορείται «Έχει κοινά σημεία ο Σύριζα με το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα;»).

► Προκλητικός ο ειδικός γραμματέας του ΣΕΠΕ Νάσος Ηλιόπουλος: «Κυνηγάμε συστηματικά την εργοδοτική αυθαιρεσία» (Αυγή, 3/9/2017). Στα πλαίσια της «υγιούς επιχειρηματικότητας» οι Δήμοι δολοφόνησαν το τελευταίο δίμηνο 7 εργάτες και εργάτριες. Αλλά ιδρώνει το αυτί του Συριζαίου;

► Ο γύρος του κόσμου με... firponil.

► Το «ωραίο» στο ρεπορτάζ των ΝΕΩΝ (online) είναι ότι επιβεβαιώνει ότι ΒΡΕΘΗΚΕ firponil σε «προϊόν αυγού» που διακινήθηκε από «γαλλική επιχείρηση» (ποια;) σε «ελληνική επιχείρηση» (ποια;) «με παρουσία της ΜΗ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΣ (σ.σ. τα κεφαλαία δικά μας) δραστηκικής ουσίας firponil». Μετά πάμε στον «αυτοέλεγχω των επιχειρήσεων» κ.λπ. κ.λπ.

► 2.000 οι μπάτσοι για την ασφάλεια του Μακρόν (που δεν θα παραμείνει επί μακρόν).

► Φ - ό - β - ο - ς.

► Να δούμε πώς θ' αλλάξει πλευρά.

► Προς το παρόν, αυτά...

► Το μητσοτάκι ξεφωνίζει: «Ορατός ο κίνδυνος για την επένδυση στις Σκουριές». Η υγεία των κατοίκων και το περιβάλλον της περιοχής στα παραμπαρία-παμ του...

► Αυτή είναι η ανάπτυξη στον καπιταλισμό.

► Ανάληπτη, δολοφονική.

► Η χώρα-«θαύμα», η Σουηδία, απελαύνει τη γηραιότερη αιτούσα άσυλο στον κόσμο. Είπαμε: ανάληπτη και δολοφονική η ύπαρξη του καπιταλισμού.

► Τα Τρίκκαλα με την Βλαχιάν, Λάρρισος και Φανάρι
Τα Φάρσαλα, ο Δομοκός, Ζητού-νι, Λεβαδία,
Το να ιδούσι τον σταυρόν στην ώραν προσκυνούσι.
Ελλάδα, Πάτρα, Αγραφα, Βελούχη και Πρωτόλιο,
Αθήνα, Θήβα, Μέγαρο, Σάλωνα
τ' άλλα όλα,

Αρτα και τα Γιάννινα, όλον το Δεσποτάτον.

(Εμμανουήλ Γεωργιλιάς - Λίμε-

νίτης, «Αλωσις ή Θρήνος της Κωνσταντινουπόλεως»). Για τη χρήση της λέξης «Ελλάδα» στο παρελθόν.

► Πως φαίνεται η αγάπη της εφημερίδας ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ για τους μετανάστες: «Κίνδυνος να χαθούν κονδύλια της Ε.Ε. για το μεταναστευτικό». Τα φράγκα μόνο μη χαθούν και χέ... τους μετανάστες.

► Αμερικάνικη βάση Σούδας: ΚΑΙ η «εθνική ανεξαρτησία» θα δοξαστεί μέσα από την ανανέωση της συμφωνίας Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας (αγγλίστι Μ.Δ.Κ.Α.).

► Τα πάντα όλα (δεν θα υποσχεθεί ο Τσίπρας στη ΔΕΘ).

► «Αντλούμε δύναμη και πείρα για την ολοκλήρωση αυτού του αγώνα έως την τελική δικαίωσή του» (Δ. Γόντικας, μέλος της Κ.Ε. του Περιεσού στα εγκαίνια μουσείου για τον ΔΣΕ στην Θεοτόκο Γράμμου). Επειδή δεν είναι τυχαίο ότι ο αγώνας του ΔΣΕ ήταν ΕΝΟΠΛΟΣ, προτίθεται ο Περισσός να αφήσει να σπάσει καμμία βιτρίνα; Ρητορικό, φυσικά, το ερώτημα.

► Ιόνια οδός, αιώνια διόδια.

Βασίλης

«Είναι μεμπτό ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας να είναι προσκεκλημένος σε κλειστή προεκλογική εκδήλωση που έκανε το CDU, αδελφό κόμμα της ΝΔ; Ή είναι μεμπτό ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας να συνομιλεί με στελέχη της γερμανικής κυβέρνησης και του γερμανικού κοινοβουλίου; Δεν καταλαβαίνω ποια είναι η κατηγορία». Ο κουτοπόνηρος Μπουμπούκος προσπαθεί να πάει αλλού τη συζήτηση. Ν' απαντήσει σε όσους τον κατηγορούν ότι τάχαμου «πήγε στον εχθρό». Ενώ η είδηση βρίσκεται στην ξεφτίλα. Διοχέτευσε τις φωτογραφίες με την «είδηση» ότι «είχε μια ολιγόλεπτη συνάντηση με τον υπουργό Οικονομικών της Γερμανίας Βόλφγκανγκ Σόιμπλε» και ότι «δεν έχασε επίσης την ευκαιρία να μιλήσει για λίγα λεπτά και με την Καγκελάρια της Γερμανίας Άνγκελα Μέρκελ». Το ξινισμένο μούτρο του Σόιμπλε δείχνει ότι ο αντιπρόεδρος του έγινε «φόρτωμα» (γι' αυτό και τον άφησε να ξεροσταλάζει όρθιος). Οσο για τη Μέρκελ, πού είναι η φωτογραφία; Ο-ε-ο; Ετρεχε και στηγόταν όπου περνούσε η Μέρκελ, για να προλάβει ο δικός του να τραβήξει μια φωτογραφία με το κινητό! Μιλάμε για ΤΗΝ ξεφτίλα.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η χαμένη τιμή (λέμε τώρα) του ΣΥΡΙΖΑ. Ή μήπως η χαμένη τιμή (ξανά λέμε τώρα) της φράξιας των 53+; Μάλλον και τα δύο. Η ομάδα του Μαξίμου απαίτησε και η φράξια των 53+ κατέβασε από την ιστοσελίδα της (commonality.gr) άρθρο της κυρίας Κατέ Καζάντη με τίτλο «Ήταν ο Ανδρέας τροτσκιστής;». Υποτίθεται πως η σκιά που αμαύρωνε το ολόφωτο σκηνικό που ετοίμαζαν για την άνοδο του Τσίπρα στη Θεσσαλονίκη εξαφανίστηκε. Μάλλον, όμως, χειρότερα τα έκαναν τα πράγματα. Ρεζιλεύτηκαν σε όλα τα επίπεδα. Η κυρία Καζάντη «την είπε» ευθέως στον Τσίπρα: «Για τα κόμματα της ριζοσπαστικής Αριστεράς, το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα, με όλα τα ρηζικέλευθά του, ήταν μια όλως άλλη, ενίοτε και αντιθετική, περίπτωση. Επί της ουσίας, στην άλλη μεριά του ποταμού». Νομίζουμε, όμως, ότι περισσότερο ενόχλησε μια άλλη αναφορά της: «Αλλά σε άλλα ο Α. Παπανδρέου μετέτρεψε το κρασί του σε σκέτο, γάργαρο νεράκι. Στις σχέσεις κράτους - εκκλησίας, επί παραδείγματι. Στην περιβόητη κρίση του 1987, με επίδοκο τον “νόμο Τρίτση” για την εκκλησιαστική και μοναστηριακή περιουσία, ο Α. Παπανδρέου οπισθοχώρησε ιδεολογικά και πρακτικά. Και έχασε. Ενώ ο νόμος υπερψηφίστηκε -μαζί με ΚΚΕ και ΚΚΕεσωτ-, όχι μονάχα δεν εφαρμόστηκε ποτέ αλλά εν τέλει τη μεγάλη νίκη την κατήγαγε ο τότε αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ. Ο Τρίτσης παραιτήθηκε, ενώ στο υπουργείο Παιδείας τον διαδέχτηκε ο Γιώργος Α. Παπανδρέου. Ο δε νόμος Τρίτσης παραμένει φάντασμα, καθώς ακόμη δεν έχει εφαρμοστεί». Βάλτε στη θέση του ονόματος Παπανδρέου το όνομα Τσίπρας, στη θέση του Τρίτση τον Φίλη και στη θέση του Σεραφείμ τον Ιερώνυμο, και θα καταλάβετε ότι η κυρία Καζάντη έβυσε πληγές. Οχι μόνο του Τσίπρα, αλλά και των συντρόφων της φράξιας των 53+ που αποτελούν επίλεκτα μέλη της κυβέρνησης. Γι' αυτό και ο διαδικτυακός τοίχος που φιλοξενούσε το άρθρο της σβήστηκε επειγόντως με άσπρη μπογιά.

◆ Είναι γνωστό τι συνέβη κάθε φορά που μνημονιακή κυβέρνηση βρέθηκε «στα χαρακώματα» με την τρόικα. Νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα ήρθαν να βαθύνουν τη μνημονιακή πολιτική. Επομένως, η απάντηση στο ψευδολόγο (ψευδολόγο γιατί καμιά μάχη χαρακωμάτων δεν πρόκειται να δοθεί) δημοσίευμα της φιλοκυβερνητικής ΕφΣυν δεν μπορεί να είναι άλλο εκτός από το γνωστό: προσέξτε να μη σκίσετε τα καλσόν...

◆ **Γήπεδο στηρίζουμε κι ανάλογα ψηφίζουμε - ΑΕΚ (σύνθημα με κίτρινο σπρέι σε ΚΑΦΑΟ στο Περιστέρι)**

Το ξεθώριασμα του χρώματος δείχνει ότι το σύνθημα είναι παλιό. Πριν από τις τελευταίες εκλογές. Και βέβαια, διαψεύστηκε. Ο ΣΥΡΙΖΑ που εμφανιζόταν τότε ως αντίθετος στο γήπεδο Μελισσανίδη, κέρδισε κατά κράτος εκείνους που εμφανίζονταν ως φανατικοί υποστηρικτές του. Για να μην μιλήσουμε για τη Δούρου (που την έβριζαν εν χορώ - τώρα την υμνούν, βέβαια) και τον Βασιλόπουλο, που του έστησαν μέχρι και αντισυγκέντρωση. Τι μένει, πέρα από τις αυταπάτες περί επηρεασμού των πολιτικών εξελίξεων; Η κοινωνική κατάντια.

Τα αντιπολιτευόμενα τη συγκυβέρνηση των ΣΥ-ΡΙΖΑΝΕΛ ΜΜΕ έχουν κάθε λόγο να δραματοποιούν την κατάσταση ενόψει της τρίτης αξιολόγησης του Μνημονίου, που αναμένεται να ξεκινήσει τον Οκτώβρη. Τον πικραμένο από την αποπομπή του από την κυβέρνηση Νίκο Ξυδάκη μπορεί να τον πεις και γραφικό καταστροφολόγο. «Είμαστε στον όγδοο χρόνο της διαπραγμάτευσης και θα ακολουθήσουν κι άλλα. Δεν είμαι αισόδοξος ότι θα φανούν λογικοί οι δανειστές», είπε συνεντευξιζόμενος στο κομματικό ραδιόφω-

Τρίτη αξιολόγηση Μνημονίου

Εχει δρόμο η κινεζοποίηση

νο («Στο Κόκκινο»), βάζοντας όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις στη μια μεριά («οχτώ χρόνια διαπραγμάτευσης») και τους «παράλογους» δανειστές από την άλλη.

Τον υφυπουργό Πιτσιόρλα, όμως, ούτε γραφικό μπορεί να τον πεις ούτε πως έχει οποιονδήποτε λόγο να χαλάσει το success story που με τόση μεθοδικότητα χτίζει το γεμπελίστικο επιτελείο του μεγάρου Μαξίμου. Όσο κι αν προσπαθεί να στρογγυλέψει τα λόγια του, όμως, δεν μπορεί να κρύψει την αλήθεια (συνέντευξη στη REALNEWS):

«Η τρίτη αξιολόγηση – όπως και οι προηγούμενες – θα αποτελέσει μια σύνθετη διαδικασία. Η ελληνική κυβέρνηση έχει τη βούληση και όλα τα επιχειρήματα να επιδιώξει τη γρήγορη ολοκλήρωσή της. Επειδή όμως δεν πρέπει να αποκλείσουμε το να βρεθούμε ξανά αντιμέτωποι με **πιέσεις και υπερβολικές απαιτήσεις**, πρέπει να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν ώστε **να αφαιρέσουμε έγκαιρα όλα τα πιθανά προσχήματα**. Η πορεία της οικονομίας μας δίνει αυτή τη δυνατότητα. Από αυτή την άποψη, η επισήμανση του υπουργού Οικονομικών **να μην παγιδευτούμε σε μάχες οπισθοφυλακών** είναι απολύτως ορθή».

Ο «δεξιός» Πιτσιόρλας συμφωνεί με τον «αριστερό» Τσακαλώτο; «Δεξιό» κι «αριστερό» υπάρχουν μόνο στη φραξιονιστική διαμάχη στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ (όπως και κάθε αστικού κόμματος). Όταν πρόκειται για τη διαχείριση της οικονομικής πολιτικής, εκείνοι που έχουν την ευθύνη της αναγκαστικά εμφανίζονται με ταυτότητα αντιλήψεων, ακόμα και με ταυτότητα στον πολιτικό λόγο που εκφέρουν. Ο Πιτσι-

όρλας λέει κάτι το εξαιρετικά απλό: αν θέλουμε να κλείσουμε την τρίτη αξιολόγηση έγκαιρα, ώστε να μπορέσουμε να «βγούμε στις αγορές», θα πρέπει να αφαιρέσουμε τα προσχήματα από την τρόικα. Δηλαδή, να ικανοποιήσουμε όλες τις απαιτήσεις της και ειδικά τα προαπαιτούμενα που έχουμε συμφωνήσει. Δεν μας παίρνει να κάνουμε καθυστέρηση, αφού στο τέλος θα τα κάνουμε όλα. Το ίδιο πράγμα είχε πει (πιο... ποιητικά) ο Τσακαλώτος, προειδοποιώντας για την παγίδευση σε μάχες οπισθοφυλακών. Για ποιον χτυπάει η καμπάνα; Κυρίως για την Αχτσιόγλου, που πρέπει να φέρει νομοσχέδιο με τις αντεργατικές αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο. Υπάρχει και ο Σταθάκης με την ΔΕΗ, όμως δεν νομίζουμε ότι αυτός θα δώσει μάχη οπισθοφυλακών. Θα «τρέξει» τα συμφωνημένα. Δηλαδή, το περιβόητο «market test» για να διαπιστωθεί το ενδιαφέρον για τις λιγνιτικές μονάδες της ΔΕΗ. Μόλις το «market test» βγει αρνητικό (δηλαδή, οι «επενδυτές» δε δείξουν ενδιαφέρον ν' αγοράσουν τις παλιωμένες λιγνιτικές μονάδες), θα αλλάξει το μείγμα, ώστε να περιλαμβάνει τα φιλέτα: καινούργιες λιγνιτικές μονάδες και υδροηλεκτρικά. Αλλωστε, σε πρόσφατη συνέντευξή του, ο Σταθάκης είπε πως η κυβέρνηση δεν θέλει να πουλήσει υδροηλεκτρικές μονάδες, αφήνοντας ορθάνοιχτη την προοπτική να «αναγκαστεί» να το κάνει.

Αυτά, όμως, αφορούν τα ήδη συμφωνημένα. Και είναι πραγματικά περί όνου σκιάς η αντιπαράθεση της μνημονιακής αντιπολίτευσης με την κυβέρνηση περί αύξησης των προαπαιτούμενων κτλ. Τα προαπαιτούμενα είναι συγκεκριμένα και καταγεγραμμέ-

να. Κι υπάρχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για την υλοποίησή τους (τα 95 από τα 135 μέχρι τα τέλη του χρόνου). Το «σκάλωμα» που σίγουρα θα γίνει στην τρίτη αξιολόγηση δε θα αφορά την πορεία υλοποίησης των συγκεκριμένων προαπαιτούμενων, αλλά τον προϋπολογισμό του 2018 και τα επόμενα χρόνια (2019 και 2020). Υπενθυμίζουμε ότι το 2018 θα πρέπει να επιτευχθεί «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% του ΑΕΠ, το οποίο θα πρέπει να διατηρηθεί στο ίδιο ύψος μέχρι και το 2022. Υπενθυμίζουμε, ακόμα, ότι ο προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους (2017) έχει φτιαχτεί με πρόβλεψη για ανάπτυξη 2,7%, που στη συνέχεια αναθεωρήθηκε σε 1,8%, χωρίς να είναι βέβαιο ότι θα πιαστεί και αυτός ο στόχος, παρά την άνοδο του τουριστικού ρεύματος, στο οποίο σχεδόν αποκλειστικά στηρίζεται ο ψωραλέος ελληνικός καπιταλισμός.

Επομένως, είναι παραπάνω από σίγουρο ότι θα έχουμε και πάλι το γνωστό γαϊτανάκι, με το ΔΝΤ να λέει ότι «δε βγαίνουν τα νούμερα» και τους ευρωπαϊκούς «θεσμούς» να οχυρώνονται πίσω από το ΔΝΤ. Δεν πρέπει δε να ξεχνάμε, ότι το ΔΝΤ πλέον δεν είναι απλός σύμβουλος. Συμμετέχει κανονικά στο «πρόγραμμα» (με το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης, Τσίπρας-Τσακαλώτος-Στουρνάρας υποχρεώθηκαν να στείλουν νέα πρόσκληση, την οποία αποδέχτηκε το ΔΣ του ΔΝΤ τον Ιούλη), αλλά «υπό αίρεση» (λεφτά θα βάλει αν και όταν αποφασιστούν τα περιβόητα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το ελληνικό χρέος). Επομένως, οι εκπρόσωποι των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν μπορούν πια να κάνουν ούτε τις ψευτομαγκιές του Νοέμβρη-Δεκέμβρη

του 2016 (τότε που ο ίδιος ο Τσίπρας έλεγε πως είναι καλύτερα να αποχωρήσει το ΔΝΤ, γιατί παρακωλύει τη διαδικασία της αξιολόγησης).

Προς το παρόν, το ΔΝΤ έχει ρίξει μόνο αναγνωριστικές βολές, μιλώντας για ανάγκη νέας ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών. Βολές που δεν ενόχλησαν μόνο τους Τσιπροκαμμένους, αλλά και τον Στουρνάρα, και τον Ντράγκι, και την Κομισιόν. Γιατί αυτό που είπε το ΔΝΤ σε μια πρόσφατη έκθεσή του για τις ελληνικές τράπεζες πλήττει

την αξιοπιστία του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος. Γι' αυτό και μετά τον Στουρνάρα, που δεν είναι δα και κανένας κορυφαίος παράγοντας της Ευρωζώνης, βγήκε η εκπρόσωπος της Κομισιόν Ανίτα Μπράιτχαρτ και δήλωσε ότι «οι ελληνικές τράπεζες είναι καλά κεφαλαιοποιημένες». Δεν παρέλειψε να συμπληρώσει, όμως, ότι «τώρα προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στη μείωση του όγκου των μη εξυπηρετούμενων δανείων, κάτι το οποίο περιγράφεται εκτενώς στο Μνημόνιο και τη συμφωνία του περασμένου Ιούνη με τις ελληνικές Αρχές». Επομένως, θα ζητηθεί επιτάχυνση στη διαδικασία ξεπουλήματος των «κόκκινων δανείων» και μάλλον θα χαλαρώσει το σύστημα επιλογής.

Κι όταν η ελληνική κυβέρνηση αδειάσει από διαπραγματευτικά καύσιμα, θα μπουν στο τραπέζι οι μη αποκρυβόμενες απαιτήσεις του ΔΝΤ (και των άλλων δανειστών): το πετσόκομμα του αφορολόγητου να γίνει το 2019 (μαζί με το πετσόκομμα των «προσωπικών διαφορών» στις συντάξεις) και όχι το 2020, και τα περιβόητα «αντίμετρα» να εφαρμοστούν το 2023. Γιατί αλλιώς «δε βγαίνουν τα νούμερα» που έχουν συμφωνηθεί για τα «πρωτογενή πλεονάσματα».

Η κινεζοποίηση έχει δρόμο ακόμα. Οχι μόνο δεν αναμένεται η παραμικρή χαλάρωσή της, αλλά θα υπάρξουν και μερικά πρόσθετα μέτρα. Αν υπάρξει τάση για αύξηση των ξένων επενδύσεων, τότε θα υπάρξει κάποια μείωση της φορολογίας κερδών, η οποία θα αντισταθμιστεί με νέα αντιλαϊκά φορομνηστικά μέτρα.

βαθύ κόκκινο

Αφήγημα

«Ηταν ο Ανδρέας ψεύτης;». Πολλοί απόρησαν με τον τίτλο του άρθρου Τσίπρα στην Documento. Είπαν ότι παραβιάστηκε ο δημοσιογραφικός κανόνας (δεν βάζουμε τίτλους με ερώτημα) για το τίποτα. Γιατί στο «ψαχνό» του άρθρου δεν τίθεται το ερώτημα και δεν υπάρχει απάντηση. Οπότε, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο τίτλος τέθηκε απλώς για να προκαλέσει και να μεγαλώσει την αναγνωσιμότητα του άρθρου.

Αυτή η εξήγηση αποκαλύπτει απλά την αμηχανία των «αναλυτών». Γιατί είναι σίγουρο ότι το άρθρο του Τσίπρα θα προκαλούσε τον ίδιο ντόρο, ακόμα κι αν έφερε τον πιο ανέμπνευστο τίτλο. Αλλωστε, ο ορυμαγδός των αντιδράσεων που ακολούθησε δεν ασχολήθηκε με τον τίτλο, αλλά με το περιεχόμενο του άρθρου.

Ο συγκεκριμένος τίτλος είναι μεν «κίτρινος», αλλά υποκρύπτει πολιτική και όχι κυκλοφοριακή σκοπιμότητα. Ο πολίτης που είδε την εφημερίδα κρεμασμένη στα μανταλάκια ή στις πάμπολλες παρουσιάσεις από τις τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές και το Διαδίκτυο, μετέφρασε αυτοστιγμεί τον τίτλο: «Είναι ο Τσίπρας ψεύτης;».

Οποιοι έχουν την άποψη ότι ο Ανδρέας ήταν ψεύτης (και όχι μόνο) έχουν ήδη απαντήσει το ίδιο και για τον Τσίπρα, και δεν αποτελούσαν το target group του άρθρου. Η στόχευση των Τσιπραίων αφορούσε τους πιστούς οπαδούς του Ανδρέα (και νοσταλγούς των «παλιών καλών ημερών»), είτε έχουν ήδη γίνει ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ είτε παρέμειναν ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ και των παραφυάδων του.

Υπάρχει καμιά αμφιβολία για τα μεγάλα ψέματα που είπε ο Παπανδρέου στον ελληνικό λαό για να τον μετατρέψει σε ακόλουθο και στήριγμα της αστικής εξουσίας; Αρκεί να θυμίσουμε μόνο την υπόσχεση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την ένταξη στην ΕΟΚ, στο οποίο το ΠΑΣΟΚ υποτίθεται ότι θα εισηγούνταν την έξοδο και την υπογραφή μιας ειδικής συμφωνίας. Το δημοψήφισμα δεν έγινε ποτέ, όμως είναι πολλοί εκείνοι που δεν πολυνοιάστηκαν γι' αυτό. Ο Τσίπρας πήγε ένα βήμα παραπέρα: έκανε ένα κάλπικο δημοψήφισμα, το αποτέλεσμα του οποίου μετέτρεψε στο αντίθετό του. Εκείνοι που δεν πολυνοιάστηκαν για τη συμπεριφορά του Ανδρέα, δεν πρέπει να πολυνοιαστούν και για την αντίστοιχη συμπεριφορά του Τσίπρα. Αρκεί να πειστούν ότι ο Τσίπρας είναι «ο Ανδρέας της εποχής μας».

Το μήνυμα είναι σαφές και έχει γενικότερη σημασία. Μετατρέπεται σε στοιχείο ιδεολογίας: Το ψέμα στην πολιτική είναι απαραίτητο, διότι βοηθάει να δημιουργηθούν... προοδευτικά αφηγήματα, που συσπειρώνουν τις λαϊκές μάζες γύρω από κόμματα και ηγέτες που έχουν «εξ ορισμού» προοδευτικό πρόσημο. Οι Τσιπραίοι προσφέρουν μια μεταμοντέρνα εκδοχή του σύγχρονου μακιαβελισμού, που ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε περιγράψει με την παροιμιώδη ατάκα του: «άλλο το επιθυμητό και άλλο το εφικτό».

Το «επιθυμητό» είναι για να παραμυθιάζει το «πόπολο», ενώ το «εφικτό» είναι αυτό που υπαγορεύουν οι ανάγκες της διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος. Αν το μεγάλο μέρος των θαυμαστών του Α. Παπανδρέου δεν προβληματίζεται από τέτοιες θεωρητικές προσεγγίσεις, προβληματίζεται ο κομματικός μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ, τμήμα του οποίου φιλοενοχλείται από τέτοιες κυνικές, απολύτως αμοραλιστικές προσεγγίσεις. Ομως, το γεγονός ότι το επικριτικό για το άρθρο Τσίπρα δημοσίευμα στην ιστοσελίδα της φράξιας των 53+, κατέβηκε λίγες ώρες μετά την ανάρτησή του, δείχνει ότι η «ωρίμανση» του ΣΥΡΙΖΑ έχει προχωρήσει και απλωθεί. Κάποιοι μπορεί να ενοχλούνται από τη μετατροπή του μακιαβελισμού σε ιδεολογική σημαία, όμως ουδείς τους ενοχλείται από την εφαρμογή του μακιαβελισμού στην πράξη. Απλά, οι πιο... αριστεροί του ΣΥΡΙΖΑ θα ήθελαν «να μην το φωνάζουμε κιόλας».

Αυτοί είναι χρήσιμοι για το ακροατήριο του «ΣΥΡΙΖΑ του 4%» (φτιάχνουν τα απαραίτητα άλλοθι), ενώ οι Τσιπραίοι ασχολούνται με το «μεγάλο ακροατήριο», πουλώντας του τα «μεγάλα αφηγήματα».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση